

Giới thiệu Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống

Thể loại: tiên hiệp, xuyên không, trọng sinh...

Nhân vật chính tên là Triệu Minh Long, hắn chỉ là một con người bình thường sinh sống trên Trái Đất, vì đối chiến toàn bộ trái đất tu luyện giả mà bỏ mình, Cũng vì thế mà hữu duyên gặp được một cái sắp chết thần linh. Được ban cho Tối Cao Hệ Thống cùng xuyên qua vạn giới, dung nhập vào Vô Lượng Giới một cái thiếu niên cùng tên, từ đây bắt đầu gây dựng lên chính mình huyền thoại.

Tối Cao Hệ Thống, thần linh toàn bộ bản nguyên tạo thành, vậy mà vì hắn một cái phạm nhân mà biến dị.

Bản thể là một cái phế vật hạng người, nhưng vì hắn mà trở thành vạn cổ đệ nhất nhân.

Bất kì nữ nhân nào, đều nguyện vì hắn mà chống lại vạn giới.

Bất kì thiên tài nào, dù là thế hệ trước hay cùng thời, đều là mặc cảm tự ti khi đối diện với hắn.

Bất kì cường giả nào, đều vì hắn mà hoài nghi nhân sinh.

Toàn bộ chức nghiệp, vì hắn mà chói lóa.

Vạn giới góc nhìn, hắn là duy nhất.

Quyền động sơn hà,

Chủy thủ nghịch thế,

Kiếm chém thương khung,

Thương trăm cửu thiên,

Chùy trấn cổ kim,

Đao diệt vạn giới,

Tiến xuyên tinh không,

Súng phá ngân hà,

Nhãn thấu hư vô.

Vũ trụ, đơn giản là hắn bàn đạp.

"Phía dưới là thần, phía trên là ta"

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Trái Đất Huỷ Diệt

Trái Đất, ngày 1 tháng 1 năm 2051.

Khoảng nửa thế kỉ trước, nhân loại hoàn toàn chưa có được sức mạnh siêu phàm đủ để phá tan sơn hà, phi hành trên không, tất cả đều phải dựa vào máy móc. Nhưng đến năm 2020, một biến cố bất ngờ đã xảy ra gây oanh động toàn bộ thế giới, Trái Đất cũng từ đây mà bước vào con đường tu luyện. Mà tất cả, đều xoay quanh hắn.

Hoang mạc Sahara, bình thường đây là một nơi cây không thềm mọc, chim không thềm ỉa, nhưng hôm nay, lại có gần triệu người đồng thời tụ hội lại nơi này, tất cả đều không phải bình thường người. Mỗi người đều được trang bị vũ khí tối tân, áo giáp hạng nặng, thậm chí trên bầu trời còn có hàng vạn người đứng lơ lửng.

Mà tất cả đều tạo thành một vòng tròn xoay quanh một chấm nhỏ, chấm chỗ đấy là một người đàn ông trung niên, khuôn mặt trắng bệch, trên thân áo giáp còn lại một mẩu, máu chảy khắp người đủ để chứa đầy một cái thùng, rõ ràng là một người sắp rơi vào trạng thái tử vong. Lúc này, một thân ảnh bên trong đám người từ từ tiến đến người đàn ông kia.

Đây đồng dạng là một đàn ông trung niên, cao to vạm vỡ, bờ vai rộng lớn, một mắt bị che khuất, áo giáp hoàng kim hoàn toàn khác biệt với đám người phía sau, đây có lẽ là kẻ đầu đàn.

"Rõ ràng mười năm truy đuổi, cuối cùng ngày này đã đến" - Hắn đột nhiên nói, giọng nói bình thản nhưng nếu ai thân thuộc với hắn, đều có thể nghe ra sự phẫn nộ đã lên tới đỉnh điểm, tùy thời đều có thể bạo phát.

Hắn nhắc chân lên, rồi đập mạnh xuống đúng trái tim của trung niên nam tử đang nằm kia, ngay lập tức người đàn ông kia miệng phun ra máu, khuôn mặt càng thêm tái nhợt, lúc này, cao to nam nhân tiếp tục mở miệng:

"Còn lời trần trối gì, hãy nói hết ra đi, sau này ngươi sẽ không còn cơ hội nữa"

Hắn đập chân ngày càng mạnh, nhưng cái kia tái nhợt nam tử trên khuôn mặt lại hiện ra một cái cười ranh mãnh, hắn nói:

"Mẫu thân ngươi, muội muội ngươi, ngay cả người nữ nhân trước khi xuống địa ngục đã được tận hưởng sự sung sướng tốt cùng, ngươi biết không?" - Đôi mắt hắn nhìn chăm chăm vào cao to nam tử, miệng chảy đầy tiên huyết nhưng vẫn thấy rõ nụ cười.

Mà cái kia nam tử nghe được, dường như sự phẫn nộ đã vượt quá giới hạn, triệt để bộc phát, đôi mắt hắn đỏ như máu, khuôn mặt dữ tợn, hắn giờ quyền lên hết:

"A, tên khốn khiếp nhà ngươi, ta muốn ngươi chết, ta muốn ngươi bị chém thành muôn mảnh, ta muốn giết ngươi!"

Ngay lúc hắn chuẩn bị đánh về phía tái nhợt nam tử, một kẻ đằng sau đột nhiên ngăn lại:

"Đại nhân, đừng xúc động, nếu bây giờ giết hắn thì quá lợi cho hắn, 10 năm truy sát, chẳng lẽ chỉ một cái xuống tay là xong sao?" - Hắn lập tức đứng ra khuyên can, mà cái kia cao to nam tử cũng ngay lập tức bình tĩnh lại.

"Đúng a, rõ ràng 10 năm truy đuổi, ta chỉ chờ có giây phút này, làm sao có thể để ngươi chết một cách dễ thế được, ta muốn ngươi từ từ bị gặm nhấm, ta muốn từng người thân của ngươi chết trước mặt ngươi, ta muốn ngươi sống không bằng chết, ha ha ha" - Nói xong hắn cười phá lên như được giải thoát khỏi một điều gì.

Nhìn thấy hắn cười ha ha, cái kia tái nhợt nam tử không nói gì, chỉ cười to lên, thậm chí còn to hơn cả hắn. Mà tên kia dường như nghĩ mình bị trêu đùa đồng dạng, nhưng vì nghĩ đến không thể xuống tay, chỉ có thể cười lạnh mà nói:

"Điều cười cuối cùng của kẻ sắp rơi vào tuyệt vọng, tốt, tốt, cười tiếp đi, hãy xem ai là kẻ có thể cười đến cuối cùng, ha ha ha"

"Ngu ngốc!" - Tái nhợt nam tử đột nhiên cười lạnh nói.

"Ngươi..."

"Ngươi cái gì mà ngươi, ta thật sự không hiểu nổi, vì cái gì mà ngươi có thể ngồi lên Minh chủ chức vị này, xem ra câu "cha truyền con nối" thật là như vậy, phụ thân ngu ngốc, đứa con cũng đồng dạng như vậy" - Tái nhợt nam tử nhìn chăm chăm vào cao to nam tử mà nói, khẩu quyết khiến hắn khôi phục lại bộ dáng phẫn nộ như trước.

"Ngươi câm miệng, ngươi câm miệng lại cho ta, không ai được nhục mạ cha ta, không một ai!" - Hắn lần này lại giờ một khẩu súng lên chìa vào tái nhợt nam tử, một bộ chuẩn bị nổ súng đồng dạng.

"Đại nhân, bình tĩnh, bình tĩnh a" - Những kẻ đằng sau lập tức chạy lại ngăn cản, quyết không để hắn nổ súng.

"Cút ra!" - Cao to nam tử chân đá mạnh vào đám người, khiến bọn chúng bay ra đằng sau, miệng học máu.

"Hừ, yên tâm, ta không đơn giản cho ngươi chết dễ dàng như vậy, ta đã nói, ta sẽ để ngươi sống không yên lành và ta sẽ làm như vậy"

"Các ngươi, trói hắn lại, mang về" - Hắn lập tức phát tay ra hiệu

Mà đám người kia vừa nghe đã hiểu, lập tức vài người chạy lên chuẩn bị trói tái nhợt nam tử lại, mà cái kia cao to nam tử ngoảnh mặt chuẩn bị bước đi.

Chỉ là ngay khi hắn xoay người, lại nghe thấy tiếng thét chói tai của những tên vừa lên. Nghe thấy thế, hắn lập tức quay đầu lại, mà hình ảnh hắn đầu tiên nhìn thấy lại khiến hắn hoảng sợ không thôi, thậm chí ngay cả đám đằng sau cũng liên tục dụi mắt mình, một bộ đánh chết ta cũng không tin.

"Không thể nào..." - Sau một lúc lâu bình phục lại, cao to nam tử đột nhiên hét lên.

"Vũ khí mà chúng ta bắn vào ngươi, chính là loại tối tân nhất, chỉ cần xuyên qua ngươi, đều khiến toàn bộ kinh mạch bên trong lâm vào tự phá hủy, xương cốt đứt đoạn, ngay cả mạch máu đều không thể vận chuyển được, mà ngươi không những đứng dậy được, thậm chí còn có lực lượng như vậy, không thể nào, chẳng lẽ nó không bắn trúng vào ngươi, không đúng, tín hiệu bắt được đúng là đã bắn trúng, rốt cuộc tại sao!"

Hắn hét lên một cách chói tai, dường như không thể kìm nén được muốn bắn một phát súng vào đầu tái nhợt nam tử, nhưng hắn chỉ có thể nhin mà nói ra. Mà lúc này, tái nhợt nam tử kia đã đứng dậy, nhưng gần như trong trạng thái vô lực, tùy thời đều có thể ngã xuống. Nhưng hắn không ngã, mà trên

tay hắn lại là đầu của những kẻ vừa lên.

Lúc này, trông tái nhợt nam tử không giống một kẻ sắp chết, mà giống như một tôn sát thần đồng dạng, đôi mắt lộ ra hắc quang, ánh mắt dạt dào sát ý, hắn phủ đi vết máu trên người, từ từ lộ ra thân hình săn chắc, cứng cáp như kim cương đồng dạng.

Nổi bật hơn hết thảy chính là những vết chém trên người hắn, đây là những vết chém không thể xóa mờ, không thể khôi phục cùng không thể đếm xuể, vết chém lên đến hàng ngàn cái, khắp người của hắn từ đầu đến chân đều có, tựa như hắn ngày ngày đều phải trải qua đao kiếm đâm vào.

Cầm trên tay đầu người, hắn ném đi như rác rưởi đồng dạng, sau đó thần nhiên nhìn vào đám người xung quanh, đôi mắt gần như xuyên thấu hết thảy, không gì có thể giấu, không gì có thể ngăn.

Đối diện với đôi mắt đó, toàn bộ đám người lâm vào sợ hãi, sự sợ hãi xuất phát từ sâu thẳm trong linh hồn, bọn họ đột nhiên nhớ lại chục năm trước, khi đó, chính là ác mộng của thế giới, nói chính xác hơn, chính là ác mộng với Thiên Đại Liên Minh của bọn hắn, mà tất cả, chỉ do một người gây ra, kẻ đó, chính là người đang đứng trước mặt bọn hắn đây.

Lúc trước, vì hắn vẫn còn nằm trên mặt đất, chết sống do bọn hắn quyết định, nên không ai gọi lên nỗi sợ đó cả, nhưng bây giờ khác, hắn vẫn đứng đấy, thần nhiên như chưa có việc gì xảy ra, nhưng chính việc đó, lại làm bọn hắn nhớ lại quá khứ, quá khứ sống trong sự lo âu, sợ hãi tuy thời đều có thể mất đầu. Vì nỗi sợ đó, không ai dám cử động, không ai dám tiến lên, bởi vì tiến lên, chính là chết.

Không gian cứ im ắng như vậy, qua một thời gian dài, rốt cuộc cao to nam tử cũng mở miệng, nhưng hắn không như trước phần nộ cùng cười lạnh, chỉ có run rẩy mà cắn răng nói:

" Cho dù có lại được lực lượng thì thế nào, chẳng lẽ ngươi có thể đòi lại được tất cả chúng ta sao, cho dù là người thời kì toàn thịnh cũng vậy, huống chi là bây giờ "

Hắn nói không chỉ là cho hắn nghe, mà là cho tất cả đám người, để bọn hắn không sinh ra sợ hãi, cũng là để vì mình không run rẩy. Mà những kẻ xung quanh khi nghe thấy vậy, đều lập tức tỉnh táo lại, đều lấy vũ khí ra, tùy thời vào trạng thái chiến đấu.

" Đúng vậy a, chúng ta nhiều người như vậy, hơn nữa còn là toàn bộ thế giới trụ cột, chẳng lẽ sợ một cái nhỏ nhỏ người này sao "

" Hừ, kẻ này đã giết biết bao thân nhân của chúng ta, bây giờ không báo thù, thì còn khi nào có thể báo thù nữa "

" Chết thì thế nào, chết nhưng có thể khiến hắn lâm vào địa ngục, ta đều nguyện ý, các anh em, hãy lên cùng ta, trả thù cho các huynh đệ đã mất "

" LÊN A "

Nhìn thấy cảnh này, tái nhợt nam tử không nhịn được lắc đầu mà nói:

" Năm xưa đồng bạn của các người chết, các người sao không lấy lý do trả thù mà giết ta, bây giờ lại dùng cái thâm hại lý do này, suy cho cùng, các người chỉ là những kẻ tham sống sợ chết, biết mình có thể thắng, vì thế mới chịu tiến lên, biết mình thua, chỉ có thể nhẫn nhục cúi đầu. "

" Thế giới tu luyện giả, khiến cho người ta bề ngoài nhìn như mạnh lên, nhưng bên trong lại là một đám yếu bóng vía người. "

Nói xong, hắn dậm mạnh xuống đất, mặt đất cũng vì bàn tay hắn mà sinh ra biến dị, xung quanh đại địa bắt đầu rạn nứt ra, ngay lập tức bị vỡ tan thành từng mảnh mà bay lên trời, những tảng đá vỡ ra cũng đập mạnh vào thân thể đám người kia, mặc dù bọn hắn mặc áo giáp hạng nặng cùng với thân thể cường tráng, đều bị những tảng đá phá tan thành mảnh nhỏ, tiên huyết hạ xuống như mưa, rơi xuống mặt đất nhiều đến nỗi hình thành dòng sông chảy.

Hết thảy chỉ vài giây thời gian, tất cả đều trở lại tĩnh mịch, duy nhất khác biệt, chính là đám người kia, chỉ còn lại một nửa, mà tất cả đều bị dính mưa máu trên người. Bọn hắn đều đứng đó, ngơ ngác nhìn thân ảnh kia, có sợ hãi, có phần nộ, có hối hận. Nhưng chỉ là trong phút chốc đều bị gạt qua một bên, bởi vì bọn hắn biết, nếu không thể giải quyết được kẻ trước mắt, sinh tử, không phải do bọn hắn quyết định.

Ngay tại khi bọn hắn chuẩn bị tử chiến một trận, thì bên kia tái nhợt nam tử lại thần nhiên cho tay vào trong túi áo, một bộ chuẩn bị lấy vật gì đó ra. Thấy cảnh này, cái kia cao to nam tử ngay lập tức cản đám người lại, kì thật hắn rất muốn xông lên, nhưng hắn lại hiểu rõ tính cách của kẻ đối diện kia, trong hoàn cảnh mà mọi người đều nghĩ rằng hắn đã rơi vào bước đường cùng, hắn lại làm những việc kì lạ một cách thần nhiên, mà chính những việc kì lạ đó, chính là thứ đã giúp hắn nghịch chuyển tình cảnh.

Vì cái suy nghĩ đó mà cao to nam tử lập tức ngăn cản đám người lại, chăm chú nhìn vào từng hành động của kẻ đối diện, bởi vì hắn biết, nếu bỏ qua một chi tiết nhỏ, kẻ chết chính là bọn hắn. Mà đám người kia cũng biết được ý nghĩ của hắn, cũng ngay lập tức dừng lại mà nhìn vào tái nhợt nam tử.

Nhưng điều tiếp theo khiến đám người thấy thất vọng và kì lạ, chính là hắn lại lấy ra một điều thuốc lá, châm và hút, một bộ bình thường không có gì nguy hiểm giống nhau.

Thấy cảnh này, cái kia cao to nam tử nguy cơ ngày càng mãnh liệt, thậm chí hắn nảy sinh ra ý định sinh ra ba chân bốn cẳng bỏ chạy, nhưng hắn không thể làm thế, không chỉ vì hắn là Minh chủ, càng là vì sự thù hận của hắn đối với kẻ đối diện đã không thể hoá giải.

Sau một thời gian khi tái nhợt nam tử đã hút xong điều thuốc, hắn thờ phỉ phèo mà nhìn vào đám người kia, nở ra nụ cười yếu ớt, hắn nói:

" Các người biết không, các người thật sự rất ngu ngốc, các người đã bỏ qua cơ hội giết ta tốt nhất, cũng đã bỏ qua duy nhất cơ hội cứu sống chính mình "

"

Đám người hai mặt nhìn nhau, đều không hiểu câu nói của hắn có ý gì, ngay cả cao to nam tử cũng không biết, nhưng ngay sau đó sắc mặt của hắn đại biến, hai tay ngay lập tức bắt lấy cái cổ, miệng tuy thời nôn oẹ, không chỉ có hắn, ngay cả đám người xung quanh cũng dần dần bị như vậy, có kẻ yếu hơn lập tức nằm ra đất thống khổ.

Cao to nam tử có vẻ chịu đựng tốt nhất, hắn gian nan chỉ tay vào tái nhợt nam tử, khó khăn kêu lên:

"Người... Người rốt cuộc đã làm gì bọn ta? Hạ độc? Không, ngay từ đầu radar quét đều không hề phát hiện gì, làm sao có thể, người rốt cuộc đã làm gì?" - Hắn ngày càng khó khăn kêu gào lên, đám người đằng sau một nửa đã nằm thống khổ dưới đất, có vài kẻ đã chết mà không hiểu nguyên nhân.

Tất cả bọn hắn đều trong trạng thái tùy thời đều có thể chết, duy chỉ thấy tái nhợt nam tử không có vẻ gì, hắn nhìn vào cao to nam tử mà nói:

"10 năm, ròng rã 10 năm trời, các người nghĩ ta chỉ lo chạy sao, những đám kia quân sư tướng sĩ mà các người tự cho là tài ba người đâu rồi, chẳng lẽ bọn chúng lại ngu ngốc đến vậy sao?"

"Người..." - Đối với tái nhợt nam tử si nhục, cao to nam tử lại không biết nói gì, chỉ có thể nhìn chòng chọc vào hắn như muốn ăn tươi nuốt sống hắn.

"Mà thôi, thế giới này cũng sắp được tái tạo lại, ta và người cũng sắp lên đường rồi, nói cho người cũng không sao" - Lúc này chỉ thấy hắn đi lại gần cao to nam tử mà nói.

"Người biết không, trong 10 năm đó, 5 năm ta đã dùng toàn bộ thời gian để nghiên cứu ra một loại thuốc, 5 năm để rải rác nó lên toàn bộ thế giới, mục đích, đơn giản chính là phá hủy nền văn minh thời đại này" - Hắn cúi xuống nhìn vào cao to nam tử, trong đầu đang tưởng niệm lại quá khứ.

"Trái Đất lúc trước, trong xanh đẹp để biết bao, nơi con người hoà hợp, nơi trí tuệ phát triển, nơi kỉ luật được gìn giữ, nó không giống như bây giờ, nắm đấm quyết định hết thảy, mà tất cả là tại các người, thậm chí, nếu không có ta phá hủy kế hoạch của các người, Trái Đất, đã không còn là Trái Đất nữa."

"Dù cho bây giờ Trái Đất chưa diệt vong, nhưng điều đó cũng không còn cách xa nữa, vì các người đã phát hiện điều kiện tu luyện, phá hủy hết thảy phạm nhân nhận thức, khiến Trái Đất bước vào tu luyện con đường, từ đó là dòi xa trí tuệ con đường, khai thác cạn kiệt các nguồn tài nguyên, thậm chí thiên thạch va vào Trái Đất cũng là các người gây nên, nếu tiếp tục như hiện tại, ngày Trái Đất va vào Mặt Trời, chỉ còn vài ngàn năm nữa mà thôi"

Ngay tại thời điểm cao to nam tử chuẩn bị nói, hắn lại bị tái nhợt nam tử đánh một quyền vào miệng, khiến hắn ngay lập tức im lặng, mà tái nhợt nam tử lại từ từ nói:

"Người có phải đang nghĩ, dù cho vài ngàn năm nữa mới bị hủy diệt, nhưng bây giờ nếu ta tái tạo lại Trái Đất, nó cũng đồng dạng là hủy diệt, phải vậy không?"

"Sai, người hoàn toàn sai, kế hoạch của ta, chính là sáng tạo ra một loại thuốc, có thể dẫn động toàn bộ áp suất khí quyển phát nổ, toàn bộ dung nham trong lòng đất bắt đầu hoạt động, toàn bộ nước biển dâng lên, cuối cùng triệt để phá hủy nền văn minh cùng toàn bộ sinh vật sống trên Trái Đất này"

Hắn nói đến đây, cao to nam tử không nhịn được hét lên:

"Người điên rồi, người nói tái tạo, có cái gì tái tạo lại trong lời nói của người, người đây là phá hủy, chân chính hủy diệt địa cầu, người là kẻ thù của nhân loại, ta khuyên người ngay lập tức hủy bỏ kế hoạch này, nếu không ta..."

Hắn vừa nói xong, ngay lập tức liền bị tái nhợt nam tử cho thêm một cái bạt tai nữa, hơn thế cái bạt tai này còn khiến hắn bay ra vài mét, đánh xong, tái nhợt nam tử đứng nguyên đó mà nhìn hắn nói:

"Từ Thái Cổ thời đại, lần nào tái tạo không phải trải qua một trận huyết tẩy, đặc biệt là tại thời mà khủng long thống trị, ngày đó nếu không có thiên thạch rơi xuống, nếu khủng long không bị hủy diệt, Trái Đất liệu có thể hoàn thiện như ngày nay sao?"

"Kế hoạch của ta, đơn giản mà nói cũng chính là như vậy, một trận huyết tẩy, một trận đại hồng thủy, phá hủy toàn bộ thế giới hiện tại nền văn minh, để cho Trái Đất từ từ tái tạo lại, một thời kì mới lại hình thành, một thời kì mà trí tuệ vươn tới đỉnh cao, đó là Trái Đất nên có, chứ không phải là thời đại mà thực lực cá nhân có thể quyết định hết thảy. Quá trình đó có thể kéo dài thậm chí trăm triệu năm, nhưng người yên tâm, chỉ cần Trái Đất trong quá trình tái tạo, nó sẽ từ từ quay lại quỹ đạo ban đầu, triệt để đứng giữ vị trí thứ 3 trong hệ Mặt Trời, không xa không gần, trở thành tốt nhất hành tinh có sự sống".

"Ta nói vậy, người có thể hiểu được sao?" - Tái nhợt nam tử quay lại nhìn cao to nam tử nói.

"Không, không thể, người không thể phá hủy nền văn minh này, nơi này chính là ta làm chủ, người không thể phá hủy nó, người không thể phá hủy toàn bộ công sức mà ta tạo nên, đừng nó lại, đừng kế hoạch của người lại!" - Cao to nam tử một bộ không chấp nhận, đôi mắt đỏ thẫm nhìn vào đối diện mà nói.

Nhưng ngay khi hắn nói xong, thiên địa bắt đầu rung chuyển, mặt đất bắt đầu nứt ra với tốc độ chóng mặt, nhanh đến nỗi gần một nửa đám người xung quanh đều bị rơi xuống vực sâu giữa các vết nứt. Trên bầu trời, đám mây bắt đầu tích tụ lại hóa thành màu đen, sấm chớp bắt đầu nổi lên, tia sét từ từ giáng xuống trần gian, 1 tia, 2 tia, hàng ngàn tia và ngày càng nhiều, cuối cùng mây đen triệt để bao phủ bầu trời, Trái Đất dường như đã bị rơi vào bóng tối vĩnh hằng thời điểm.

Ở nơi xa biển cả, sóng dần dần mãnh liệt thêm, những con sóng to liên tiếp xuất hiện, 10m, 20m, 100m sóng thần đập vào, triệt để phá hủy toàn bộ thành phố gần đó, giữa biển cả, càng là lốc xoáy hình thành, mặt nước là tâm bão, hút hết bất kì sinh vật nào tiến vào trong, nơi giao tiếp giữa thiên vào địa hình thành lốc xoáy của biển, bên cạnh chính là hàng ngàn tia sét bắn vào trong, tựa như báo hiệu rằng, ngày tận thế đã đến.

Trên hoang mạc Sahara bây giờ, bão cát bay mù mịt, thậm chí có vùng bão mạnh đến mức có thể nhìn thấy mặt đất tại đó, mây đen trên bầu trời, nhưng tia sét bắn từ phía đã phá hủy đi hàng loạt ốc đảo nhỏ trên sa mạc, khiến trên mặt đất chỉ còn duy nhất một thứ, cát.

Mà giữa hoang mạc, còn lại hai thân ảnh, một người là một cái tái nhợt nam tử, toàn thân gần như đều bị cát bao phủ, nhưng khuôn mặt vẫn bình thản như không có gì xảy ra, một người là thân giống như một chiến binh, nhưng bây giờ cát đã triệt để bao bọc lại áo giáp, chỉ còn để lại cái đầu không thể cử động, khuôn mặt hằn hiện tại tràn đầy nỗi khiếp sợ không dám nói lên lời. Xung quanh toàn bộ đám người kia đã triệt để bị cát che lấp, ngay cả vết máu cũng không thể thấy được.

Nhìn cao to thân ảnh chỉ còn lại cái đầu có thể thấy, tái nhợt nam tử rớt cuống mồm miệng:

" Không phải ta đã nói rồi sao, các ngươi đã bỏ lỡ thời cơ tốt nhất để giết ta, cũng là duy nhất cơ hội để cứu sống chính mình "

Nghe được thanh âm của hắn, cao to nam tử mới như được trở về thực tại, hắn nhìn về phía đối diện, dùng hết thấy toàn bộ sự phẫn nộ còn lại mà hét lên:

" Ta muốn giết ngươi, ta muốn ăn thịt ngươi, ta muốn dùng chính cái miệng này cắn nát ngươi, tên khốn khiếp "

Thanh âm của hắn hiện lên cường đại, nhưng giữa bão táp, nó lại trở nên vô lực, mà tái nhợt nam tử nghe thấy thế, hắn thân nhiên ngoáy tai mà nói:

" Được rồi, thời gian không còn nhiều nữa, nếu đó là lời cuối cùng ngươi muốn nói, ở dưới hoàng tuyền ta xin tiếp nhận, tạm biệt "

" Ngươi vĩnh viễn sống không yên ổn, ngươi sẽ sống trong phần nộ của toàn nhân loại, ngươi sẽ không bao giờ được siêu thoát, cho dù ngươi ở nơi đâu dưới địa ngục, ta sẽ tìm ngươi và giết ngươi, AAAA.... " - Cao to nam tử hét lên vô lực, nhưng chỉ sau câu nói đó, hắn lập tức bị một tia sét đánh vào, vết máu bóng tung toé, thân thể nổ tung mà chết.

Đứng trên hoang mạc giờ đây chỉ còn một bóng người, nhưng khuôn mặt hắn không hề hiện lên bất kì tư vị gì, không vui không buồn, hắn chỉ đứng lặng lẽ tại nơi đó nhìn lên bầu trời, hắn nói:

" Các huynh đệ, Tư Tư, các ngươi ở trên trời có nhìn thấy không, hết thấy đã qua rồi, ta đã làm được rồi, ta đã trả thù cho tất cả các ngươi, ta đã hoàn thành các ngươi tâm nguyện cuối cùng, các ngươi trên trời có thể yên nghỉ, ta sẽ sớm gặp lại các ngươi "

" Trái Đất, ta không biết bao giờ mới có thể phát triển lại như xưa, những điều ta có thể làm được, ta đã làm rồi, giờ đây mọi thứ đều phụ thuộc vào ngươi, cố gắng tồn tại, tạo nên một Trái Đất yên bình một lần nữa, tạm biệt "

Hắn nói đến đây, thiên địa đã triệt để bị phá hủy, dưới chân là dung nham, xa xa là biển cả, trên là mây đen sấm sét, những tiếng đập liên tiếp tạo nên cảnh tượng địa ngục chốn trần gian, hạch tâm Trái Đất từ từ nở ra, cuối cùng bạo phát, 1 tiếng nổ nhức tai bao quát toàn thiên địa, mặt đất hoàn toàn bị phá hủy, bầu trời bị diệt vong, mà hắn, cũng biến mất theo chốn thiên địa này.

Không ai biết sau này Trái Đất sẽ như thế nào, nhưng có thể biết chắc chắn một điều, Trái Đất sẽ không còn tồn tại nên văn minh tu luyện thêm một lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tội Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Trùng Sinh

Trong không gian loạn lưu, đây là nơi giao thoa giữa các thế giới, bất kì tu luyện giả nào đi vào, đều vì mục đích tìm kiếm được lực lượng lớn mạnh giúp đột phá bình cảnh, hoặc là xuyên qua các thế giới, nhưng không phải bất kì kẻ nào có thể đi vào được, phải là cường giả tối đỉnh bên trong cường giả mới có thể đi vào, nếu không cho dù chưa chân chính tiến đến, chỉ vừa tiếp nhận pháp tắc nơi đây đã triệt để bỏ mình.

Mà hiện tại, nếu nhìn lại trong hư không, có một đạo thân ảnh nhỏ nhoi đang trôi nổi giữa dòng hư không, nếu bất kì tu luyện giả nào đi qua đây, đều có thể phát hiện đây là một phạm nhân, chưa từng hấp thu linh khí thiên địa. Chắc chắn bất kì kẻ nào nhìn thấy cũng triệt để hoảng sợ, bởi vì bọn hắn trôi nổi trong không gian loạn lưu đều phải cẩn thận từng ly từng tí, nếu không cẩn thận dù là không làm bất cứ việc gì đều phải bỏ mình, mà bây giờ một cái phạm nhân trôi nổi trong đó lại có thể sống sót lâu như vậy.

Mà lúc này, từ phía xa một đạo quang mang tiến đến như tia lửa điện, xuyên qua hư không xuất hiện trong chớp mắt ngay tại thân thể phạm nhân kia, dường như đang dò xét tấm thân thể. Tiến đến không phải là nhân loại, mà là một tia quang cầu, mà cái kia phạm nhân, cũng chính là tái nhợt nam tử xuất hiện trên Trái Đất, một lúc lâu sau, quang cầu đột nhiên phát ra thanh âm:

"Phàm nhân, không thể nào, vị diện cấp độ này không thể nào tồn tại phàm nhân, thậm chí vị diện cấp thấp hơn cũng không thể, chớ nói chi là trong không gian loạn lưu, để ta xem một chút, rốt cuộc là tại sao?"

Nói xong, quang cầu lập tức chui vào trong cơ thể tái nhợt nam tử, vài giây sau, quang cầu phát ra thanh âm:

"Ồ, một cái nho nhỏ hành tinh khi bị phá hủy lại có thể tạo bức xạ giao thoa giữa các thế giới, thật không ngờ lại có thể xảy ra trường hợp này, tuy là cực kì nhỏ, 1 phần tỷ cũng chưa đến, nhưng mà đúng là có thể xảy ra, thậm chí còn có thể sinh ra đặc thù lực lượng bao bọc kẻ này, khiến hắn tiến nhập vào không gian loạn lưu mà không bị ảnh hưởng, đây thật sự là một cái siêu cấp may mắn gia hỏa "

"Nhưng mà ta nên làm gì với hắn đây, cho dù ta đã tiến đến cảnh giới tối cao, nhưng vì chống lại một đám cận bã mà bỏ mình, thân ta cũng sắp hoá thành hư vô, mối thù kia còn không trả nổi, chẳng lẽ còn lo cho người khác được. "

"Không, không đúng, chúng ta gặp nhau không phải là tình cờ, mặc dù ta đã chạm đến Đấng Sáng Thế, nhưng nếu so với chân chính Đấng Sáng Thế đã tạo ra toàn bộ hệ thống vũ trụ này, ta còn một đoạn đường xa nữa, mà lần gặp mặt này, lại lúc cả ta và người đều đã trong trạng thái không tồn tại trong vũ trụ nữa, xác suất gặp nhau lại càng khó hơn. "

"Vì thế, lần này không phải là may mắn, mà là hữu duyên, người có thể là người mà ta cần, người có thể là người có thể giúp ta. Ha ha, Tam Thần Cửu Tiên, ta truyền thừa, sẽ không dễ dàng chết như vậy đâu. "

Quang cầu phát ra tiếng cười ha hả mà nói:

"Người trẻ tuổi, ta tặng ngươi đời này ta tâm đắc nhất đồ vật, có thể khai phá nó đến đâu, đều dựa vào ý chí của ngươi, chỉ hi vọng sau này ngươi trưởng thành lên, có thể trợ giúp ta những cái kia thế lực còn sót lại, thậm chí, là báo thù cho ta "

Thanh âm phát ra đến đây, quang cầu đột nhiên phát sáng gấp trăm lần lúc trước, nhưng không phải bản thân nó phát sáng, mà đã tách thành 2 nửa, 1 nửa là một quả cầu, 1 nửa là 1 đạo quang mang. Quang mang này lập tức chui vào trong cơ thể tái nhợt nam tử, từ từ biến mất trong đó. Lúc này, quả cầu phát ra thanh âm, trong âm thanh có chút buồn vô cớ:

"A, ta đúng là đến bước đường cùng nghĩ quẩn, tiêu diệt bọn hắn đâu phải là đơn giản chuyện tình như vậy. "

"Không, hết thảy đều đã qua rồi, ta không còn tồn tại về thế giới này nữa, thế giới này chuyện, không phải là chuyện của ta, những việc ta đã làm, ta tuyệt sẽ không hối hận. Đúng vậy, ta lựa chọn tin tưởng vào ngươi, người hữu duyên, hi vọng ngươi có thể hoàn thiện ước nguyện cuối cùng của ta "

"Thậm chí, cho dù ngươi không phải là người có thể giúp được ta, nhưng ta và ngươi gặp nhau, đích xác là hữu duyên, cho nên ta sẽ cứu sống ngươi, hi vọng ngươi có thể trưởng thành lên, cho dù không giúp được ta, hãy giúp cho vũ trụ một điểm an lành "

"Đi đi, từ từ trưởng thành lên, trở thành chân chính vô thượng tồn tại, vượt qua tất cả, vượt hết thảy, ta gửi niềm tin vào ngươi, người cuối cùng ta nhìn thấy "

"Thần linh luôn bảo vệ ngươi, không, có lẽ ta nên nói, là ta bảo vệ ngươi "

Nói đến đây, quả cầu từ từ biến mất trong hư vô như chưa từng tồn tại, mà cái kia tái nhợt nam tử, biến thành một đạo quang mang, phi hành thần tốc, xuyên qua vạn giới, triệt để dung nhập vào một thế giới xa xăm.

Vô Lượng Giới, Vô Long Đại Lục, Thiên lịch, năm 1577

Phía Đông Bắc, Tề Tôn Vương Quốc

Trong một căn phòng tại Triệu gia, một thân ảnh đang nằm trên giường, đó là một nam tử 15 16 tuổi, bàn tay trắng toát, khuôn mặt búng sữa, dáng người cao 1m7, gầy gò ốm yếu, đây chân chính là một cái tiểu bạch kiểm, nếu ném ở Trái Đất, tuy không có hàng tá người theo đuổi, nhưng cũng đủ rung động vài thiếu nữ.

Mà lúc này, trên đỉnh đầu thiếu niên, một đạo quang mang không biết từ đâu bay tới, lập tức chui vào đỉnh đầu đang nằm thiếu niên, từ từ biến mất như chưa có gì xảy ra.

Vài tiếng sau đó, gầy gò thiếu niên tỉnh lại, trông hề có điểm gì khác biệt, nhưng nếu bất kì ai thân thuộc với hắn, đều sẽ nhận ra đôi mắt của hắn đã thay đổi lộ ra tinh quang chói lòa, mà tinh quang đôi mắt này khiến hắn dường như nổi bật hơn hết thảy nếu ném vào đám người.

Sau một lúc lâu, hắn sờ sờ khắp người, khuôn mặt hiện lên vẻ thần thờ, dường như không thể tin vào mắt mình, hắn liên tục sờ soạn khắp người, ngay cả trọng yếu vị trí cũng sờ liên tục, ngay cả đối với kẻ đã trải qua hàng vạn trận huyết chiến cũng không thể tin được vào mắt mình.

Hắn trùng sinh, hơn nữa không phải trùng sinh đơn giản, mà là cộng với xuyên không, sau khi đã sờ hết người, hắn lập tức khôi phục lại bình tĩnh, lẩm bẩm nói:

"Ta trùng sinh, không thể nào, ta thật trùng sinh sao, điều này cũng không khỏi quá phá vỡ nhận thức đi " - Hắn cau mày lại, nhưng lúc này trong não hắn bắt đầu chuyển động với vận tốc chóng mặt, đây là một đoạn trí nhớ, một đoạn trí nhớ của bản tôn thân thể này.

Tiếp nhận xong đoạn trí nhớ này, hắn thần thờ còn hơn trước, lộ ra nụ cười khổ nói:

" Triệu Minh Long, cũng chính là tên ta, vì cứu muội muội mà kinh mạch bị phá hủy, chưa bước vào con đường tu luyện mà mất hết tiền đồ, cho dù cha là tướng quân của Tề Tôn Vương Quốc, mẹ ta là Tam giai sơ cấp Đan sư cũng không thể cứu vãn được, tiền đồ bị hủy, cho dù gia thế ta có lớn hơn nữa, cũng đồng dạng bị chỉ trích, thậm chí bị trong gia tộc coi thường. "

" Sự mặc cảm ngày càng lớn, cuối cùng sinh ra bệnh tình, quanh năm chỉ biết lúi thủi góc nhà, bệnh tật triền miên, ngày ngày đều phải uống thuốc, ngoài trừ một vài chân chính thân nhân của ta ra, không một ai quan tâm đến ta cả, ngay cả vị kia công chúa mà tiền thân ưa thích? "

Nghĩ đến đoạn này, hắc gãi đầu nói:

" Ai da, mặc dù kiếp trước ta tại trái đất đúng là giết rất nhiều người, ngay cả người vô tội đều bị ta gián tiếp giết hại, nhưng đây cũng là vì Trái Đất tương lai, đây là việc tốt mà, thượng đế cũng không khời quá trêu ngươi đi "

" Không không, hắc đã cho ta ân tái tạo, ít ra không phải xuống chín tầng địa ngục làm khổ lao, vậy là tốt rồi, ta còn muốn gì nữa "

Nghĩ thông điểm này, hắc lập tức nở nụ cười:

" Tiền thân a tiền thân, mặc dù ngươi vì muội muội ngươi mà mất đi tiền đồ, bị người người ghê lạnh, ngươi cảm thấy cô độc, tịch mịch, nhưng không sao, hết thảy đã qua rồi, bây giờ mọi chuyện đã qua rồi, việc của ngươi chính là việc của ta, ngươi hãy yên nghỉ đi, tiền thân a. "

Nói xong hắc vẹo cơ thể muốn đứng lên, chỉ là lúc hắc vận vẹo một phát, thân thể hắc kêu một tiếng crack như bị đập nát, nếu là người bình thường, chắc chắn sẽ thống khổ kêu lên, thậm chí không dám cử động thêm nữa mà khóc, nhưng hắc không như vậy, chỉ nghe thấy hắc kêu nhẹ một tiếng mà nói:

" A, mặc dù đã biết toàn thân kinh mạch không khác gì tàn phế đồng dạng, nhưng không ngờ lại nghiêm trọng đến vậy, muốn khôi phục lại, không chỉ cố gắng một điểm đây, mặc dù kiếp trước ta tại Trái Đất đã trải qua việc này thống khổ gấp trăm lần, nhưng đó là bởi vì ta biết toàn bộ thông tin trên Trái Đất, mà tại đây, mặc dù đã xem qua một phần trí nhớ, nhưng ta đã biết. thế giới này đúng là chân chính nắm đầm vì tôn "

" Muốn không chế được toàn bộ tình hình, không có thực lực đúng là không làm được, không giống như kiếp trước, trí tuệ gần như có thể kiểm soát toàn bộ thế giới a "

" Hừm, thật là một thử thách lớn lao đây "

"Ồ..." - Ngay tại lúc hắc đang tập trung suy nghĩ, một thanh âm phát ra khiến hắc kêu lên một tiếng.

Chỉ nghe thanh âm đó nói ra...

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tối Cao Hệ Thống

"Đình, chúc mừng kí chủ Triệu Minh Long thành công dung nhập thân thể nhân loại, đủ điều kiện khởi động Tối Cao Hệ Thống "

"Đình, phải chăng khởi động Tối Cao Hệ Thống? "

Nghe được đoạn thanh âm đó, Triệu Minh Long lập tức có cảm giác vui sướng muốn hét lên, cho dù hắc đã trải qua hàng ngàn kì lạ việc cũng đồng dạng như vậy.

Hệ thống, trong truyền thuyết hắc mơ ước hệ thống. Từ thời cấp 3, hắc đã có sự say mê với những cuốn tiểu thuyết về hệ thống, cho dù lên đại học hay ngay cả khi hắc lên chiến trường cũng vậy, đồng dạng đều thiết tha mơ ước có một cái hệ thống giúp mình mọi việc. Nhưng đáng tiếc chính là đời không như mơ, cho dù đến giây phút hắc cận kề sinh tử đều không hề có tiếng nói nào vang lên, từ đó hắc cũng triệt để mất niềm tin vào những ước mơ hư vô.

Ngay ở giây phút khi hắc hủy diệt cùng Trái Đất, hắc cũng đồng dạng không nghĩ đến một cái hệ thống nào, vậy mà sau khi trùng sinh, hắc lại có được một cái hệ thống, mà nghe tên còn rất ngẫu a, xem ra thượng đế cũng có mắt nhìn người, không muốn ta làm một cái yếu đuối tiêu bạc kiểm

Nhưng ngay sau đó hắc nghĩ đến cái gì, lập tức lảo bẫm

" Không đúng, cái này hệ thống cùng cái kia trong mơ thanh âm dường như có liên quan, mặc dù không hề mơ thấy gì, ý thức còn đang mơ hồ, nhưng lại cảm thấy một tia sáng chui vào tiềm thức của t, mà thanh âm bên cạnh còn lại nhai cái gì đó về Tam Thần Cửu Tiên, rồi còn hi vọng trợ giúp hắc a "

" Ân, đúng là không có bữa cơm miễn phí, cho dù là trong chùa đồng dạng, có được cái này hệ thống, nhưng ta phải giúp cái kia bí ẩn thanh âm hoàn

thành tâm nguyện, mặc dù hấn hấn là đã chết, nhưng ta sao lại là kẻ vong ơn phụ nghĩa được, hấn giúp ta sống lại một đời, ta nợ hấn một cái đại ân tình, ta giúp hấn hoàn thành tâm nguyện, đây chính là trả ân tình "

Đột nhiên, hấn nhớ lại cái gì mà nói:

" Kề ra cái kia thanh âm dường như cũng không phải chúa tể đi, ngay cả hấn đều bị người giết a, chẳng lẽ đây là một cái bình thường hệ thống a "

Nghĩ đến đây, hấn lập tức phủ định:

" Không không, cái kia thanh âm nói hấn đã tiếp cận đến kẻ sáng tạo toàn bộ vũ trụ, mặc dù tiếp cận đến, cũng không phải tối đỉnh cường giả có thể làm được, nói như thế, không phải hấn quá yếu, mà là kẻ thù quá mạnh, đồng dạng vô hạn tiếp cận kẻ sáng tạo toàn bộ vũ trụ, hơn nữa không phải một nhóm người, mà là một cỗ khổng lồ thể lực a "

Nghĩ đi nghĩ lại, hấn lập tức cười khổ:

" A, sáng tạo vũ trụ, thân thể ta hiện tại còn chưa bắt đầu bước vào tu luyện, đối chiến với những kẻ như vậy không biết có thể đến ngày tháng năm nào đây, ngàn năm? triệu năm? vẫn là tỷ năm đi? "

" Đỉnh, phải chăng khởi động Tối Cao Hệ Thống? "- Ngay lúc hấn vẫn đang suy nghĩ đủ mọi việc, hệ thống thanh âm lại vang lên, phá vỡ tâm trạng của hấn, khiến hấn nhảy ra được điều gì.

" Ân, suy nghĩ nhiều làm gì a, nước đến bình tới ngăn, kiếp trước ta không phải như vậy sao, từ một phạm nhân, dùng chính lực lượng thân thể, đối kháng toàn bộ tu luyện giới tu sĩ, trở thành bọn hấn ác mộng, ta đã làm được điều ngay cả ta đều không dám tin tưởng, kiếp trước cũng vậy, kiếp này cũng vậy, ta sẽ trở thành nghịch thiên nhất tồn tại, không thể đối địch, không thể ngăn cản. "

" Hệ thống, khởi động "

" Đỉnh, khởi động bắt đầu, tiến độ khởi động 1% "

".. "

" Hệ thống a, người dùng có làm tụt ta cảm xúc như vậy được không "- Đối diện với câu nói của hấn, hệ thống chỉ im re

" Đỉnh, tiến độ khởi động 2% "

" Nhấn nhin, nhấn nhin... "

Ngay lúc hấn kìm nén cảm xúc, tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên khiến hấn trở lại hiện thực, hấn cảnh giác nhìn xung quanh, khi thấy không có ai hấn mới thờ phào nhẹ nhõm, bởi vì nếu có người thấy hấn đủ loại cảm xúc diễn tả một mình, chắc chắn ai cũng sẽ nói hấn bị điên mất.

Khởi phục bình thường bộ dáng, hấn nói:

" Vào đi "

Cánh cửa mở ra, bước vào thân ảnh là một cái tiểu la ly, thân thể bé nhỏ, đôi má ửng hồng, cái mũi cao thẳng, đôi môi mỏng manh khiến bất kì nam nhân nào đều không nhịn muốn chạm vào nó. Lúc này, chỉ thấy nàng bụng một bát cháo nóng mang vào phòng, khi nhìn thấy Triệu Minh Long, nàng nở nụ cười lay động lòng người mà thốt lên:

" Ca ca "

Nàng chính là biểu muội của tiền thân Triệu Minh Long, Triệu Hạ Nhi, đồng thời cũng chính là đứa thứ 2 của tộc trưởng Triệu gia, cũng đồng dạng là cha hấn, mà hấn, lại là đứa con thứ 1 trong nhà.

Mặc dù trong trí nhớ có hình ảnh của biểu muội, nhưng tai nghe không bằng mắt thấy đúng là như vậy, nhìn ngoài đời mới là tốt nhất, nàng thậm chí còn đẹp hơn trong tưởng tượng, đủ để rung động toàn bộ nam nhân giới, ngay cả hấn đã trải nghiệm toàn bộ nữ nữ tại Trái Đất cũng sinh lòng cảm thán.

Nghĩ nghĩ, hấn không khỏi nhớ về tiền thân, chắc cái này tiểu bạch kiểm vì mấy cái xấu xa nam nhân có ý đồ với hấn muội muội nên mới đứng ra bảo vệ, để rồi bị tàn phế đây. Ưm ừm, mặc dù cứu muội muội đúng là việc nên làm, nhưng mà đúng là chết vì gái là cái chết tê tái a, hấn lại tiếp tục sinh lòng cảm thán.

Nếu tiền thân nghe được ý nghĩ của hấn, chắc sẽ đào mộ sống lại mà quát lên: " Mẹ nó, ta vì bảo vệ muội muội khỏi yêu thú tấn công mới bị như này được không, hơn nữa nàng là ta muội muội, ta làm sao sẽ sinh cái gì ý nghĩ a, người dùng thân thể ta nên tôn trọng ta mới đúng chứ "

Dĩ nhiên Triệu Minh Long không thể nghe được lời lẽ đó, mà dù cho có nghe được đi chăng nữa, hấn cũng đồng dạng không quan tâm, bởi vì hấn còn đang tận hưởng phía trước mảnh mai thân ảnh đang về phía hấn đây này.

" Ưm, hơi nhỏ một chút, nhưng còn được, đang phát triển, đang phát triển a "- Hấn nhìn như không nhìn về phía nào đó, miệng lẩm bẩm âm thanh. Nếu như tiền thân nghe được, chắc chắn sẽ bằng mọi giá đòi mò sống lại mà giết hấn, má, thân thể ta bị một cái thích ầu dâm khốn nạn người chiếm hữu, ta

không can tâm a.

Triệu Minh Long hẳn đương nhiên không phải loại người như vậy, đối với hắn thân nhân bằng hữu, hẳn là một cái ăn ngay nói thật người, không quan tâm người khác suy nghĩ gì, đôi lúc trong đó cũng là một chút trêu đùa mà thôi. Nhưng đối với kẻ thù, người sẽ không bao giờ có thể biết được hắn đang suy nghĩ gì, vào lúc đó, hắn như một vực thăm dãi vô tận, không thể tìm hiểu, không thể hình dung.

Mà lúc này, Triệu Hạ Nhi đã tiến gần đến hắn, đưa hắn bát cháo nóng mà ân cần hỏi thăm:

"Ca, người thân thể gần đây thế nào rồi? Có uống thuốc đều đặn không? Có nghỉ ngơi đủ giấc không? Có sinh ra ý định tự tử không? "

Liên tiếp câu hỏi tiến đến hắn không kịp trả lời, đặc biệt là câu hỏi cuối cùng khiến hắn không nhận được mà sinh ý nghĩ đây có phải là hắn muối muối không, đương nhiên hắn biết đáp án sẽ là có, mà đây còn là một thiên chân vô tà tiểu nữ.

Nhìn thấy tiểu muội hỏi thăm, hắn ảm áp mà nở nụ cười nói:

"Ha ha, ta không sao, ta vẫn còn khoẻ đây, làm sao sinh ý định tự tử được, người nhìn đây này " - Hắn cong tay lại làm bộ lực lưỡng, chỉ là khi vừa cong lại, tiếng rắc lại một lần nữa vang lên, khiến hắn kêu nhẹ một tiếng.

"Ca " - Nghe thấy tiếng kêu của ca ca, Triệu Hạ Nhi lập tức cuống lên, nàng lập tức giữ lại hắn cánh tay không cho cử động.

"Ha ha, ta không sao, thấy không, ta chỉ kêu nhẹ một tiếng, không còn đau như lúc trước nữa, phải không? " - Hắn lập tức nở nụ cười muốn dịu lòng biểu muội.

Nghe hắn nói như vậy, Triệu Hạ Nhi mới bình tĩnh lại, nhưng vẫn không nhận được nghi ngờ hỏi:

"Thật như vậy sao, ca người không giả vờ chứ? "

"Thật a, ta làm sao dám lừa muội muội xinh đẹp của ta đây " - Thấy biểu muội hoà hoãn lại, hắn không nhìn được trêu đùa chút.

Mà Triệu Hạ Nhi nghe vậy, mặt cũng ửng đỏ lên, phong tình vạn chủng mà nói:

"Hừ, ca người chỉ được cái miệng lưỡi trơn tru là giỏi a "

"Ha ha... " - Thấy biểu muội khuôn mặt ngày càng ửng đỏ, hắn định lần nữa trêu lên, nhưng khi hắn chuẩn bị mở lời, một đạo thanh âm trong não hắn phát ra khiến hắn lập tức suy tư.

Sau một lúc, hắn nói:

"Muội muội, cảm ơn người đã mang đến đồ ăn cho ta, hiện tại ta lại đang mệt, người mang ra ăn đi, ta muốn ngủ một giấc a "

Mà muội muội nghe vậy, khuôn mặt vui cười lập tức cuống lên như muốn khóc:

"Ca ca, người đừng ghét ta mà, người đừng đuổi ta đi, ta biết gần đây ta không thể đến thăm người, nhưng là do thúc thúc bắt ta phải tu luyện a, nếu người muốn ta đến, ta sẽ bỏ hết thầy mà chạy đến a, người đừng ghét bỏ ta mà "

Nàng lập tức nhảy vào lòng ngực Triệu Minh Long mà làm nũng, một bộ người nếu dám bỏ ta ta sẽ chết cho người xem. Mà hắn nhìn lấy trong ngực mình tiểu la ly, lại không hề cảm thấy phiền phức, chỉ cảm thấy ảm áp và sinh lòng muốn bảo vệ, hắn cười nói:

"Muội muội ngọc của ta, ta làm sao sẽ ghét người đây, người có thể dành thời gian đến gặp ta là ta vui rồi, ta còn muốn gì thêm nữa. Hơn nữa lần này ta muốn ngủ, bởi vì ta cảm giác được ngày càng khoẻ mạnh, dường như đang phục hồi lại rồi, mà nếu có thể phục hồi lại được, ta sẽ đưa người đi chơi như trước được không "

"Thật sao, ca không ghét ta sao? Ca thật sắp khôi phục sao? Ca sẽ đưa ta đi chơi như trước chứ? Được, người nhất định phải giữ lời, chúng ta ngoắc tay đi " - Nghe được hắn nói vậy, Triệu Hạ Nhi khuôn mặt lại nở nụ cười, không đợi hắn trả lời, nàng ngoắc tay, một bộ không cho phép người phản đối.

Mà nhìn thấy vậy, hắn cười nói:

"Dĩ nhiên, ta đã nói thì ta nhất định sẽ thực hiện "

"Được, ca người nhớ giữ lời, nếu người không giữ lời, ta sẽ gọi biểu tỷ cùng đại ca đến đánh người " - Nghe hắn khẳng định, nàng vui cười mà chạy ra ngoài, khi đến cửa, nàng quay lại nói một câu, xong rồi chạy đi một cách nhanh chóng. Mà hắn thì lại cười lầm bầm:

"Đây là một cái tiểu yêu tinh a"

Sau khi biểu muội chạy ra ngoài, hắn lập tức nằm xuống lâm vào suy nghĩ, bởi vì lúc này âm thanh, chính là của hệ thống.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Hệ Thống, Biến Dị?

"Đỉnh, khởi động hoàn tất, phải chăng kích hoạt, chú ý, khi kích hoạt, hệ thống sẽ liên kết với ý chí và đạo tâm của kí chủ, dựa vào ý chí và đạo tâm của kí chủ mà tạo ra trạng thái phù hợp nhất, phải chăng kích hoạt?"

"Liên kết ý chí và đạo tâm, tạo ra trạng thái phù hợp nhất?" - Hấn nghe thanh âm mà hỏi, nhưng không thấy hồi đáp, hấn chỉ có thể tiếp tục nói.

"Mặc kệ, chắc không phải việc xấu, kích hoạt!"

"Đỉnh, kích hoạt Tối Cao Hệ Thống, tiến độ kích hoạt 1%, tiến độ kích hoạt 2%.."

Lại thêm một lần đợi, nhưng lần này nhanh hơn, hấn vẫn có thể đợi được, sau 1 phút, chỉ nghe thanh âm phát ra:

"Tiến độ kích hoạt 98%, tiến độ kích hoạt 99%"

"Sắp được rồi, sắp rồi, tương lai tiền đồ vô hạn, ta tới đây" - Nghe thấy thanh âm phát ra, hấn lập tức vui sướng ngồi dậy mà không quan tâm đến cảm giác đau đớn vốn có. Nhưng khi hấn cảm giác thành công đang đến gần, một tiếng nói đã phá hỏng tâm trạng của hấn:

"Đỉnh, phát hiện lỗi hệ thống"

"Đỉnh, phát hiện lỗi hệ thống"

"Hệ thống mất ổn định"

"Hệ thống mất ổn định"

"... " - Khi nghe thấy thanh âm đó, hấn dường như không hiểu được chuyện gì đang xảy ra, đợi một lúc lâu sau, hấn mới bình phục lại, hấn không nhận được mà chửi lên:

"Má nó"

"Đỉnh, không biết trạng thái tốt xấu, vượt quá giới hạn phán đoán"

"Đỉnh, chuẩn bị lâm vào trạng thái tự hủy"

"Cái gì? Tự hủy? Đây thật sự là trong truyền thuyết hệ thống sao?" - Nghe thấy thanh âm hệ thống, hấn chỉ có thể gặn dừ mà hét lên.

"Đỉnh, tự hủy thời điểm có thể ảnh hưởng tới kí chủ, tùy thời chuẩn bị bạo nổ, xin kí chủ chuẩn bị"

"10"

"9"

"Cái gì vậy a, nghịch thiên hệ thống của ta đâu, tiền đồ vô lượng của ta đâu, thượng thiên bất công a" - Hấn dường như không muốn chửi nữa, chỉ có phiên muộn mà nói ra. Nhưng sau một khắc, đôi mắt hấn lộ ra hàn quang:

"Hừ, cái gì tự hủy, cái gì tùy thời bạo nổ, mạng ta do chính ta quyết, không ai có thể định đoạt, người cũng không được, thượng đế cũng không được"

"3"

"2"

"Đến đi, cho ta xem tiếp cận Đấng Sáng Thế có gì mạnh" - Hấn cắn răng mà nói, thân thể tùy thời đều có thể nghịch thiên mà lên.

"1"

"..."

"Đỉnh"

Ngay tại hấn nghĩ mình sẽ phát nổ thời điểm, lại không hề có bất kì điều gì xảy ra, tất cả đều bình thường không hề bị lay động, sau một khắc, hấn mở mắt nhìn xung quanh mà nói:

" Chuyện gì xảy ra, không phát nổ sao, hệ thống chẳng lẽ biết đùa à? " - Hấn không nhận được lắm bả, đáp lại hấn là không một âm thanh nào.

" Dù sao cũng tốt, mất đi hệ thống còn hơn bị bạo mà chết, ta đã chết một lần, ta sẽ không chết lần 2 một cách vô nghĩa đâu "

Ngay tại lúc hấn suy tư thời điểm, một thanh âm vang lên:

" Đỉnh, phát hiện biến dị, Tối Cao Hệ Thống đã bị ý chí cùng đạo tâm kí chủ thôn phệ, hoàn toàn dung nhập vào linh hồn kí chủ, nhận kí chủ làm Chương Không Giả "

" Đỉnh, phải chăng tiếp nhận? "

" Biến dị? "

Nếu nghe được âm thanh này lần đầu, hấn sẽ không do dự mà tiếp nhận, chỉ là vừa trải qua việc kia, hấn lại bắt đầu do dự:

" Vạn nhất hệ thống lại hớ ta thì sao? "

" Không, theo như hệ thống, nó đã nhận ta làm Chương Không Giả, chắc chắn sẽ không hại ta, tiếp nhận "

" Đỉnh, tiếp nhận thành công Biến Dị Tối Cao Hệ Thống, triệt để dung nhập vào linh hồn Chương Không Giả, thành công nhận Chương Không Giả làm chủ nhân "

" Đỉnh, thay đổi mục đích được tạo ra, vì chủ nhân mà hình thành nên, vì chủ nhân mà tồn tại "

Nghe được thanh âm phát ra, dù chỉ là một đoạn ngắn thanh âm, nhưng hấn thậm chí còn không kịp tiếp thu nhanh chóng được, hệ thống... nhận hấn làm chủ nhân? Vì hấn mà tồn tại?

Khi nghe được thanh âm đó lần đầu tiên, hệ thống nói hấn là kí chủ, còn bây giờ là Chương Không Giả, chủ nhân, dường như đã hoàn toàn thay đổi thân phận của hấn. Mà cái này, nghe còn rất trâu bò à.

" Đỉnh, vì mục đích được thay đổi, kính xin chủ nhân hãy cho hệ thống biết mục đích của mình? " - Sau một khắc, hệ thống tiếp tục phát ra thanh âm.

" Mục đích của ta? "

" Đúng vậy, hệ thống hiện tại vì chủ nhân mà diễn hoá, vì vậy cần lấy mục đích của chủ nhân làm trung tâm, tạo ra diễn hoá phù hợp nhất hệ thống giúp chủ nhân đạt được mục đích "

" Chủ nhân, ngươi mong muốn gì, võ đạo đỉnh phong, kiếm đạo đỉnh phong, thống trị vũ trụ, nghịch thiên mà đi, hay làm người bình thường? "

Nghe được thanh âm hệ thống, hấn lâm vào suy tư hồi lâu, bởi vì hấn biết, theo như hệ thống nói, câu trả lời này của hấn sẽ là ảnh hưởng lớn nhất đến tình trạng của nó, hệ thống tốt hay xấu, đều phụ thuộc vào hấn.

Thời gian trôi qua, không biết đến giờ phút nào, hấn lắm bả:

" Mục đích của ta là gì, ta truy cầu cái gì. Mặc dù ta đã sống lại một đời, nhưng mong ước của ta, ta đã hoàn thành tại kiếp trước rồi, ta không còn gì để tiếc nuối nữa. Mặc dù đến thế giới huyền diệu này, nhưng ta cũng không thể có cảm giác được bất kì thứ gì thuộc về mình, tất cả đều hoàn toàn xa lạ, đều không cần thiết đối với ta, chẳng lẽ bây giờ ta chỉ muốn một cuộc sống thanh bình thôi sao? "

Ngay tại thời điểm hấn vô não, một đạo tinh quang xẹt qua não hấn, tiếp nhận đạo này tinh quang, hấn nhũn mỳ lắm bả:

" Tiền thân, linh hồn ngươi đang nhắc nhở ta sao " - Xẹt qua hấn là toàn bộ trí nhớ của tiền thân, dường như linh hồn cuối cùng còn sót lại trên trần gian của hấn đang nhắc nhở Triệu Minh Long, khuyên hấn tạo nên con đường của chính mình.

" Ngươi hối hận, vì không đủ thực lực để có thể hoàn toàn bảo vệ muội muội ngươi, ngươi căm hận mình vì chính ngươi đã là kẻ khiến phụ mẫu ngươi ngày đêm rơi nước mắt vì ngươi. Ngươi lùi thui trong phòng, không phải vì mặc cảm, không phải vì yếu đuối, mà là vì ngươi không muốn thân nhân của ngươi phải rơi lệ vì ngươi, ngươi thậm chí còn muốn tự vẫn, để thân nhân của ngươi được yên lòng. Mà đến thời khắc cuối cùng, ước muốn của ngươi chính là mong mình có đủ thực lực, thực lực để bảo vệ ngươi thân nhân, thực lực để không ai phải vì ngươi, bởi ngươi mà kêu ngoạ. "

Cảm nhận còn sót lại linh hồn cuối cùng của tiền thân, hấn không nhận được ngẩng mặt lên trời, trong lòng lại lâm vào hồi ức:

" Kiếp trước, ta cũng không như ngươi, ta chỉ là một cái cô nhi, được một cái giáo đường nhận nuôi, tuy những người trong đó không phải là ta phụ mẫu, không phải là ta huynh đệ ruột thịt, nhưng ta luôn coi đó là nhà của mình, đồng dạng suy nghĩ như ngươi, mong muốn bảo vệ họ, mong muốn họ luôn vì chính ta mà kêu ngoạ "

" Đáng tiếc, lúc đó ta đồng dạng không có thực lực bảo vệ họ, tất cả bọn họ đều vì ta mà bị giết, thậm chí có những người bị tra tấn dã man. Ta không thể làm gì, ta chỉ có thể ngồi khóc và khóc "

" Nhưng người biết không, mãi sau này khi trốn chạy bọn hắn, ta mới nhận ra rằng, khốc chi là cách thể hiện mình vô dụng, cần được thương hại mà thôi, nó không thể thay đổi bất cứ điều gì được. Vì thế mà ta đã tự mình đứng lên, tự mình báo thù, tự mình huỷ diệt hết thảy những kẻ đã hại thân nhân của ta "

" Đã có lúc ta khinh rẻ tất cả nhân loại, đơn giản vì bọn chúng thấy chết mà không cứu, vô tình và tàn nhẫn, nhưng khi càng tiếp xúc với nhiều người, đa số là những tầng lớp thấp kém nhất, họ lại có một trái tim tràn đầy yêu thương mãnh liệt, trong sáng tinh khiết, thiện lương vô tà, vì họ mà ta đã học được rất nhiều điều. Mà mọi người, giống như bọn họ vậy, trái tim lương thiện, thiên chân vô tà, đó là ta lần đầu cảm giác "

Dường như nhận ra được điều gì, đôi mắt hắn toả sáng lên:

" Đúng vậy, cho dù trong bất kì thế giới nào, các sinh vật đều như thế giống nhau, có xấu có tốt, không ai là hoàn hảo, không ai sinh ra là thánh mẫu cả, muôn hình vạn trạng, chính là bản chất của vũ trụ, mà muốn tìm hiểu hết thảy, không phải điều một con cóc ngồi đáy giếng có thể hiểu được "

" Muốn hiểu được thế giới này, không phải nhìn một góc của thế giới này, mà phải nhìn toàn diện, phải truy cầu toàn diện, truy cầu thứ gọi là hoàn mỹ vô khuyết, truy cầu hết thảy mọi điều tồn tại trong thế gian này, từ đó mới có thể nắm giữ mọi thứ trong lòng bàn tay, trở thành vô thượng hoàn mỹ nhất tồn tại "

" Tiền thân, cảm ơn người, đã cho ta được dung nhập vào người, đã cho ta thấu hiểu một phần thế giới này, dù chỉ là một ít, nhưng vậy là đủ rồi "

" Hệ thống, chuẩn bị tiếp nhận trả lời " - Nghĩ thông mọi thứ, hắn đối hệ thống nói

" Sẵn sàng tiếp nhận! "

" Ta muốn có được vô thượng lực lượng, hơn nữa, không chỉ là bình thường một loại, mà là hết thảy, bất kì lực lượng trên thế gian này, ta đều muốn có được nó, đều muốn chương khống nó, trở thành kẻ thống trị hết thảy, dù cho nhiều đến thế nào, ta đều muốn có được, dù cho có tiếp cận đến vô hạn, gần như không thể nắm giữ, ta đều sẽ có được. "

" Kiếp trước ta vì không có đủ bất kì lực lượng nào ngay từ đầu, vì thế mới khiến thân nhân ta thống khổ, kiếp này hoàn toàn khác, một đời sống lại, ta truy cầu toàn diện, ta truy cầu mọi mặt, ta sẽ làm điều mà không kẻ nào dám nghĩ, dám làm, giống như kiếp trước giờ phút cuối cùng của ta vậy "

" Hệ thống, người hiểu được mục đích của ta sao? " - Cảm xúc của hắn đã dâng dâng tới đỉnh cao, ý nghĩ của hắn đã được diễn tả toàn bộ, giờ phút này hắn chỉ chờ đợi một câu trả lời của hệ thống. Quả nhiên không khiến hắn thất vọng, hệ thống phát ra thanh âm:

" Đỉnh, thành công tiếp nhận công tiếp nhận câu trả lời của Chương Không Già "

" Đỉnh, khởi động diễn hóa câu trả lời "

" Đỉnh, bắt đầu tiến vào trạng thái tiến hoá phù hợp nhất! "

" Toàn bộ vũ trụ thông tin, thu nhập hoàn tất! "

" Toàn bộ hệ thống phù hợp nhất chức năng, thu nhập hoàn tất! "

" Toàn bộ hệ thống phù hợp nhất trạng thái, thu nhập hoàn tất! "

" Bắt đầu tiến hoá! "

" 5 "

" 4 "

" 3 "

" 2 "

" 1 "

" Đỉnh "

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống

" Quá trình tiến hóa hoàn tất! "

" Biến Dị Tối Cao Hệ Thống thành công tiến hóa thành siêu cấp hoàn mỹ nhất trạng thái, Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống "

" Đỉnh, phải chăng kiểm tra thông tin hệ thống "

Nghe thanh âm phát ra, hần ngay lập tức quyết định:

" Kiểm tra "

" Đỉnh, thành công kiểm tra "

Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống

Hệ thống cấp độ: 1

Hệ thống hiệu quả: Không

Nhìn vào bảng thông tin, hần cau mày nói:

" Không thể nào, đơn giản như vậy "

Chỉ là không đợi hần suy nghĩ, hệ thống lại phát ra thanh âm:

" Đỉnh, phải chăng mở bảng thông tin nhân vật? "

" Đây mới phải chứ, mở! "

" Đỉnh, thành công mở bảng thông tin nhân vật! "

Thanh âm vừa phát ra, một bảng hình ảnh hiện lên trước mặt Trịnh Minh Long.

Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống

Chương Không Giới: Triệu Minh Long

Cấp độ: 0

Ngộ Tinh: Chưa cập nhật

May Mắn: Chưa cập nhật

Chân Nguyên: Chưa cập nhật

Tinh Thần Lực: Chưa cập nhật

Chiến Đấu Lực: Chưa cập nhật

Nguyên Bảo: Chưa cập nhật

Căn Cốt: Không

Thể Chất: Không

Huyết Mạch: Không

Chức Nghiệp: Không

Vật Phẩm: không

" Đỉnh, hoàn thành quá trình kích hoạt Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống, thành công nhận được Chương Không Giới Gối Quà, phải chăng sử dụng? " - Ngay sau khi hần kiểm tra xong thông tin, hệ thống thanh âm lại tiếp tục phát ra.

" Sử dụng "

" Đỉnh, thành công sử dụng Chương Không Giới Gối Quà, nhận được: Khai Mạch Tiên Đan x1, Chương Không Ngộ Tinh Thẻ x1 (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm), Chương Không May Mắn Thẻ x1 (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm), Chương Không Chân Nguyên Thẻ x1 (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm), Chương Không Tinh Thần Lực Thẻ x1 (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm), Chương Không Nguyên Bảo Thẻ x1 (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật

Phẩm), Chương Không Căn Cốt Thê x1 (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm), Chương Không Thể Chất Thê x1 (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm), Chương Không Huyết Mạch Thê x1 (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm), Chương Không Chức Nghiệp Thê x1 (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm), Chương Không Vật Phẩm Thê (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm) x1 "

Nhìn vào gói quà vừa nhận được, hần nhíu mày nói:

" Khai Mạch Tiên Đan? Đây là cái gì đồ chơi? "

Trầm ngâm một, hần nói ra:

" Khai Mạch Đan ta thế nhưng biết, đây đơn giản là một loại cấp thấp đan dược phụ trợ kích phát huyết đạo, khai thông kinh mạch, từ đó bước vào con đường tu luyện giả "

Con đường tu luyện, vạn dặm xa xôi, mãi mãi không biết điểm dừng. Nhưng, tất cả đều phải từ bước đầu mà đi, mà cái này khai thông kinh mạch chính là bước đầu tiên đó. Tiền thân của Triệu Minh Long, vì cứu muội muội của mình mà bị phá hủy kinh mạch, không thể tiến vào con đường tu luyện, triệt để mất đi tiền đồ. Mà thân nhân của hần, cũng vì hần mà dùng hàng tá các loại đan dược phục hồi, trong đó có cả Khai Mạch Đan, nhưng đáng tiếc vẫn không thể khôi phục lại được.

Nhớ lại quá khứ của tiền thân, hần lại nhìn về cái này đan dược nói:

" Chẳng lẽ nói, Khai Mạch Tiên Đan là bản nâng cấp của Khai Mạch Đan, có thể khiến ta khôi phục kinh mạch "

Ngay lúc hần đang suy nghĩ thời điểm, hệ thống đã hiện lên thông tin:

Khai Mạch Tiên Đan: Cứu giai vô khuyết đan dược, dưới bất kì trạng thái nào, kích hoạt toàn bộ 100 huyết đạo, hoàn mỹ khai thông kinh mạch, không để lại bất kì khuyết điểm. Nếu chưa tiến vào Vô Hình Cảnh sử dụng, có tác dụng rất lớn trong việc hình thành đan điền.

Nhìn vào bảng thông tin, hần ngạc nhiên nói ra:

" Cứu cấp đan dược? Không thể nào? Nếu theo trí nhớ của tiền thân, Tề Tôn Vương Quốc hiện nay, cao nhất phẩm chất đan dược hiện nay cũng chỉ là Ngũ cấp đan dược, chẳng lẽ phía trên còn có cao hơn phẩm chất đan? "

Tề Tôn Vương Quốc, đối với tiền thân Triệu Minh Long mà nói chính là cao cao tại thượng siêu cấp đế quốc, chính là hần thiết tha mơ ước được tiến vào cửa triều đình. Nhưng cũng bởi vì hần bị hủy tiềm lực từ rất sớm, nên không thể biết được rất nhiều thông tin, thậm chí ngoài kia còn bao nhiêu cường quốc, hần đều không biết gì cả. Cho nên khi nhìn thấy chữ Cứu cấp đan dược, Triệu Minh Long đồng dạng rất ngạc nhiên. Ngẫm một lúc, hần cười nói:

" Xem ra cái này Tề Tôn Vương Quốc cũng chỉ là một cái cấp thấp vương quốc mà thôi, ngoài kia còn rất nhiều khủng bố thế lực khác mà ta chưa biết được "

" Ừm, như vậy mới thú vị, nếu quả thật thế giới này chỉ có Ngũ cấp là mạnh nhất, thì quả thực rất thảm hại. "

Triệu Minh Long có thể nói như vậy, bởi vì hần trong kí ức tiền thân đã nhìn qua phụ thân hần chiến đấu, tuy có thể rung chuyển sơn hà, thậm chí đối với Trái Đất tu luyện giả cũng mạnh hơn rất nhiều, nhưng đối diện với vũ trụ xa xôi, chính là con kiến đồng dạng.

Ngay tại hần cảm thán thời điểm, hệ thống thanh âm phát ra:

" Định, thành công tiếp nhận nhiệm vụ tân thủ, trở thành tu luyện giả: Hấp thu Khai Mạch Tiên Đan, bước vào Thoái Hình Cảnh, chân chính bước vào tu luyện con đường "

" Phần thưởng: Ngẫu Nhiên Cứu Tinh Đại Mãn Căn Cốt Thê x1, Ngẫu Nhiên Cứu Giai Thượng Phẩm Huyết Mạch Thê x1, Ngẫu Nhiên Cứu Giai Thượng Phẩm Thể Chất Thê x1, Toàn Bộ Chức Nghiệp Nhất Cấp Thuần Thực Thê x1 "

Nghe được thanh âm phát ra, miệng hần nhếch lên:

" Đúng rồi, hiện tại ta đã dung nhập vào thế giới này, vậy cũng nên thực hiện mục đích của ta thôi "

Nói xong, hần lấy ra Khai Mạch Tiên Đan, đây là một viên màu xanh da trời nhỏ bằng ngón tay, phát ra lam sắc chiếu sáng cả căn phòng. Nếu không phải hần nắm chặt lấy viên đan này, chắc sẽ bị độ sáng của nó làm mù mắt mất.

Liếc qua lam sắc đan dược, Triệu Minh Long lập tức nuốt vào nó. Ngay khi nuốt xong đan dược, hần nhắm mắt lại, một dòng năng lượng từ cơ thể hần bộc phát ra, nhưng nó lại không khiến hần cảm thấy đau nhức tí nào, thậm chí còn cảm giác thoải mái như trên chín tầng mây.

Qua một phút đồng hồ, hần cảm giác được vết thương trong người dần khôi phục lại, huyết đạo trong cơ thể cũng tự động kích phát.

1 huyết đạo, kích hoạt.

2 huyết đạo, kích hoạt.

3 huyết đạo, kích hoạt.

...

Nửa canh giờ sau

99 huyết đạo, kích hoạt.

Lúc này, Triệu Minh Long cảm giác được thể nội của hắn như một con hung thú cuồng bạo, tùy thời đều có thể bộc phát ra một năng lượng khủng bố, xuyên thủng tầng trời.

100 huyết đạo, kích hoạt.

Kinh mạch, triệt để khai thông.

Ngay lập tức, cơ thể hắn tản ra một luồng phong bạo, phá tan hết thủy đồ dùng trong phòng, ngay cả quần áo của hắn cũng bị xé rách, để lại một thân hình gầy gò còn lại trên giường. không chỉ vậy, luồng phong bạo đó còn từ từ xoay quanh Trịnh Minh Long, nhận hắn làm trung tâm xoay chuyển, mãi một lúc sau, luồng không khí đó mới tiêu tán đi.

Sau một thời gian ngắn, Triệu Minh Long mới mở đôi mắt ra, nhưng hắn không nói gì, chỉ nhìn chăm chăm vào cơ thể, tưởng như đang nhìn thân thể trần trụi của mình nhưng không phải. Hắn đang cảm nhận thể nội của hắn, bởi vì lúc này, hắn đã cảm giác được thương thể trong mình đã hoàn toàn khôi phục, hắn đồng dạng cảm giác được một luồng gió cực mạnh bao bọc thân thể mình.

Nhìn lại cơ thể, hắn nói:

" Đây là... Phong hệ căn cốt, hơn nữa, là Nhị Tinh Đại Mãn phẩm chất "

Căn cốt, đại biểu cho gốc rễ của cơ thể, cũng chính là biểu hiện của tiềm lực tu luyện. Tại Tề Tồn Đế Quốc, căn cốt được chia làm Nhất Tinh đến Ngũ Tinh, mỗi tinh lại được chia thành Tối Hạ, Trung Hoại, Đại Mãn, Tối Hạ tiềm lực thấp nhất trong cùng Tinh, Đại Mãn tiềm lực cao nhất. Thậm chí có thể nói sánh ngang với Tối Hạ của phẩm chất cao hơn 1 bậc.

Căn cốt, sinh ra không thể thay đổi, trừ khi có nghịch thiên đan dược hoặc bảo vật, nếu không cả đời cũng chỉ dừng lại một phẩm chất. Phẩm chất càng cao, tiềm lực càng lớn.

Hắn có thể biết được mình là Nhị Tinh Đại Mãn phẩm chất, đó là vì cha hắn đã mang hắn đi rất nhiều lần kiểm tra căn cốt, mỗi lần đi qua hắn đều nhìn tất cả mọi người phẩm chất căn cốt, trong đó có một người đồng dạng như hắn. Vì thế khi thấy thân thể của mình toả ra lực lượng giống hệt với người kia, Trịnh Minh Long lập tức biết hắn là Phong hệ Nhị Tinh Đại Mãn căn cốt.

Tuy nói Nhị Tinh so với Ngũ Tinh đúng là một trời một vực, nhưng thử hỏi tại Tề Tồn Đế Quốc, Ngũ Tinh căn cốt số lượng có thể đầy đủ hai bàn tay hay không. Ngay cả Tứ Tinh căn cốt đều không phải dễ gặp.

Không chỉ vậy, hắn còn là Đại Mãn phẩm chất. Gần như có thể ngang bằng với Tam Tinh Tối Hạ căn cốt, thậm chí có thể nói là tốt hơn nó. Bởi vì nếu có thể tăng lên phẩm chất, Tam Tinh Tối Hạ cũng chỉ có thể tăng lên làm Tứ Tinh Tối Hạ, Nhị Tinh Đại Mãn có thể tăng lên thành Tam Tinh Đại Mãn.

Tuy nhìn như không gì khác biệt, nhưng nếu lấy Ngũ Tinh làm giới hạn thì sao. Nếu vậy, một kẻ chỉ có thể tấn thăng làm Ngũ Tinh Tối Hạ phẩm chất căn cốt, một kẻ lại có thể tấn thăng làm Ngũ Tinh Đại Mãn phẩm chất căn cốt, như vậy, cách biệt đã thật sự hiện ra. Vậy nên, nếu lựa chọn giữa Tam Tinh Tối Hạ và Nhị Tinh Đại Mãn, đa phần thế lực đều chọn Nhị Tinh Đại Mãn.

Tuy nhiên thực tế lúc nào đơn giản như vậy, tăng lên tiềm lực đều là tài nguyên có hạn, nếu người không được thế lực bồi dưỡng hoặc vận khí nghịch thiên, dù người có được cường đại phẩm chất cũng mãi mãi giữ nguyên như vậy thôi.

Ngay khi hắn lâm vào suy nghĩ, cánh cửa căn phòng đã mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đại Thâm Dương Minh Châu

Bước vào phòng là một nữ nhân tuổi trung niên, toàn thân một màu lam y, khuôn mặt tuy đã có vài nếp nhăn nhưng vẫn không thể xóa đi vẻ tươi sáng như hoa hiện lên trên đó, chắc chắn người này khi còn trẻ đã từng là mục tiêu của biết bao nam nhân.

Mà lúc này khi bước vào căn phòng, lam y nữ tử khuôn mặt lên đầy vẻ lo lắng chạy về phía Triệu Minh Long mà nói:

" Tiểu Long, chuyện gì vừa xảy ra vậy, ở đây vừa xảy ra chuyện gì, ngươi có làm sao không? "

Nàng nhìn về phía hắn mà nói, chỉ là khi nhìn rõ thân thể trần trụi của hắn, nàng mặt hơi hồng lên, ngay lập tức quay ra chỗ khác. Nhưng khi quay ra nhìn căn phòng, khuôn mặt nàng càng thêm hoảng sợ mà nói với hắn:

" Tiểu Long, ngươi thành thật nói cho ta biết, ở đây vừa xảy ra chuyện gì, tại sao đồ vật trong phòng đều bị như vậy, còn có quần áo người, tại sao lại bị rách như vậy, chẳng lẽ bị người ám sát, Tiểu Long, ngươi nhanh nói cho ta biết "

Nàng không nhìn được tròng mắt về phía Trịnh Minh Long, thậm chí không thèm để ý đến thân thể hắn mà hỏi. Mà hắn khi nhìn thấy cảnh này, cũng không thể phản ứng kịp thời được. Người này chính là đại thẩm của hắn, chính xác là đại thẩm của tiền thân hắn, Dương Minh Châu, cũng là một người vợ hoàn hảo mà bao người đàn ông mong ước.

Từ nhỏ, vì cha mẹ hắn đều là nhân vật quan trọng đối với vương quốc nên bọn họ có rất ít thời gian dành cho tiền thân. Tuy rằng cũng rất nhiều lúc bọn họ bỏ thời gian đến thăm hắn, luôn luôn quan tâm yêu thương hắn, mà hắn cũng đồng dạng cảm nhận được tình thương phụ mẫu, rất biết ơn họ.

Nhưng nếu nói đến ai đã dành thời gian chăm sóc hắn từ bé đến lớn nhiều nhất, đó phải nói đến vị này đại thẩm Dương Minh Châu. Hắn từ khi mới biết đi đã được nàng chăm sóc, nuôi lớn, dạy bảo từng ngày, gần như cả thời gian của nàng đều dành để chăm sóc hắn, đôi khi tiền thân Triệu Minh Long còn tưởng nàng là người mẹ thứ hai của mình.

Mặc dù dành rất nhiều thời gian chăm sóc hắn, nhưng nàng cũng là một người quan trọng trong gia tộc, nàng không chỉ là vợ của đại trưởng lão Triệu Tôn Thiên, đại thúc của hắn, nàng còn là người nắm giữ quyền quyết định trong các vấn đề trọng đại của gia tộc. Không phải bởi vì nàng là vợ của đại trưởng lão, mà vì nàng có thể coi là một thiên tài trong lĩnh vực doanh nghiệp, chính nhờ có nàng mà chỉ trong vòng 20 năm, Triệu gia đã phát triển đến trình độ mà hoàng tộc cũng phải cảm thán.

Nàng thời điểm trẻ tuổi còn là nữ nhân vạn người mê, người theo đuổi có thể xếp đầy dãy phố, tuy rằng đại thúc của hắn thời điểm đó cũng được coi là thiên tài, nhưng vì lấy được trái tim nàng cũng phải bỏ ra nhiều lắm.

Nhìn thấy đôi mắt tràn ngập lo lắng hiện lên trên khuôn mặt vài nếp nhăn của nàng, Triệu Minh Long cười nói:

" Đại thẩm, ngươi đã đến à, ta có một bất ngờ cho ngươi đây "

Nhìn hắn cười như không có việc gì xảy ra, nàng càng thêm tức giận nhìn chằm chằm hắn nói:

" Ngươi cười cái gì, nhanh nói cho ta, à, ngươi... kinh mạch của ngươi... " - Khi nhìn vào thân thể hắn, nàng đột nhiên hoảng sợ thốt lên.

Tuy rằng nàng thiên phú tu luyện không được tốt lắm, nhưng cũng đã bước vào Vô Hình cảnh, vì thế đối thân thể phẩm nhân một chút vấn đề nàng liếc mắt có thể nhìn ra. Lúc này vì chỉ quan tâm đến an nguy của Triệu Minh Long, nàng không kịp nhìn kĩ hắn, mà lúc này khi nhìn lại, nàng mới phát hiện ra, kinh mạch hắn, hoàn toàn khôi phục. Hơn nữa, khi tức mà nàng cảm nhận, chính là Thoái Hình cảnh nhất trọng.

" Không thể nào... " - Nàng lập tức kêu lên

" Triệu Minh Long, thân thể ngươi xảy ra chuyện gì, tại sao lại khôi phục được kinh mạch, hơn nữa... còn tiến vào Thoái Hình cảnh tu sĩ "

Nghe giọng điệu chất vấn của đại thẩm, hắn cười đắc ý mà nói ra:

" Đại thẩm à, thực ra kinh mạch ta được khôi phục là một tháng trước sự tình, ta chỉ đang cố gắng đã thông huyết đạo, tiến vào hàng ngũ tu luyện giả, tặng ngươi một cái cự đại bất ngờ mà thôi "

Hắn không có khả năng nói mình vài giờ trước đã khôi phục kinh mạch, hơn nữa còn tiến nhập Thoái Hình cảnh, nói ra như vậy, chắc chắn ai cũng bảo hắn nói dối.

Mà theo như tiền thân trí nhớ, một tháng nay vì đại thẩm hắn rất bận, chỉ có mười mười Triệu Hạ Nhi một vài lần đến thăm hắn mà thôi, mà tiểu la ly này không thể phát hiện được thể nội của hắn, nên cũng tìm được điều gì bất thường. Suy nghĩ như vậy, hắn mới lấy thời gian là một tháng là thời điểm khôi phục kinh mạch, để cho đại thẩm hắn không thể hoài nghi.

Đáng tiếc chính là, Dương Minh Châu lòng nghi hoặc càng lớn, tiếp tục hỏi hắn:

" Một tháng trước khôi phục lại, tại sao ta lại không biết gì, hơn nữa, từ một tháng đã thông 100 huyết đạo, đây cũng quá nhanh đi, Tiểu Long, ngươi làm sao làm được "

Một tháng trước khôi phục kinh mạch, nàng đúng là không thể nói gì, đơn giản vì nàng chưa từng đến thăm hắn lúc đó, nhưng nếu nói 100 huyết đạo hoàn toàn đã thông trong vòng một tháng, đây chính là một việc rất khó tin à.

Mỗi cái huyết đạo đã thông, cần thời gian rất lớn, đại đa số người cần nửa năm 1 năm thời gian, thậm chí có người lâu hơn. Hơn nữa, đã thông cần có tiền bối đứng cạnh chỉ bảo đúng điểm, nếu không đã thông sai vị trí, cũng triệt để mất đi tiền đồ, không thể tu luyện.

Mà Triệu Minh Long hắn chỉ cần 1 tháng thời gian không người trợ giúp cũng có thể làm được, đây là việc rất khó tin.

Thấy nàng không tin tưởng mình, hấn lúng túng nói:

" Cái này ta cũng không rõ a, thời điểm hơn một tháng trước, ta cảm giác được thân thể ta thoải mái hơn rất nhiều, sau đó vài ngày tỉnh dưỡng, ta hoàn toàn khôi phục lại được, không chỉ như vậy, trong đầu ta hiện lên toàn bộ huyết đạo vị trí cùng cách đã thông. Khi ta làm theo hình ảnh đó đều phát hiện hoàn toàn đúng sự thật, vì thế ta mới muốn tặng ngươi một bất ngờ a "

" Cái này, nếu điều này này làm ngươi lo lắng, ta thật sự xin lỗi đại thẩm, ta chỉ muốn ngươi có một niềm vui bất ngờ mà thôi " - Nói đến đây, hấn đôi mắt dường như có chút dính nước mắt cá sấu, một bộ nếu ngươi không chấp nhận, ta sẽ khóc cho ngươi xem

Mà cái này đại thẩm lại cực kỳ yêu thương Triệu Minh Long, nhìn thấy hấn ứa ứa nước mắt, trong lòng nghi hoặc tan biến hết, chỉ còn lại tình yêu thương mà ôm hấn vào lồng ngực mình nói:

" Tiểu Long, ngươi đừng khóc a, ta chỉ là lo lắng cho ngươi mà thôi, vạn nhất nếu ngươi có bị thương gì, chắc ta cũng không sống nổi mắt. "

" Nhìn thấy ngươi có thể khôi phục lại được, ta đúng là nên vui mừng mới đúng, ta phải nói cho đại thúc và phụ mẫu ngươi biết, cả Tiểu Khang cùng Linh Nhi tỷ muội cùng cả gia tộc nữa "

" Đúng vậy, phải tổ chức yến tiệc, yến tiệc dành riêng cho ngươi mới được, chắc bọn họ cũng sẽ rất vui lòng " - Dương Minh Châu khuôn mặt hiện lên nụ cười rạng rỡ, dù có thêm nếp nhăn cũng không thể che giấu nàng khi còn trẻ từng là mỹ nhân vạn người mê.

Nhìn thấy nét mặt rạng rỡ của đại thẩm, Triệu Minh Long cười nói:

" Hiện tại thông báo cũng được, nhưng không cần tổ chức yến tiệc đâu, chỉ là ta khôi phục mà thôi, không phải việc trọng đại gì, đại thẩm ngươi chỉ cần thông báo cho thân nhân ta là được rồi "

Hấn kiếp trước là một cái cô độc người, dĩ nhiên không thích chốn đông vui nhộn nhịp, đặc biệt càng không thích người khác vì hấn mà phải bỏ thời gian quý giá của mình ra. Ví như, phụ mẫu bọn hấn, đều là ngày đêm bận rộn người, hấn không thể ảnh hưởng đến bọn họ.

Mà Dương Minh Châu nghe vậy, cũng chiều theo ý hấn:

" Ừm, nếu ngươi không muốn, vậy ta cũng không ép, nhưng ta nhất định thông báo cho đại thúc cùng phụ mẫu bọn họ, để họ khỏi lo lắng cho ngươi "

Nghe vậy, hấn gật đầu đáp ứng:

" Vậy cảm ơn đại thẩm a "

" Vậy ngươi cứ nằm nghỉ ngơi trước đi, ngươi vừa đột phá, căn cơ chưa được rèn luyện ổn định, chắc cũng mệt mỏi rồi " - Nàng gật đầu nói, xong đóng cửa phòng đi ra ngoài.

Khi ra ngoài thời điểm, nàng không nhận được cú đầu lăm bằm

" Tiểu Long hôm nay, dường như có chút khác biệt "

Là người dạy bảo Triệu Minh Long từ bé, tuy không nói có thể hiểu hết toàn bộ con người hấn, nhưng cũng không sai biệt lắm bao nhiêu. Mỗi lần nàng đến thăm hấn, hấn tuy rằng đều nở nụ cười với nàng, nhưng nàng biết hấn chỉ đang cố giấu nỗi đau sâu thẳm trong tim mà thôi. Nhưng lần này gặp mặt, nàng dường như không cảm thấy nỗi đau đó nữa, chỉ còn lại nụ cười chân thực, chân thực đến không thể làm giả, làm đại thẩm của hấn, nàng cũng rất vui mừng, nhưng đồng dạng cũng rất nghi hoặc.

Một lúc sau, nàng mới ngẩng đầu cười nói:

" Mặc kệ điều gì, việc hôm nay đúng là việc đáng mừng, ta phải nhanh chóng thông báo cho Triệu Tôn Thiên đám người mới được, chắc bọn họ cũng rất mong chờ điều này đây "

Nói xong, nàng lập tức chạy đi.

Ở trong căn phòng, khi chỉ còn lại một mình Triệu Minh Long, hấn không nhận được cười cảm thán:

" Tiền thân a tiền thân, xem ra ngươi cũng có phương diện tốt hơn ta, ngươi có một cái chân chính gia đình, một nơi ngươi có thể gọi là nhà. "

" Ngươi yên tâm đi, ta chiếm ngươi cái này thân thể, ta nhất định sẽ thực hiện ước nguyện của ngươi, bảo vệ tổ ấm này " - Hấn cười nhìn lên bầu trời mà nói. Mà lúc này, hấn cũng cảm giác được, ở trên trời cao kia, linh hồn tiền thân Triệu Minh Long cũng đang mỉm cười nhìn hấn, một cái cười phá tan hết thấy u ám nhân gian, phảng phất như được giải thoát hết thảy, tiến về cõi thiên đường.

Mà lúc này, thanh âm hệ thống vang lên:

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Siêu Cấp Phần Thưởng

"Đỉnh, chúc mừng Chương Không Giả hoàn thành tân thủ nhiệm vụ, trở thành tu luyện giả "

Thành công nhận được phần thưởng: Ngẫu Nhiên Cửu Tinh Đại Mãn Căn Cốt Thê x1, Ngẫu Nhiên Cửu Giai Thượng Phẩm Huyết Mạch Thê x1, Ngẫu Nhiên Cửu Giai Thượng Phẩm Thể Chất Thê x1, Toàn Bộ Chức Nghiệp Nhất Cấp Thuần Thực Thê x1 "

Nhìn vào thông tin nhận được, hắn lập tức choáng váng:

"Phần thưởng nhận được... Toàn bộ đều có Cửu giai phẩm chất, hơn nữa, còn có toàn bộ chức nghiệp nhất cấp thuần thực, đây thật sự... Quá ngưu bức đi "

Không riêng gì căn cốt, huyết mạch, thể chất, đều là đặc thù lực lượng phương diện thân thể, đều theo một cách nào đó thể hiện tiềm lực thân thể, phẩm chất càng cao, tiềm lực càng lớn.

Tại Tề Tôn Vương Quốc, huyết mạch, thể chất đều được chia làm Nhất đến Ngũ giai, mỗi giai chia làm hạ, trung, thượng phẩm cấp bậc. Phẩm giai càng cao, đồng dạng càng được coi trọng.

Có được một trong ba đặc thù lực lượng này, đã có thể coi là bất phàm người. Có được 2 loại, có thể coi là thiên tài bên trong người nổi bật. Có được 3 loại, có thể coi là nhân trung chi long, rồng trong loài người. Đương nhiên, nếu chỉ có một loại nhưng phẩm chất cao hơn hết thảy, đồng dạng có thể coi là nhân trung chi long.

Hắn hiện tại, có được cả ba loại, hơn nữa, còn là cửu cấp bậc. Mạnh mẽ, quá mức mạnh mẽ, đủ để khinh thường chúng sinh.

Không chỉ vậy, còn Toàn Bộ Chức Nghiệp Nhất Cấp Thuần Thực Thê nữa. Tại thế giới này, chức nghiệp chính được chia làm 9 loại: Luyện đan sư, Luyện khí sư, Trận pháp sư, Căn cốt sư, Thể chất sư, Huyết mạch sư, Thuần thú sư, Phù chú sư, Khôi lỗi sư "

Mỗi chức nghiệp đều là một phần quan trọng trong thế giới này, muốn trở thành bất kì chức nghiệp giả nào, đều cần lượng lớn thời gian tập trung vào nó.

Tinh lực mỗi người là có hạn, đi trên con đường tu luyện đã khó, đi thêm một con đường chức nghiệp càng khó hơn.

Mà lúc này, thanh âm hệ thống vang lên:

"Đỉnh, thành công tiếp nhận nhiệm vụ tân thủ, lần đầu diệt quái: thành công đánh giết Nhất giai yêu thú "

"Phần thưởng: 1000 Kinh nghiệm, 100 Nguyên Bảo, Tề Tôn Vương Quốc sơ cấp thông tin, Thiên Hoá bài danh thứ 100, Tịch Diệt Thiên Hoá x1, Ngẫu nhiên Cửu giai tiềm lực yêu thú trứng x1, kỹ năng Ấn khí thuật sơ cấp "

Nhìn vào bảng nhiệm vụ, khoe miệng hắn vênh lên nói:

"Quả nhiên là tân thủ nhiệm vụ, đơn giản tới cực điểm, hơn nữa, phần thưởng thật sự quá phong phú, đại gì mà không là đây "

Kinh nghiệm thì không nói làm gì, kinh nghiệm đơn giản chính là dùng để tăng lên cảnh giới. Giết quái hay làm nhiệm vụ gì đó đều có thể nhận được, mấu chốt chính là 4 phần thưởng sau, bởi vì hắn đã thấy được toàn bộ thông tin của những vật phẩm đó.

"Tề Tôn Vương Quốc sơ cấp thông tin: Những thông tin thuộc hàng cấp tán tu có thể biết, chỉ cần điều tra sơ sơ là có thể tìm ra "

Đến thế giới này, hắn thiếu nhất cái gì, chính là thông tin, thật nhiều thông tin. Mặc dù, chỉ là tán tu cấp thông tin, nhưng Tề Tôn Vương Quốc rộng lớn bao nhiêu, nếu theo trí nhớ của tiền thân, hắn có thể khẳng định dù không bằng được nước Mĩ tại Trái Đất, cũng không kém bao nhiêu. Mà thông tin cho dù mọi người đều biết, nhưng ai có thể đảm bảo mình có thể sở hữu hết tất cả thông tin đó. Mà cái này sơ cấp thông tin, đúng là điều hắn cần lúc này.

"Tịch Diệt Thiên Hoá: Bài danh thứ 100 trên 3000 loại Thiên Hoá, đặc biệt công kích hoá diễm, tự thân lực lượng có thể sinh ra cường đại chân nguyên, thiêu đốt kẻ thù "

Thiên Hoá, trời sinh hoá diễm, có được đặc thù hoá diễm cường đại pháp tắc, có vai trò góp phần tăng lượng chân nguyên, tinh thần lực, cũng là vật không thể thiếu của Luyện đan sư, Luyện khí sư.

Vì mẫu thân của Triệu Minh Long từng giảng dạy cho hắn về luyện đan chức nghiệp, nên trong trí nhớ của hắn cũng đã biết sơ bộ về luyện đan sư tại Tề Tôn Vương Quốc.

Tại cái này Vương Quốc, luyện đan chức nghiệp là một chức nghiệp không thể thiếu, mà đã là Luyện đan sư, đều cần phải có khả năng điều khiển hoá diễm. Nhưng trong 3000 loại Thiên Hoá, phẩm cấp cao nhất Thiên Hoá ở Tề Tôn Vương Quốc cũng chỉ là bài danh thứ 2588 trên 3000 Thiên Hoá mà

thời. Tuy rằng nhìn như thấp, nhưng mỗi loại hoá điểm đều cần tự thân cường đại lực lượng không chế mới được.

Không chỉ vậy, phẩm cấp càng cao, độ hiếm càng lớn, mà có thể tại nho nhỏ vương quốc không chế được bài danh thứ 2588 Thiên Hoả đã là phi thường tốt rồi.

Nhưng nếu so với Tịch Diệt Thiên Hoả, đệ nhất Thiên Hoả của Tề Tôn Vương Quốc tư cách xách giầy cho nó cũng không được.

"Cửu giai tiềm lực yêu thú trứng: Có thể sinh ra bất kì loại yêu thú nào, đều có tư cách trở thành cửu giai yêu thú, sinh ra đều trung thành với chủ nhân "

Tại Tề Tôn Vương Quốc, yêu thú được chia làm Nhất giai đến Ngũ giai, mỗi giai chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong.

Yêu thú, có thể coi là kẻ thù của nhân loại. Người săn yêu thú, yêu thú ăn thịt người, hai bên đều là kẻ địch của nhau, nhưng cũng có một số cường giả, lấy yêu thú là toạ kỵ hoặc chiến sủng, trợ giúp chiến đấu. Nhưng yêu thú đầu phải dễ dàng khuất phục như vậy, trừ khi có được thực lực tuyệt đối trấn áp, nếu không cho đến khi chết nó cũng không khuất phục.

Mà cách thứ hai, chính là nuôi lớn yêu thú từ trong trứng, cách này đôi khi còn khó khăn hơn cách trước. Yêu thú không giống như nhân loại, tu luyện mà cường đại. Yêu thú theo thời gian sẽ phát triển, yêu thú sống càng lâu, lực lượng mới càng lớn. Nhưng để yêu thú trưởng thành cần mất bao lâu, 10 năm, 20 năm, 100 năm, có khi mình chết rồi yêu thú cũng chưa thể trưởng thành được.

Chưa nói đến việc lấy yêu thú trứng, yêu thú trứng đều được cha mẹ nó trông coi nghiêm ngặt, làm sao dễ dàng lấy được như vậy, có khi chưa kịp lấy trứng đã từ vong rồi.

Muốn yêu thú trưởng thành nhanh, cách nhanh nhất chính là đắp tài nguyên, điều này phải cần cường đại thể lực mới làm được, nếu chỉ là nhỏ bé thể lực, cơ bản không thể làm được. Vì thế muốn có được yêu thú cường đại làm sủng vật, cơ bản đều khó như lên trời.

Vì thế khi nhìn thấy Cửu giai yêu thú trứng, Triệu Minh Long cực kỳ phấn khích, nó không chỉ trung thành với mình, còn có Cửu giai tiềm lực, tuy cần rất lâu, nhưng phải biết tại Tề Tôn Đế Quốc, mạnh nhất chỉ có Ngũ giai yêu thú mà thôi. Đối với Cửu giai tiềm lực, Ngũ giai quả thực quá dễ dàng đạt được, không cần tốn bao nhiêu thời gian.

"Ấn khí thuật sơ cấp: Dưới 1 đại cảnh giới vượt qua Chương Không Giới, không thể nhìn ra được khí tức "

Khí tức đồng dạng thể hiện cấp bậc, khí tức càng mạnh cảnh giới càng cao. Tu luyện giả thường dựa vào khí tức mà phán đoán cảnh giới đối phương, từ đó đưa ra đánh giá. Khí tức yếu hơn mình thì khinh thường, không quan tâm, nếu không thể nhìn ra khí tức, tất có 2 trường hợp, 1 là phạm nhân, không thể tu luyện, 2 là cảnh giới cao hơn bản thân, không thể dò xét. Vì lẽ đó, đôi khi cái này Ấn khí thuật có trợ giúp rất lớn trong việc khiến đối phương e ngại hoặc coi thường.

Tất cả 4 phần thưởng này, đều khiến bất kì ai đều điên cuồng, ngay cả hắn cũng không khác là bao, vì thế cho dù xảy ra việc gì, hắn nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ.

Mà lúc này thanh âm hệ thống vang lên:

"Chúc mừng Chương Không Giới tiến vào tu luyện con đường, thành công kích hoạt hệ thống hiệu quả "

"Hệ thống hiệu quả: (Ngộ tính hiện tại + Ngộ tính nhận được dưới mọi hình thức) x10 lần, (May mắn hiện tại + May mắn nhận được dưới mọi hình thức) x10 lần, (Chân nguyên hiện tại + Chân nguyên nhận được dưới mọi hình thức) x10 lần, (Tinh thần lực hiện tại + Tinh thần lực nhận được dưới mọi hình thức) x10 lần, (Nguyên bảo hiện tại + Nguyên bảo nhận được dưới mọi hình thức) x10 lần, (Vật phẩm số lượng hiện tại + Vật phẩm số lượng nhận được dưới mọi hình thức) x10 lần, Căn cốt toàn bộ hiệu quả x2 lần, Thể chất toàn bộ hiệu quả x2 lần, Huyết mạch toàn bộ hiệu quả x2 lần.

"Đỉnh, đủ điều kiện sử dụng toàn vật phẩm trong Chương Không Giới Gói Quà, bao gồm:

Chương Không Ngộ Tính Thẻ (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): (Ngộ tính hiện tại + Ngộ tính nhận được dưới mọi hình thức) x1000 lần

Chương Không May Mắn Thẻ (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): (May mắn hiện tại + May mắn nhận được dưới mọi hình thức) x1000 lần

Chương Không Chân Nguyên Thẻ (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): (Chân Nguyên hiện tại + Chân nguyên nhận được dưới mọi hình thức) x1000 lần

Chương Không Tinh Thần Lực Thẻ (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): (Tinh thần lực hiện tại + Tinh thần lực nhận được dưới mọi hình thức) x1000 lần

Chương Không Nguyên Bảo Thẻ (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): (Nguyên Bảo hiện tại + Nguyên bảo nhận được dưới mọi hình thức) x1000 lần

Chương Không Căn Cốt Thẻ (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): Căn cốt toàn bộ hiệu quả x100 lần

Chương Không Thể Chất Thẻ (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): Thể chất toàn bộ hiệu quả x100 lần

Chương Không Huyết Mạch Thẻ (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): Huyết mạch toàn bộ hiệu quả x100 lần

Chương Không Chức Nghiệp Thẻ (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): Toàn bộ luyện chế xác suất dưới mọi hình thức tăng lên 50%. Toàn bộ vật phẩm tạo ra hiệu quả x100 lần. Mỗi lần tăng lên cấp bậc đều đạt tới đỉnh phong cấp bậc tạo nghề.

Chương Không Vật Phẩm Thê (Duy Nhất Vĩnh Viễn Vật Phẩm): (Vật phẩm số lượng hiện tại +Vật phẩm số lượng nhận được dưới mọi hình thức) x1000 lần.

Hàng loạt thông tin trong đầu Triệu Minh Long được hiện ra, nhìn vào nó, hần há hốc mồm mà nói:

" Trời ạ... "

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Một Khởi Đầu Mới - Một Hành Trình Mới

Triệu gia.

Trong một căn phòng, toàn bộ vật dụng đều đã bị vỡ tan, một thân ảnh trần truồng tuổi thiếu niên đang ngồi trên giường. Nếu có người nhìn thấy hần lúc này, chắc chắn sẽ nói hần bị điên mất, bởi vì hần vừa há hốc mồm dụi mắt rồi nhìn về phía trước một mình, trong miệng còn lẩm bẩm như thằng hâm giống nhau.

Đương nhiên trong phòng hiện tại không hề có ai, mà tất nhiên thiếu đang ngồi trên giường tên Triệu Minh Long cũng đồng dạng không bị điên, bởi vì hần còn đang ngơ ngác khi nhìn thấy hình ảnh hiện ra trước mặt hần đây.

" Hệ thống, thật sự quá tối cao a " - Sau một khắc, hần vui sướng nói ra.

" Đây chính là toàn bộ điều cần thiết để tạo nên một cái siêu cấp cường giả a, ngộ tính, may mắn, chân nguyên, tinh thần lực, vật phẩm số lượng, tất cả đều gấp 1000 lần, không chỉ vậy, căn cốt, thể chất, huyết mạch, vậy mà gấp 100 lần, còn có cái kia chức nghiệp thê nữa, tất cả đều quá nghịch thiên a " - Miệng hần vênh lên, nếu không phải hần không muốn bất kì ai nghe thấy, chắc chắn đã chạy lên nóc nhà mà hét lên rồi, dù cho kiếp trước hần đã 50 tuổi, cũng không thể nào nhìn được khi nhìn thấy cảnh này.

Là con của tộc trưởng Triệu gia, cho dù hần lúc trước chưa từng bước vào con đường tu luyện, cũng đã được giảng dạy rất nhiều thứ.

Ngộ tính, chính là khả năng lĩnh ngộ. Tại thế giới võ đạo làm chủ này, công pháp, võ kỹ cùng rất nhiều điều khác đều cần có khả năng lĩnh ngộ, ngộ tính càng cường đại, đại biểu tiềm lực càng lớn.

May mắn, là một trong những thứ hư vô mờ nhạt nhất tại thế giới này, đại biểu khí vận của mỗi người, đại biểu cho khả năng sống sót, khả năng nhặt được bảo, khả năng luyện chế thành công... tất cả đều có khí vận tồn tại.

Chân nguyên, nói đơn giản chính là thể hiện lực lượng của mỗi người. Cảnh giới càng cao, lực lượng càng lớn. Chân nguyên tiêu hao trong chiến đấu, trong tu luyện, ngay cả trong luyện chế cũng đồng dạng cần chân nguyên.

Tinh thần lực, là lực lượng tinh thần của mỗi người, là ý chí của mỗi người. Tinh thần lực đồng dạng liên quan đến chống chịu, học tập mỗi người. Khác biệt với chân nguyên, tinh thần lực rất khó tăng lên.

Giống như những thứ trên, căn cốt, thể chất, huyết mạch đồng dạng vô cùng quan trọng, chính là thiên địa tự nhiên diễn hoá mà thành, cuối cùng có thể ngẫu nhiên dung nhập vào bất kì thân thể nào, nó thể hiện tiềm lực cùng thực lực của mỗi người, rất khó có thể cái biến nếu không có những cái kia thiên địa tài bảo.

Bất kì cái gì trong đó, đều là vạn chúng ước nguyện, vậy mà bây giờ, hần không những có tất cả, hơn nữa còn được tăng lên hàng trăm ngàn lần, thứ hỏi hần sao có thể không vui được.

" Đỉnh, phải chăng sử dụng toàn bộ Chương Không Thê " - Ngay lúc hần đang ảo tưởng sức mạnh, hệ thống thanh âm vang lên.

" Sử dụng, dĩ nhiên sử dụng, thằng ngu cũng nói sử dụng chứ không riêng gì ta, đúng rồi, còn có phần thưởng nhiệm vụ tân thủ vừa rồi nữa, toàn bộ sử dụng cho ta " - Triệu Minh Long cười toe toét, hần không nhìn được quơ tay múa chân mà lên, nếu có người nhìn thấy hần, chắc sẽ sợ hãi mà bỏ chạy mất.

" Đỉnh, Chương Không Giả Gói Quà toàn bộ vật phẩm, sử dụng thành công "

" Đỉnh, sử dụng Ngẫu Nhiên Cửu Tinh Đại Mãn Thê x1, thành công nhận được Lục phi nguyên tố một trong Băng hệ Cửu Tinh Đại Mãn Căn Cốt "

" Đỉnh, sử dụng Ngẫu Nhiên Cửu Giai Thượng Phẩm Thê Chất Thê x1, thành công nhận được Cửu Giai Thượng Phẩm U Minh Thê "

" Đỉnh, sử dụng Ngẫu Nhiên Cửu Giai Thượng Phẩm Huyết Mạch Thê x1, thành công nhận được Cửu Giai Thượng Phẩm Bạch Hổ Huyết Mạch "

"Đỉnh, sử dụng thành công Toàn Bộ Chức Nghiệp Nhất Cấp Thuần Thực Thê x1, thành công tấn thăng toàn bộ chức nghiệp thành Nhất giai hạ phẩm cấp độ "

Ngay lập tức, hấn hứng thú nói:

" Kiểm tra thông tin! "

Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống

Chương Khổng Già: Triệu Minh Long

Cấp độ: 1 (Thoái Hình Cảnh Nhất Trọng)

(Vô Long Đại Lục chia cảnh giới làm: Thoái Hình Cảnh, Vô Hình Cảnh, Sắc Hình Cảnh, Thiên Hình Cảnh, Thủ Hộ Cảnh, Đồ Lục Cảnh, Vô Uy Cảnh, Tiên Phong Cảnh, Chiến Vương, Chí Cao Cảnh, Thảo Phật Cảnh)

Tiến độ: 0%

Ngộ tính: $10 \times 1010 = 10100$

May mắn: $10 \times 1010 = 10100$

Chân nguyên: $300 \times 1010 = 303000$

Tinh thần lực: $300 \times 1010 = 303000$

Chiến đấu lực: 6060 (100 chân nguyên = 1 chiến đấu lực, 100 tinh thần lực = 1 chiến đấu lực)

Nguyên bảo: $0 \times 1010 = 0$

Căn cốt: Băng hệ căn cốt (Cửu Tinh Đại Mãn)

Hiệu quả: Bình thường lực lượng linh ngộ + 670% x 102 = 68340% (683 lần), Băng hệ linh ngộ + 670% x 102 = 68340% (683 lần), Băng hệ sát thương lực lượng + 670% x 102 = 68340% (683 lần)

Thế chất: U Minh Thê (Cửu Giai Thượng Phẩm)

Hiệu quả: Kháng hắc ám lực lượng + 1620% x 102 = 165240% (1652 lần), kháng hắc ám hệ lực lượng + 1620% x 102 = 165240% (1652 lần), khả năng ẩn dấu khí tức + 1620% x 102 = 165240% (1652 lần)

Huyết mạch: Bạch Hồ (Cửu Giai Thượng Phẩm)

Hiệu quả: Công kích lực lượng + 1620% x 102 = 165240% (1652 lần), khả năng áp chế đối với hồ huyết mạch + 1620% x 102 = 165240% (1652 lần), công kích tốc độ + 1620% x 102 = 165240% (1652 lần)

Chức nghiệp: Luyện đan sư, Luyện khí sư, Trận pháp sư, Căn cốt sư, Thế chất sư, Huyết mạch sư, Thuần thú sư, Phù chú sư, Khôi lỗi sư.

Toàn bộ: Nhất giai sơ cấp đỉnh phong

Vật phẩm: Không

Nhìn vào bảng thông tin, hấn cười nói:

" Khởi đầu quả thật không tệ, hiện tại nếu như đây là một trò chơi tại Trái Đất, nơi đây là một cái tân thủ thôn, vậy thì ta chính là một cái khởi đầu hoàn hảo nhất người rồi "

" Hiện tại đã không còn việc gì tại đây nữa, nên là thời điểm ra ngoài tìm hiểu "

Hấn đứng dậy vịn vẹo một cái, nhìn vào một mảnh vỡ trên gương, khoé miệng vênh lên:

" Ừm, khuôn mặt có chút ưa nhìn, da trắng, mũi cao, thân thể gầy gò, thật giống như ta hồi trẻ tuổi a "

Triệu Minh Long nhìn lên trần nhà, ánh mắt xuyên qua thời không mà đi:

" Nhớ lại hồi ta còn là một cái thiếu niên tiểu bạch kiểm, ước mơ hoài bão bập bùng, luôn khát vọng những thứ hư vô mờ mịt, thậm chí không tiếc rò xông vào một nơi bí ẩn, từ đó mới ngẫu nhiên biết được một cái kinh thiên động địa bí mật, khiến Trái Đất trở thành một thế giới hoàn toàn khác biệt "

" Không thể phủ nhận, kiếp trước ta còn rất nhiều nỗi sầu lo không thể giải thoát, cho dù tại thời điểm cuối cùng cũng vậy "

Nói đến đây, hắn mỉm cười bước ra phía cửa:

" Nhưng hết thảy đã qua rồi, ta đã hoàn thành nhiệm vụ cuối cùng của ta, ta không còn là Triệu Minh Long của Trái Đất nữa, hiện giờ ta đã là một sinh mệnh mới, tại một thế giới mới, nơi ta có thể bắt đầu làm lại từ đầu, không sai lầm, không hối tiếc, ta sẽ trở thành ta hoàn mỹ nhất tồn tại nơi thiên địa này "

Triệu Minh Long bước đi, nhưng hắn có thể cảm nhận được khí chất của mình đã hoàn toàn thay đổi từ lúc này, không có u ám quá khứ, chỉ có tương lai tươi đẹp. Hắn có thể cảm nhận được linh hồn của những thân nhân kiếp trước của hắn, đang nhìn hắn mà mỉm cười hạnh phúc, hắn có thể nhìn thấy nơi này có thể là nơi hắn cảm thấy yên bình, cho dù đây là cảm nhận của tiền thân hay ai khác. Hắn đều sẽ bảo vệ điều này, từ đây và mãi mãi về sau.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Võ Gia

Tại một ngôi nhà xa hoa không bóng người, xung quanh cây cỏ tươi mát xếp thành hàng dài, bầu trời phía trên trong veo rộng lớn.

Ngay lúc này, cửa phòng mở ra, một thân lam y nam tử xuất hiện, dáng người cao gầy, khuôn mặt bóng loáng, đôi mắt đặc biệt hiện lên vẻ mê hoặc lạ kì. Hắn nhìn lên trời hít sâu một cái rồi nói:

" Một cái tu tiên thế giới, quả thật khác với nhân gian, không khí trong lành, môi trường tốt đẹp tới cực điểm "

" Đỉnh, nhận được 1 điểm kinh nghiệm "

Một thanh âm vang lên trong đầu hắn, nghe vậy Triệu Minh Long cười nói:

" Đây có lẽ là trong miệng những cái kia tu luyện giả linh khí đi, đúng là rất có lợi ích, ngay cả khi ta không cần làm gì cũng có thể nhận được kinh nghiệm "

" Nhưng đáng tiếc, kinh nghiệm như vậy quá ít, thậm chí còn không thể tăng lên nổi 1% tiến độ. Dựa theo trí nhớ của tiền thân, Triệu gia cũng có một cái Tầng thư các, nên tiến về nơi đó trước thôi, dù sao hiện tại thông tin vẫn quá ít "

Nói xong, hắn bước đi, chỉ là khi hắn chưa đi được bao xa, một thanh âm hét lên, khiến hắn không nhận được mà quay về phía đó nhìn.

Nơi xa, một thanh niên mặc màu đỏ trang phục, khuôn mặt tuy có nét thanh niên, nhưng bộ mặt trẻ trâu đ thể chịu được đã xóa tan đi nét mặt đó, chỉ còn để lại một thằng trâu 15 16 tuổi đang nhìn về phía trước mà cười:

" Ha ha, Triệu Lan Mai, ngươi cần gì phải hàu hạ cái tên phé vật đó, ngươi chỉ cần đi theo ta thôi, vinh hoa phú quý đều được hưởng, ngươi yên tâm, ta sẽ cho ngươi chức vợ nhỏ a "

Đối mặt với hắn, một thân ảnh thiếu nữ mảnh mai, cao 1m5, bộ mặt tinh xảo, lông mi cong dài, tất cả đều thể hiện một hình ảnh đầy vẻ yếu đuối khiến người ta không nhận được muốn che chở, chỉ là khuôn mặt nàng lúc này lại hiện lên một vẻ đầy kiên nghị mà nói:

" Vô Thế Chính, ngươi cái này ác ma, cho dù ta chết cũng không gả cho ngươi, ngươi thậm chí còn không bằng một phần vạn lần của thiếu gia ta, ngươi chỉ là một tên cầu ưc hiếp kẻ yếu mà thôi "

Nàng không ngừng sỉ nhục tên trẻ trâu nam tử trước mặt, mà cái kia trẻ trâu nam tử thấy thế, nét mặt lại hiện lên vẻ dữ tợn nói:

" Tốt, tốt, con này tiện nhân, ta khổ nhục truy cầu ngươi, ngươi vậy mà không biết quý trọng, còn dám mắng ta. Hừ, một nha hoàn cũng dám làm như vậy, người đâu, bắt con tiện nhân này lại, mang nàng về cho ta, ta không tin Triệu gia sẽ vì một nho nhỏ nha hoàn mà trở mặt với Võ gia ta "

" Dạ, công tử " - Ngay lập tức, một đám người đằng sau đi lên, tất cả đều là thanh niên 20 21 tuổi, tiến về phía mảnh mai thiếu nữ, trên khuôn mặt lại hiện lên vẻ dâm tà

Chỉ là khi tiến gần đến hắn, một dáng người thiếu niên mặc một bộ trang phục bình thường đã đứng trước mặt mảnh mai thiếu nữ kia.

Nhìn thấy vậy, trẻ trâu nam tử cười gằn nói:

" Triệu Tiên Kiên, ta khuyên ngươi tốt nhất nên biết lựa chọn đúng đắn, nếu không ngay cả ngươi và ngươi muội muội đều không yên ổn đâu "

Thiếu niên tên Triệu Tiên Kiên kia không nói gì với hắn, chỉ nhìn một thiếu niên đằng sau hắn mà nói:

" Triệu Khương Minh, người cái này phản bội gia tộc, vậy mà đi cấu kết với một đám cận bã Võ gia, hãm hại ta Triệu gia, người không sợ các trưởng bối từng phạt người sau "

Nghe vậy, cái kia bị Triệu Tiên Kiên nhìn cười nói:

" Nếu ta nhớ không nhầm, Triệu gia ta không có luật nào quy định cấm kết giao với Võ gia, không chỉ vậy, còn phải tận lực kết giao mới đúng, ta đây chỉ đơn thuần là giúp Triệu gia có thêm đồng minh mà thôi "

" Đúng vậy a, cái này Minh đệ và ta đều là thân huynh đệ giao hảo lâu năm, sao lại có thể gọi là cấu kết được, ta thấy người chính là không muốn sống nữa rồi, dám nói xấu bọn ta, người đâu, mang cả 2 kẻ này đi, dám phản kháng, đánh cho ta " - Võ Thế Chính chen vào cười nói, một bộ thể hiện ta chính là người nắm quyền ở đây.

Triệu gia, Võ gia, đây chính là một trong hai đại gia tộc có quyền thế, đều có tướng quân triều đình ở trong, vì vậy có thể nói là ngang bằng nhau. Nhưng nếu nói đến những gia tộc khác cũng không kém, đồng dạng đều có thể mạnh như 2 nhà này, có thể nói Tề Tôn Vương Quốc chính là ngoại hủ tàng long gia tộc như vậy không kể siết.

Chính vì nhiều gia tộc địa vị ngang bằng nhau như vậy, nên từ lâu bọn hắn lập ra cách giải quyết rất nhiều vấn đề, điển hình trong đó chính là hậu bối vấn đề. Việc của hậu bối hãy để hậu bối tự giải quyết, đó là quy định cao tầng đã đặt ra và được thi hành, và tất cả đều phải tuân thủ.

Tuy nhiên cái gì cũng có ngoại lệ, ví dụ chính là Võ gia Võ Thế Chính kẻ này đây, vì hắn có phụ thân là một trong những trưởng lão của Võ gia, không chỉ vậy còn là một cái cực kì bao che khuyết điểm người, vì thế luôn giúp hắn trong mọi hoàn cảnh. Cũng chính vì vậy mà tên này ngày càng trở nên kiêu ngạo hơn, xung quanh gia tộc không ai dám trêu chọc đến hắn cả.

Bản tính cao ngạo càng ngày càng lớn, hắn lập tức tìm mấy thiếu nữ bình dân uy hiếp để phục vụ hắn, dần dần hắn đã coi đây là chuyện bình thường. Cũng chính vì vậy, khi nhìn thấy vẻ đẹp của Triệu Lan Mai, hắn trong lòng hiện lên lửa nóng, muốn bắt nàng lại sử dụng, ai cũng không dám làm trái.

Nghe vậy, đám tôi tớ Võ gia đằng sau ngay lập tức xông lên, cười nói:

" Tiểu cô nương, người hãy ngoan ngoãn phục tùng đi, đợi khi được thiếu gia hưởng thụ xong người sẽ biết người may mắn đến nhường nào "

" Đúng đúng, không phải kẻ nào cũng có cơ hội như vậy đâu ha ha "

" Nói nhảm làm gì, cứ bắt nàng lại, nếu làm tốt có khi chúng ta có thể húp chén canh đây "

Khuôn mặt bọn hắn cười dâm như thể Triệu Lan Mai nàng đã là vật trong lòng của bọn hắn, tùy ý cho bọn hắn điều khiển.

Nhìn thấy cảnh này, Triệu Tiên Kiên vẫn như cũ đứng trước che chắn cho nàng, ánh mắt hiện lên vẻ cương nghị:

" Hừ, muốn chạm vào muội muội ta, phải bước qua xác ta trước đã "

Mà đám kia nghe vậy, bụng phá lên cười nói:

" Tốt, tốt, nếu người đã muốn cùng một chỗ với nó thì ta sẽ cho người toại nguyện "

" Các huynh đệ, bắt bọn hắn lại "

Đám tôi tớ Võ gia lập tức lao lên bắt lại 2 người, chỉ là khi vừa lên, một bàn tay không biết từ đâu bay tới quật mạnh vào bọn hắn, khiến một kẻ bị đánh chổng vọt ra ngoài, mãi đến khi đập mạnh vào tường mới dừng lại. Nghe thấy vậy, đám người kia cũng không nhịn được quay đầu lại nhìn, lúc này, chỉ thấy một thân lam y nam tử, khuôn mặt lạnh lùng nhìn về phía bọn hắn, khiến bọn hắn không biết từ đâu cảm giác được một cỗ lạnh thấu xương, xuyên qua tâm hồn sợ hãi.

Nhìn lấy khuôn mặt lạnh lùng của hắn, trẻ trâu nam tử tên Võ Thế Chính không cảm thấy sợ, hắn quát lên:

" Hừ, người là kẻ nào, lại dám động thủ với Võ gia ta, ta cho người một cơ hội, nhanh cút đi, nếu không ta sẽ đem cả nhà người chém cho muôn mảnh "

Người đến chính là Triệu Minh Long, lúc này đôi mắt hắn hiện lên một hàn quang nói:

" Dám tại phủ đệ ta gây chuyện, xem ra Triệu gia ta kỷ luật đã quá nhẹ nhàng. Được, hôm nay ta sẽ thay mặt các trưởng bối dạy dỗ cho đám trẻ con các người một bài học "

Nghe vậy, Võ Thế Chính nhìn hắn chằm chằm:

" Hừ, phủ đệ của người, người là Triệu gia người, không thể nào, tại sao ta chưa từng thấy người? "

Mà lúc này, Triệu Khương Minh đứng đằng sau giải thích:

" Chính huynh, đây chính là kẻ phế vật đã nói với người lúc trước đó, hắn là đứa con thứ nhất của tộc trưởng Triệu Chấn Thiên (Sorry, sửa lại nhé,

không còn là đứa con thứ 3 như chương 2 nữa), Triệu Minh Long "

Cái này Triệu Khương Minh là dòng thứ của Triệu gia, vì thiên phú yếu kém mà không được coi trọng, vì thế hắn lập tức nghĩ đến việc ôm chân các công tử nhà khác, giúp hắn có địa vị tốt hơn.

Nghe vậy, Võ Thế Chính hít mắt nhìn Triệu Minh Long:

"Ồ, người chính là cái kia trong miệng bị phế đi kinh mạch sao, người không phải luôn lùi thúi góc nhà a, hôm nay lại dám lộ mặt ra đây "

Thường ngày hắn đến đây, nơi này chỉ có huynh muội Triệu Tiên Kiên và một số người hầu, hắn chưa từng thấy chân chính chủ nhân ở nơi này nên cũng không để ý. Hắn từng nghe Triệu Khương Minh từng nói nơi này là nơi ở của một cái phế vật bị phá hủy kinh mạch, nghe vậy, hắn trực tiếp không quan tâm, một cái bị phế đi kinh mạch, cho dù địa vị cao đến cỡ nào, cũng không thể gây nên sóng gió gì.

Nghe hắn nói, Triệu Minh Long hàn quang không giảm:

"Ta cho người một cơ hội, rút ngay ra khỏi Triệu gia, đây không phải là nơi các người giàu võ giương oai, nếu không đừng trách ta không khách khí "

Nếu nói ai là người hắn thân cận một trong, chính là huynh muội Triệu Tiên Kiên này, từ nhỏ là cô nhi, được Triệu gia nhặt về, cuối cùng đảm nhiệm chức đây tớ chăm sóc hắn. Bọn họ đã cùng hắn lớn lên, dù là ở đâu cũng chăm sóc hắn, cho dù hắn bị phế bỏ kinh mạch cũng vậy, vẫn luôn ân cần mà không khinh thường hắn, là một trong những người hắn coi trọng nhất.

Thấy người thân của mình bị ức hiếp, hắn làm sao có thể nhìn được, không chỉ vì kẻ đối diện là Võ gia, hơn nữa đi bên cạnh còn là một tên Triệu gia dòng thứ, chỉ vì nâng cao địa vị của mình mà dám bán cả người trong gia tộc, loại này, đôi tay hắn đã giết nhiều lắm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đánh Võ Gia Đám Người

Nghe vậy, khuôn mặt Võ Thế Chính hiện lên vẻ âm trầm, hắn nói:

"Hừ, một tên phế vật cũng dám kêu gào ở đây, đừng nói là người, cho dù đám hậu bối Triệu gia ở trước mặt ta cũng phải ngoan ngoãn cúi đầu, người đâu, đem hắn đánh cho ta, chỉ cần đánh hắn không chết, bất kì việc gì xảy ra ta đều chịu trách nhiệm "

Vì đó là con của tộc trưởng Triệu gia, địa vị không phải đám bình dân người có thể đắc tội được, bọn hắn không nhìn được sinh ra thoái ý, nhưng khi nghe được câu nói này, bọn hắn ngay lập tức bỏ qua, lao lên đánh vào yếu điểm Triệu Minh Long.

Mà nhìn vậy, Triệu Minh Long lửa giận ngày càng lớn, hắn cười gằn:

"Ta đã cho người cơ hội, các người lại không biết quý trọng, tốt, tốt, ta sẽ cho các người biết, đắc tội với ta là như thế nào "

Với sự tăng lên của hệ thống, sức mạnh của hắn hoàn toàn không phải Thoái Hình cảnh nhất trọng có thể so sánh, tuy hắn không biết mình mạnh đến bao nhiêu, nhưng chắc chắn không phải một đám bình thường thanh niên có thể so sánh.

Hắn vung tay lên một phát, ngay lập tức những kẻ vừa lên như bị đập mạnh vào bức tường, thân thể chấn động, cả người như bị một luồng gió mạnh công kích, tất cả đều bị văng ra xa, học máu mà bất tỉnh.

Quá trình đó chỉ trong vài giây, nhanh đến mức bất kì kẻ nào đều không thể thấy kịp, bọn hắn chỉ nhìn thấy thân thể Triệu Minh Long cử động một chút, đám thanh niên kia đã bị đo sắn.

Một quyền giải quyết đám người, Triệu Minh Long không hề có vẻ vui sướng, hắn quay lại bằng hàn ánh mắt nhìn vào Võ Thế Chính nói:

"Sức chịu đựng của ta có hạn, nếu người hiện tại không rút ra, đừng trách ta khiến người cả cha mẹ đều không nhận ra "

Đối với kẻ thù, Triệu Minh Long chính là quyết định dứt khoát, dám động thủ với hắn thân nhân, chắc chắn sẽ giết không tha. Nhưng hiện tại chưa phải lúc, hắn vẫn còn biết quá ít về thể giới này, bỏ đi phiền toái không cần thiết vẫn là tốt nhất.

Đáng tiếc kẻ thù của hắn lại không biết quý trọng mạng sống của mình, nhìn thấy đám chó săn bị đánh ngã đi, Võ Thế Chính càng thêm tức giận, đôi mắt bão nổi:

"Tốt một cái phế vật Triệu gia, vậy mà dám động thủ với ta người, người đây chính là muốn 2 gia tộc triệt để kết thù "

Hắn tức giận nhưng cũng không ngu ngốc, có thể nhẹ nhõm trấn áp đám người này, chỉ có sức mạnh tu luyện giả mới làm được, hắn tuy rằng đã là Thoái

Hình cảnh tu sĩ, có thể nhẹ nhõm đánh giết bọn hán, nhưng đối phương lại có thân phận đặc thù, khiến hán không dám làm loạn quá mức.

" Yên tâm, bằng vào ngươi một cái nho nhỏ hậu bối, chưa đủ gây nên đại chiến giữa 2 gia tộc, hiện tại nếu ngươi đã không rút, vậy thì để ta tiễn ngươi " - Triệu Minh Long cười nói

" Ngươi... " - Võ Thế Chính tức bễ phôi mà nói, chỉ là thanh âm chưa kịp phát ra hết, một bàn tay nhanh như tia chớp không biết từ đâu bay tới, đập mạnh vào mặt hán, lực lượng đủ giết chết một cái phàm nhân.

Khuôn mặt hán xoay trăm tám mươi độ, cái đầu như bị không trung lôi kéo đi, mà thân thể hán cũng đồng dạng bị cái đầu làm ảnh hưởng, nhanh chóng bay theo nó, xoay vòng vòng trên không mà đập mạnh xuống đất mà ngã.

Lúc này, Triệu Minh Long đã đi đến trước mặt hán, cái chân đá vào thân thể, khiến hán tiếp tục bị lăn quay vài vòng trên mặt đất, mãi đến khi lăn ra khỏi cổng Triệu gia, Triệu Minh Long mới dừng lại nói với hán:

" Ta đã cho ngươi một cơ hội, ngươi lại không biết quý trọng nó, đây chính là điều mà ngươi phải trả giá "

" Từ giờ trở đi, nếu ta thấy ngươi dám bước chân vào phủ đệ ta một lần nữa, ta quản ngươi là ai, đầu ngươi sẽ không còn ở đúng vị trí đâu "

" Rút đi "

Nằm trên mặt đất, khuôn mặt Võ Thế Chính giờ đây đã không còn hiện lên bất kì vẻ cao ngạo nào, chỉ để lại khuôn mặt nửa mếu nửa hận, trên mặt hán sưng lên một dấu ấn bàn tay to đùng, che hán nửa cái khuôn mặt. Hán khó khăn lắm mới đứng dậy được, hận thù không giảm giảm từng chữ:

" Tốt, tốt, ngươi vậy mà dám động thủ với ta, thù hôm nay ta nhất định sẽ trả lại cho ngươi gấp trăm lần, cho ngươi biết thế nào là thống khổ, cho cả Triệu gia ngươi sống không bằng chết "

Võ Thế Chính vừa nói xong, một bàn chân đã đá vào ngực hán, miệng hán ngay lập tức phọt máu, thân thể bay lên không trung rồi bị bắn ra phía sau vài mét, chỉ để lại bộ mặt trắng bệch còn trên khuôn mặt hán.

Đá một cước vào ngực Võ Thế Chính, Triệu Minh Long bình thản như không có việc gì xảy ra, hán từ từ đi đến trước mặt Triệu Tiên Kiên huynh muội đằng kia.

Mà hai người này dường như chưa hoàn hồn lại được, đôi mắt ngẩn ngơ, miệng há chữ o như không thể tin vào mắt mình, mãi đến khi Triệu Minh Long tiến đến rồi, bọn hán mới được trở về thực tại. Triệu Lan Mai xinh đẹp mười tư, khuôn mặt trắng tinh xảo đến trước mặt hán mà không nhận được sung sướng nói:

" Thiếu gia, ngươi làm sao xuất hiện ở đây? Còn có ngươi làm sao như vậy lợi hại a, chẳng lẽ ngươi đã khôi phục kinh mạch rồi sao "

Triệu Tiên Kiên đằng sau đồng dạng tiến đến, hán không hỏi nhưng đôi mắt trừng to đã hiện lên hết thảy.

Nhìn lấy 2 huynh muội nhà này, hán không nhận được lực lợi quá khứ tiền thân lần nữa. Từng giây phút vui cười hiện lên, hai người này chính là những người mà tiền thân cực kỳ yêu quý, mỗi ngày đều chơi cùng hán, mỗi ngày đều chăm sóc hán, không phải bởi vì nhiệm vụ, mà đơn giản là bởi vì bọn họ muốn làm thế, điều đó khiến hán cũng không nhận được trở nên gần gũi với hai người hơn.

Đối mặt với khuôn mặt hiện lên đầy nét vui mừng của Triệu Lan Mai, hán cười nói:

" Ân, ta đã hồi phục được kinh mạch "

Nghe vậy, khuôn mặt Triệu Lan Mai càng thêm vui sướng, nàng chạy lên nhảy vào lòng ngực Triệu Minh Long, mà hán cũng dang tay ra đón mảnh mai thân ảnh chui vào ngực mình, mà lúc này, nàng cười hi hi:

" Oa, thiếu gia ngươi thật giỏi a, không những khôi phục kinh mạch, còn đánh cho tên Võ Thế Chính khốn kiếp kia không có sức hoàn thù, chẳng lẽ ngươi đã là tu luyện giả rồi sao "

" Ân, hiện giờ ta đã mạnh như vậy, nếu như kẻ nào dám bắt nạt ngươi cứ nói với ta, ta nhất định sẽ trừng trị bọn hán, không để cho ngươi nhận tổn thương nữa " - Nhìn trong lòng ngực khuôn mặt khả ái, hán cười nói

Nghe được Triệu Minh Long khẳng định, Triệu Lan Mai không hiểu từ đâu hiện lên màu hồng khắp khuôn mặt, nụ cười càng thêm động lòng người:

" Ừm, ta biết thiếu gia ta là giỏi nhất, ta nhất định sẽ nghe lời ngươi, không cho kẻ nào khi dễ ta nữa "

Nha đầu này thật giống như tiểu muội của hán, đồng dạng là một cái thiên chân vô tà thiếu nữ, để người ta không nhận được sinh ra cảm giác muốn bảo vệ, muốn che chở. Sau một khắc, hán xoa đầu Triệu Lan Mai, đối nàng nói:

" Tiểu nha đầu, hiện tại ta sẽ đến Tầng Thứ Các một lúc, nếu các ngươi không có việc gì làm, có thể đến căn phòng ta dọn dẹp một chút, thuận tiện ở đó chơi cũng được, nhưng tuyệt đối đừng nghịch bậy, nghe rõ chưa "

Nghe được hán nói, khuôn mặt nàng hiện lên vẻ thất vọng, nàng phụng phịu:

" Ta biết rồi thiếu gia, người đi mau chóng quay về a, ta còn muốn cùng người chơi nữa "

" Nhất định ta sẽ về sớm " - Hai huynh muội này đã ở cạnh hắn từ nhỏ, dĩ nhiên cũng đã chơi thân với hắn, coi hắn là thân nhân, vì vậy không vì hắn là con của tộc trưởng mà sinh ra khoảng cách, điều này khiến hắn càng thêm quý trọng bọn họ hơn.

Nhìn Triệu Lan Mai một chút, hắn đối Trịnh Tiên Kiên cười nói:

" Người cũng đã vất vả nhiều rồi, cứ đến phòng ta nghỉ ngơi đi, nhớ canh chừng tiểu nha đầu này, đừng để nàng chạy lung tung là được "

" Dạ, thiếu gia " - Triệu Tiên Kiên đồng dạng cười với hắn cung kính nói, một bên Triệu Lan Mai càng tỏ vẻ phò trợ về bất mãn.

Triệu Tiên Kiên đúng là một cái cương trực mà ít nói người, cho dù là Triệu Minh Long đã chơi cùng với hắn từ nhỏ cũng vậy. Nhưng hắn là một đại ca tốt, luôn bảo vệ muội muội, mà đối với Triệu Minh Long, hắn cũng là cực kì thân thiết tình tình, chỉ là không có biểu hiện ra ngoài nhiều thôi. Nam nhân tình nghĩa, cứ để trong lòng là được.

" Thiếu gia, người nhớ về sớm a " - Triệu Lan Mai vừa chạy một đoạn xa, nàng quay lại vậy vẫy vẫy cái tay đối Triệu Minh Long nói.

Mà hắn cũng đơn giản vẫy tay lại cười nhìn nàng. Sau một lúc, khi bọn họ đã đi xa, hắn mới quay đầu lại, nhằm Tàng Thư Các Triệu gia phương hướng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Tàng Thư Các

Lời tác giả: Những đạo hữu nào chưa xem lại chương 8 về thông tin nv thì có gì xem để biết thêm thông tin nhé, lúc trước mình không có + 102 lần gia tăng đối với căn cốt, huyết mạch và thể chất, đồng dạng huyết mạch và thể chất số liệu cũng chỉnh sửa một chút.

Lời cuối cùng chính là cảm ơn tất cả đạo hữu:)

Tàng Thư Các Triệu gia.

Đây là một toà nhà cổ, có chiều cao lớn hơn 2 3 lần so với những toà phủ đệ khác ở Triệu gia, nằm ở trung tâm của Triệu gia, nơi có đủ loại công pháp võ kỹ và những thông tin cần thiết cho con em Triệu gia học tập.

Mà trước cửa Tàng Thư Các, một thân ảnh thiếu niên 15 16 tuổi đang đứng đó, thân mặc lam y, đôi mắt hiện lên đầy vẻ trắng lệt, để bất kì nữ nhân nào nhìn vào cũng sinh lòng cảm thán.

Khoảng cách từ Triệu Minh Long phủ đệ đến Tàng Thư Các cũng chỉ khoảng 10 phút, hắn chỉ cần đi bộ là đến. Nhìn vào trước mặt cái này cổ kính nhà, Triệu Minh Long cười nói:

" Đúng là thế giới này là dành cho tu luyện người, bất kì kiến trúc nào đều hiện lên được một vẻ kiêu hùng, ẩn chứa trong mỗi kết cấu đều là cảm nhận được cả một lịch sử nguy nga dài đằng đẵng của nó "

" Không giống như tại Trái Đất, nơi đó linh khí mỏng manh, bất kì toà nhà nào đều không thể kết hợp cùng không gian mà tạo nên một vẻ mạnh mẽ không thể xâm phạm, nhưng nơi này lại khác, một khí tức uy nghiêm được thể hiện ra một cách mãnh liệt, khiến bất kì con em Triệu gia nào đến đây cũng phải dùng cung kính ánh mắt mà nhìn "

Nói xong, hắn từ từ bước vào Tàng Thư Các. Bên trong, không gian trở nên tĩnh mịch yên ắng, một cỗ khí tức trang nghiêm bao bọc hết thảy nơi này, để bất kì kẻ nào đều không dám làm loạn, sợ phá hỏng phút giây uy nghiêm đó.

Nơi xa, trên một cái ghế đơn sơ cũ kỹ, một người đàn ông trung niên khoảng 35 40 tuổi đang vắt chéo chân lên bàn, nhắm mắt dưỡng thần, nếu lần đầu nhìn thấy người này, chắc hẳn ai cũng sẽ nghĩ đó chỉ là một người bình thường mà thôi.

Nhưng đáng tiếc, cái này trình độ còn chưa qua mắt nổi Triệu Minh Long, kiếp trước hắn đã từng đối chiến toàn bộ tu luyện giả Trái Đất, giác quan cùng cảm nhận đều đã được đẩy tới mức cực hạn, hắn chắc chắn rằng đây không phải là một người trung niên bình thường, một cái bình thường người không thể nào một mình thủ hộ tại Tàng Thư Các như vậy được.

Đôi mắt hắn nhìn vào đàn ông trung niên, thông tin hiện ra ngay trước mắt hắn:

Triệu Chung Lâm

Cấp độ: Sắc Hình Cảnh đỉnh phong

Tiến độ: 90%

Tuổi: 43

Ngộ tính: 9050

May mắn: 9100

Chân nguyên: 5.992.000

Tinh thần lực: 5.800.000

Chiến đấu lực: 133.000

Căn cốt: Thổ hệ (Nhị Tinh Tồi Hạ)

Chiến đấu lực là tổng hợp của chân nguyên, tinh thần lực cùng những thứ phụ trợ như công pháp, trang bị khác. Có lẽ vì cảnh giới cách biệt quá xa, hắn không thể nào xem xét được những số liệu đó.

Lúc trước đối chiến Vô Thế Chính, hắn căn bản không cần kiểm tra thông tin, trực tiếp đánh là được rồi, một cái trẻ trâu hậu bối, không thể nào cùng những cái này tiền bối so sánh được.

Nhìn vào bảng thông tin, hắn không có gì bất ngờ, chỉ có bình thường cảm thán, thủ hộ Tầng Thứ Các đúng là cần như vậy cường giả, nếu không làm sao thể hiện được bộ mặt của Triệu gia. Tuy nhiên nếu so sánh tại Trái Đất, hắn có thể cảm giác được thực lực của người này đã ngang bằng với Minh chủ của Thiên Địa Liên Minh, cũng chính là kẻ được xưng là mạnh nhất Trái Đất mà hắn đã giết tại giây phút cuối cùng.

Tại Trái Đất, đó chính là chúa tể vận mệnh, quyết định cả thế giới vận mệnh, vậy mà tại đây, lại chỉ có thể làm gác cổng không khác nhau là mấy, loại này cảm nhận, để Triệu Minh Long cũng khó nắm bắt kịp.

Lúc này, hắn đã tiến đến trước mặt Triệu Chung Lâm, mà hắn cũng dường như cảm nhận được có người tiến đến, từ từ mờ mắt ra, bình thần như không gì có thể làm hắn xúc động.

Chỉ là khi hắn đã nhìn thấy được cảnh tượng trước mặt, hắn không nhìn được đứng đây, đôi mắt có chút nghi hoặc, nhưng lưng đã cúi người cung kính:

" Gặp qua Long thiếu chủ "

Nhìn hắn cung kính nói, Triệu Minh Long chỉ cười đỡ tay hắn nói:

" Lâm thúc không cần cung kính, phải làm vậy là ta mới đúng. Lâm thúc tại nơi này thủ hộ, đủ để nhận lấy ta hết phần cảm kích "

Triệu Chung Lâm nghe vậy, nghi hoặc ngày càng lớn, hắn sao lại biết tên ta, hình như chỉ có ta mới nhìn thấy hắn vài lần a?

Nghi hoặc trong đầu hiện lên, nhưng hắn cũng không dám nói ra, chỉ đối Triệu Minh Long cười nói:

" Không biết thiếu chủ đến đây có việc gì, ta tuy trên người không có cái gì bảo vật, nhưng nếu có thể giúp gì, ta nhất định sẽ tận lực "

Hắn là Sắc Hình Cảnh đỉnh phong, đương nhiên liếc mắt là có thể nhìn ra khí tức của Triệu Minh Long. Thoái Hình Cảnh nhất trọng, nghĩa là đã khôi phục kinh mạch, hơn nữa còn bước vào con đường tu luyện, địa vị chắc chắn không phải phế vật ngày xưa có thể sánh vai.

Tuy rằng hắn mạnh hơn Triệu Minh Long nhiều lắm, gần như đã là trưởng lão cấp bậc, không cần phải ở trước mặt hậu bối cung kính, nhưng đối phương dù sao cũng là con trai tộc trưởng, cho một chút mặt mũi vẫn là tốt nhất.

Nghe được hắn nói, Triệu Minh Long nội tâm càng thêm mấy phần coi trọng, cung kính đáp:

" Ta chỉ là đến tìm hiểu một chút thông tin và công pháp mà thôi, Lâm thúc không cần để ý đến ta, cứ làm việc của mình là được rồi "

Nghe vậy, Triệu Chung Lâm tỏ ra đã hiểu:

" Vậy lão hủ không quấy rầy thiếu chủ, chỉ là giảng một chút quy củ của Tầng Thứ Các mà thôi. Tầng 1 dành cho Thoái Hình Cảnh đệ tử, có được Nhất giai võ kỹ, còn có Nhị giai công pháp, nhưng nếu thiếu chủ muốn tu luyện công pháp, ta khuyên người nên tìm hiểu Nhất giai công pháp trước, Nhị giai công pháp độ khó lĩnh ngộ không phải đơn giản đâu "

" Tầng thứ hai dành cho Vô Hình Cảnh võ giả, thiếu chủ mới là Thoái Hình Cảnh, vì vậy chỉ có thể tại tầng 1 mà thôi. " - Tu luyện giả tu luyện công pháp, võ kỹ, đồng dạng có thể gọi là võ giả không sai, cả hai cơ bản đều là giống nhau.

" Đa tạ Lâm thúc, vậy ta không quấy rầy người nữa a " - Triệu Minh Long cung kính đáp, rồi xoay người đi vào tầng 1 Tầng Thứ Các.

Mãi khi bóng lưng hần biến mất, Triệu Chung Lâm mới nghỉ hoặc lẩm bẩm:

"Kì quái, không phải đám trường lão nói kinh mạch của hần không thể trị sao, sao hiện giờ lại khôi phục rồi, hơn nữa đã tiến vào Thoái Hình cảnh, nghĩa là có thể đã khôi phục từ nửa năm trước, nhưng dường như lúc đó ta cũng không nghe được tin gì a "

Hần chống cằm suy tư, sau hần phát tay ra sau đầu, nhắm mắt dưỡng thần nói:

"Mặc kệ đi, dù sao đây cũng là việc tốt, tộc trưởng đám người không cần ngày đêm lo nghĩ nữa. Hiện tại nên là thời gian tìm hiểu lực lượng, có thể khiến ta triệt để đột phá đi, dừng lại tại Sắc Hình Cảnh đỉnh phong 5 năm rồi, chẳng lẽ tiềm lực quyết định tất cả như vậy sao "

Ở bên ngoài Triệu Chung Lâm suy nghĩ, bên trong là thời điểm Triệu Minh Long hần bắt đầu tìm hiểu thông tin.

Đi vào tầng 1, hàng loạt bí tịch, công pháp hiện ra trước mắt hần, tất cả đều được xếp ngay ngắn trên kệ sách, đây chính là tích súc hơn mấy trăm năm của Triệu gia mà thành. Nhìn vào đám này điển tịch, hần cũng không cảm thấy bất ngờ, Triệu gia chắc chắn có Thiên Hình Cảnh tọa trấn, dĩ nhiên sẽ có rất nhiều loại công pháp để dùng.

"Tam Trọng Quyền "

"Sa Ma Kiếm Pháp "

"Tử Trảo Sa "

"Đại Hình Quyết "

Nhìn vào đủ loại công pháp cùng vô kỹ, trong đầu hần hiện lên vô số thông tin. Đáng tiếc chính là công pháp nhiều như vậy, nhưng đối với Nhất giai tầng thứ, Nhị giai tạm thời chưa tìm thấy.

Ngay lập tức hần đến thông tin kệ sách, đối với thông tin Triệu gia tìm hiểu, từng cuốn từng cuốn một mở ra. Chỉ là lúc hần cảm giác lúc đọc, trí nhớ dường như đã nhanh gấp ngàn lần lúc còn là phạm nhân, chỉ sau 10 phút, toàn bộ thông tin sách trong tầng 1 đã bị hần ghi nhớ không còn gì.

Nếu để cho Triệu Chung Lâm nhìn thấy, chắc chắn sẽ hoảng sợ không thôi, hần đồng dạng có thể nắm giữ nhiều như vậy tư liệu trong thời gian ngắn, nhưng đó là với Sắc Hình Cảnh võ giả a, mà Triệu Minh Long hần chỉ là Thoái Hình Cảnh, làm sao có thể làm được như vậy.

Hần đi sâu vào trong một chút, đập vào mắt hần là một rách nát công pháp, đứng riêng một chỗ đối với những công pháp khác, điều đó làm hần nổi lên hứng thú, hần đến gần nhìn, ngay lập tức thông tin hiện lên:

"Đấu Thiên Công: Đấu Thiên Thần Công công pháp tàn quyền, hiện tại có Nhất giai đỉnh phong cấp độ công pháp, tu luyện có thể gia tăng cường đại chân nguyên, dùng chân nguyên hoá thành cường đại công kích, khi đạt đến đỉnh phong thời điểm có thể toả ra chân nguyên che lấp cửu thiên "

Nhìn một chút thông tin, hần cười nói:

"Cái này công pháp có lẽ được cho là khó tu luyện nhất ở đây đi, vậy tuyển chọn nó, ta cũng muốn xem, bản hoàn hảo của nó là cấp độ gì "

Hần cầm vào Đấu Thiên Công công pháp, lúc này hệ thống thanh âm hiện lên:

"Đỉnh, thành công thu hoạch được Đấu Thiên Thần Công tàn quyền "

"Đỉnh, khởi động Chương Không Vật Phẩm Thẻ "

"Đỉnh, thành công nhận được Đấu Thiên Công x 1010 "

Nhìn vào hệ thống, hần như nhớ ra điều gì:

"Đúng rồi a, còn có cái kia gia tăng số lượng vật phẩm, đúng là chỉ cần ta lấy được cái gì, đều có thể gia tăng số lượng lên rất nhiều, đây chính là quá tốt a, nếu có được nghịch thiên bảo vật, ta sẽ có được gấp nghìn lần nó, quả thực quá ngu "

"Đáng tiếc đây là công pháp, cho dù có thêm cũng không thể làm được gì. Ân, nếu đã có được rồi, vậy để lại bản chính tại đây vậy "

Nói xong, hần không nhìn nhưng công pháp khác mà trực tiếp đi ra ngoài. Phía bên ngoài cửa, vẫn là hình ảnh Triệu Chung Lâm nhắm mắt dưỡng thần tại đó, để hần hiện lên vẻ hài lòng, xem ra người này rất có trách nhiệm a.

Mà Triệu Chung Lâm đồng dạng cảm giác hần đã đi ra, đối hần cười nói:

"Thiếu chủ, người đi ra nhanh vậy sao, nếu người không thể tuyển chọn công pháp thích hợp, ta có thể giúp người a "

Hần nghĩ rằng trong thời gian ngắn như vậy đối với Thoái Hình Cảnh chính là không thể tuyển chọn kịp, nên mới đề nghị giúp Triệu Minh Long một tay, ai biết rằng Triệu Minh Long không những đọc xong toàn bộ thông tin, đồng dạng đã chọn được cho mình công pháp, hần nói:

"Đa tạ Lâm thúc, ta đã tuyển chọn được cho mình công pháp rồi "

"Ừm, vậy công pháp đó là gì? " - Triệu Chung Lâm tò mò hỏi.

"Đầu Thiên Công "

"Cái gì? " - Nghe được Triệu Minh Long đáp, đôi mắt hắn hiện lên đầy vẻ ngạc nhiên.

"Cái này... Thiếu chủ a, ta khuyên ngươi nên đổi công pháp a, đây không phải là bình thường đỉnh phong Nhất giai công pháp đâu, cho dù là Nhị giai hạ phẩm công pháp cũng không thể sánh bằng nó được a " - Triệu Chung Lâm tưởng rằng Triệu Minh Long không hề biết gì về nó, tận lực khuyên bảo nói ra.

Đối với Triệu Chung Lâm tận lực khuyên bảo, Triệu Minh Long chỉ hiện lên vẻ cảm tạ mà nói:

"Đa tạ Lâm thúc nhắc nhở, ta chỉ là muốn thử sức mình một chút mà thôi, nếu nó quá khó tu luyện, ta chắc chắn sẽ thay đổi công pháp a "

"Vậy Lâm thúc, ta xin cáo từ " - Nói xong, hắn ra ngoài Tầng Thư Các mà chạy đi.

Nhìn lấy bóng lưng hắn, Triệu Chung Lâm lắc đầu nói:

"Người trẻ tuổi chung quy là người trẻ tuổi a, mới tiến vào con đường tu luyện đã dám một bước lên trời như vậy, chẳng lẽ không biết dục tốc bất đạt sao "

"Đội khi tộc trưởng về, ta phải ngay lập tức nói cho hắn mới được, nếu không tiền đồ của thiếu chủ sẽ bị huỷ sớm hay muộn mất "

Hắn không hề nghĩ rằng Triệu Minh Long có khả năng lĩnh ngộ được, bởi vì bộ công pháp này đối với trình độ của hắn muốn lĩnh ngộ cũng cần có thời gian dài lắm, huống chi là một kẻ mới bước vào tu luyện con đường như Triệu Minh Long.

Tất nhiên, Triệu Minh Long không hề biết được suy nghĩ của hắn, lúc này, hắn đang hướng bên ngoài Triệu gia mà chạy đi, đến một không phải nhân loại sinh sống địa điểm.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Nhất Kích Tắt Sát

Thông qua toàn bộ Tầng Thư Các tin tức, Triệu Minh Long cũng đã biết được đại khái tình hình tại đây.

Nơi Triệu gia đang sinh sống chính là Tề Tôn Thành, cũng chính là thành thị phồn vinh nhất của Tề Tôn Vương Quốc, mà Triệu gia, cũng là một trong Cửu Đại Gia Tộc tại Tề Tôn Thành, địa vị cũng có thể nói chỉ dưới vương triều mà thôi.

Triệu gia, chính là một trong những gia tộc đã xuất hiện tại Tề Tôn Thành 400 năm, không ngắn cũng không dài, có thể nói là ở giữa so với tám gia tộc còn lại, vài trăm năm đó, Triệu gia từ một cái bình thường gia tộc, vượt qua bao gian nan thử thách, có lúc đã bị đập đổ, nhưng vẫn mạnh mẽ chống cự, cuối cùng trở thành gia tộc có địa vị ngang bằng với tám gia tộc mạnh nhất.

Thời kì phồn vinh nhất của Triệu gia, cũng là có Thủ Hộ Cảnh cường giả toạ trấn, nhưng vì năm xưa đã từng xảy ra loạn chiến giữa các gia tộc, khiến cho Cửu Đại Gia Tộc những cái kia Thủ Hộ Cảnh cường giả đều chết hết, hiện nay cũng chỉ còn lại Thiên Hình Cảnh đỉnh phong toạ trấn mà thôi.

Nếu nói tại Tề Tôn Vương Quốc, nơi nào có Thủ Hộ Cảnh cường giả, thì nơi đó chính là hoàng thất, tuy số lượng không nhiều, nhưng cũng đủ để đè ép các đại gia tộc.

Chục năm chiến đấu, cuối cùng Tề Tôn Vương Quốc cùng Cửu Đại Gia Tộc đều phải ký hiệp nghị hoà bình. Trong đó ghi rõ, không thể chân chính gây chiến tranh toàn diện mà không có lý do chính đáng, ngay cả hoàng thất cũng không được cho phép, nếu không sẽ bị Cửu Đại Gia Tộc vây công.

Hiện nay Triệu gia tuy không còn cường giả Thủ Hộ Cảnh toạ trấn, nhưng nội tình chắc chắn vẫn còn, không chỉ như vậy, mẫu thân hắn từ vài năm trước đã lên chức trưởng lão của Luyện Đan Các, ai gây chiến với nàng cũng chính là gây chiến với Luyện Đan Các, đây chính là điều mà tám gia tộc còn lại không có được.

Nếu Cửu Đại Gia Tộc lại bạo chiến một lần nữa, gần như ai cũng nghĩ rằng gia tộc có cơ hội sống sót cao nhất đó chính là Triệu gia.

Tìm hiểu xong toàn bộ thông tin, hắn mới lần nữa nghĩ lại số phận của tiền thân, nếu hắn không phải bị huỷ đi kinh mạch, thì cho dù có là bình thường tiềm lực, chắc chắn cũng sẽ có bao nhiêu người theo đuổi đây.

" Không vấn đề gì, có ta ở đây, ta sẽ làm cho tên tuổi ngươi vang xa tám thiên địa này, khiến nó trở thành thứ mà ai nghe cũng phải cung kính cúi đầu " - Triệu Minh Long cười lắm bầm, đôi chân vẫn chạy nhanh một mạch về phía trước.

Nửa tiếng trôi qua, hắn cuối cùng đã đến trước một phiến thiên địa rừng rậm um tùm, cây cỏ che lấp bầu trời tại đây, đây chính là Hàng Thiên Sơn Mạch, nơi có yêu thú sinh sống và cũng là nơi cực kỳ nguy hiểm đối với toàn bộ Tề Tôn Đế Quốc, tương truyền rằng sâu thẳm trong hạch tâm của cái này sơn mạch đã từng có Ngũ giai yêu thú sinh sống, đủ để khiến hoàng thất cũng không dám làm loạn nơi đây.

Tìm tòi trong trí nhớ tại Tầng Thứ Các, nơi này thường là các đại gia tộc thường tổ chức cuộc thi cho con em săn bắn yêu thú, tăng cường tôi luyện bản thân.

Điều hấn cần lúc này đúng là như vậy, quen thuộc với cái này thân thể, gia tăng thực lực bản thân, chỉ có chân chính sức mạnh mới có quyền lên tiếng, điều đó càng đúng hơn tại thế giới năm đầm vi tôn này. Không chỉ vậy, hấn còn phải hoàn thành nhiệm vụ hệ thống giao cho mới được.

Hấn nhắc chân tiến vào trong Hàng Thiên Sơn Mạch, bên trong, hàng loạt cây cỏ trong xanh xuất hiện, đôi lúc còn xuất hiện một vài thảo dược hiện lên, nhưng hấn mục đích đến đây là tìm yêu thú, nên cũng bỏ qua những thứ này.

Hấn chạy nhanh vào sâu trong rừng rậm, khoảng 5 phút sau, hấn đã nghe được một tiếng động. Thanh âm, phát ra, thân thể hấn dừng lại, ẩn nấp sau một gốc cây, hướng phát ra thanh âm mà nhìn.

" Ừn " - Một thanh âm phát ra, khiến hấn đang cảnh giác lại trở thành thất vọng, nhìn kỹ lại, đó chỉ là một con lợn rừng bình thường, tuy rằng có sức uy hiếp đối với người bình thường, nhưng đối với võ giả, một chút tác dụng cũng không có.

Ngay thời điểm hấn đang thất vọng, một cảm giác lạnh gáy sau lưng hấn đột nhiên mãnh liệt, hấn quay lại, một cái đầu đã lao nhanh về phía hấn với tốc độ nhanh chóng, đáng tiếc tốc độ này tuy rằng có thể uy hiếp cả Thoái Hình Cảnh hậu kỳ tăng thứ, nhưng đối với hấn, chính là vô dụng.

Triệu Minh Long lắc mình một cái, thân hình nhảy sang một bên, trực tiếp tránh khỏi cái đầu to vừa lao vào, khi ổn định lại thân thể, hấn mới nhìn kỹ lại thân ảnh vừa nãy, một đôi mắt đỏ rực đến đáng sợ đang nhìn hấn, toàn thân toả ra một cỗ khí tức đáng sợ như muốn nuốt chửng xung quanh.

" Hắc U Ngưu: Nhất giai trung kì yêu thú, chưa trưởng thành giai đoạn, tổng hợp chiến đấu lực 48 điểm "

Nhìn Hắc U Ngưu, trong đầu hấn đã đủ loại thông tin, Tầng Thứ Các Triệu gia cũng chứa đa số tài liệu về Nhất giai yêu thú, có thể nói không một con Nhất giai cấp bậc yêu thú nào mà Triệu gia không có thông tin. Hắc U Ngưu, trưởng thành giai đoạn cũng chỉ là Nhị giai yêu thú mà thôi, thuộc về yếu nhất huyết mạch trong yêu thú loại.

Con Hắc U Ngưu này tuy là trung kì cấp độ, nhưng bình thường Thoái Hình Cảnh thất trọng đơn độc đã đấu cũng phải thua nó.

Đáng tiếc đối với Triệu Minh Long một điểm uy hiếp đều không có, nhìn một chút Hắc U Ngưu, hấn nhảy lên cao, giơ một quyền về phía nó, mà Hắc U Ngưu như cảm nhận được sự khinh thường của đối phương, nó gầm thét lên, dùng 2 cái sừng trên đầu mà lao về phía Triệu Minh Long.

Chiến đấu lực của hấn tại bình thường trạng thái chính là 6 nghìn điểm, tại sao lại có thể thua một con yêu thú 48 điểm được, một quyền vừa chạm vào đầu Hắc U Ngưu, đầu nó lập tức bị vỡ nát, máu từ nội lực trực tiếp bắn tung toé trên mặt đất, ngay cả những mảnh thịt cũng vung vãi khắp nơi.

" Yếu như vậy " - Nhìn nắm đầm một chút, Triệu Minh Long ngạc nhiên kêu lên, mặc dù hấn đúng là biết mình có thể giết nó, nhưng hấn không nghĩ tới lại quá dễ dàng như vậy, nó ngay cả cơ hội hét lên cũng không có, thân thể đã trực tiếp bị vỡ tan.

Nhìn trên mặt đất vũng máu, hấn không khỏi tưởng niệm kiếp trước, nơi đó có hình ảnh hấn cười trong hạnh phúc, nhưng sau đó chính là hình ảnh mà hấn không bao giờ muốn gọi lại trong đời:

" Nhớ lại lần đầu ta giết người tại thế giới kia, lúc đôi tay hấn vẫn còn run rẩy, nước mắt càng chảy ra như suối, lúc đó ta thật không thể tin vào mắt mình, tại sao một kẻ tầm thường như ta, lại có thể làm việc độc ác như vậy. Lúc đó, ta hận, ta hận rất nhiều, nhưng đáng tiếc, không kẻ nào có thể thấu hiểu, cuối cùng ta chỉ có thể tự mình thoát khỏi nỗi sợ hãi đó mà đứng lên "

Hấn đã từng thề rằng, lần giết người đó là lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng của hấn, nhưng hiện thực lại không phải như vậy. Những ngày sau đó, là những ngày mà từng người mà hấn quen đều bị giết hại, ngay cả người hấn 1 lần trò chuyện, đều không bị bỏ qua, đều bị đánh giết một cách tàn nhẫn.

Kẻ thù của hấn, hấn rất hận, nhưng hấn không muốn giết người, nhưng dù hấn không muốn, những kẻ đó vẫn tiếp tục tàn sát, từng người từng người một, cuối cùng, toàn bộ, đều vì hấn mà chết.

Vào cái khoảnh khắc đó, hấn mới nhận ra được, thế giới lúc đó, không còn là Trái Đất mà hấn biết nữa, nó đã trở thành thế giới mà thực lực có thể quyết định hết thảy. Nếu ngươi không có thực lực, ngươi chỉ là con kiến cho bọn hấn tùy ý dẫm vào mà thôi.

Hận thù trong hấn đã bị đẩy đến mức tột đỉnh, cuối cùng hấn phải trở thành cái người mà hấn không bao giờ muốn trở thành. Từ ngày đó, tàn sát, liên tục tàn sát, hấn đã phải chìm đắm trong hận thù và nước mắt đau thương, nhưng lúc đó, đã không còn thân nhân nào bên cạnh hấn để chia sẻ nữa.

Vào giây phút cuối cùng, hấn đã từng nghĩ, có lẽ, hấn đã được giải thoát đi.

Mà lúc này, thanh âm hệ thống đã hiện lên:

"Đình, chúc mừng Chương Không Già thành công đánh giết Nhất giai trung kỳ yêu thú, nhận được 60 kinh nghiệm, 6 nguyên bảo "

"Đình, chúc mừng Chương Không Già hoàn thành tân thủ nhiệm vụ, lần đầu diệt quái "

"Thành công nhận được phần thưởng: 1000 Kinh nghiệm, 100 Nguyên bảo, Tề Tôn Vương Quốc sơ cấp thông tin, Thiên Hoả bài danh thứ 100, Tịch Diệt Thiên Hoả x1, Ngẫu nhiên Cửu giai tiềm lực yêu thú trứng x1, kỹ năng Ân khí thuật sơ cấp "

"Đình, chúc mừng Chương Không Già tăng lên Thoái Hình Cảnh nhị trọng "

Nghe được âm thanh đó, khuôn mặt hắn hiện lên nụ cười nhạt:

"Ta đúng là không thể quên được thế giới kia, nhưng mà, ta vẫn còn cuộc sống tại thế giới này mà, nơi ta có thể làm lại từ đầu, nơi ta có thể dùng thực lực của chính mình để bảo vệ thân nhân của ta, ta sẽ không bao giờ yếu đuối như kiếp trước nữa "

Lắc lắc cái đầu, hắn như nhớ ra được điều gì, vui sướng nói:

"Đúng rồi, không phải ta có thể nhận được vật phẩm x1000 lần sao, như vậy ta sẽ có được 1000 yêu thú trứng, oa, thật quá ngầu a "

"Đình, hiện đang là tân thủ nhiệm vụ, không thể kích hoạt Chương Không Vật Phẩm Thê " - Đáng tiếc, hệ thống trực tiếp phá huỷ suy nghĩ của hắn, không cho hắn được như ý muốn

Nghe được hệ thống thanh âm, hắn cau mày nói:

"Uy, không phải nói được gia tăng trong mọi tình huống sao, tại sao bây giờ lại không được, hệ thống lại hù ta a? " - Tại phần giới thiệu Chương Không Vật Phẩm Thê, hắn đích xác là thấy được nhận vật phẩm dưới bất kì tình huống nào, vậy mà bây giờ lại không nhận được, quả thực quá lừa đảo a.

"Đình, phần thưởng tân thủ nhiệm vụ chính là tại tốt nhất tình huống, làm 1 được 1000, vì thế phần thưởng sẽ không nhận gia tăng tình huống "

Nghe hệ thống nói vậy, hắn ngẫm lại cũng đúng, nhiệm vụ quá đơn giản, mà phần thưởng lại quá phong phú, đích xác là làm 1 được 1000, nếu có thêm phần thưởng như vậy, chính là quá tham lam rồi.

"Đình, thành công tiếp nhận tân thủ nhiệm vụ, lần đầu kích hoạt đặc thù lực lượng: lần đầu kích hoạt căn cốt, thể chất, huyết mạch hiệu quả "

"Phần thưởng: 5000 Kinh nghiệm, 500 Nguyên bảo Thăng Thiên Thuật (bị động kĩ năng), Cửu Giai Thượng Phẩm Đình Lô, Phượng Hoàng Đình x1, Đấu Thiên Thân Công thứ 2 tàn quyền x1 "

Lưu ý: Nhiệm vụ chỉ có thể hoàn thành khi kích hoạt đặc thù lực lượng dưới tình huống vượt 1 đại cảnh giới khiêu chiến, nếu tự ý kích hoạt không giống điều kiện, nhiệm vụ trực tiếp bị huỷ, toàn bộ tân thủ nhiệm vụ tiếp theo cũng đồng dạng bị huỷ bỏ "

Nhìn vào lần này tân thủ nhiệm vụ, nổi thất vọng vừa nãy của Triệu Minh Long đã bay đi nơi nào không biết, chỉ còn lại cái miệng vênh lên trên khuôn mặt:

" Ân, hệ thống quả thực quá tốt a, nếu nhiệm vụ nào cũng đơn giản như vậy, ngày ta thành thần chắc không bao xa nữa "

Vượt cấp khiêu chiến mới có thể kích hoạt, hắn cũng không lo, cho dù không kích hoạt đặc thù lực lượng hắn cũng có thể chiến thắng, đừng nói chỉ là khi đã kích hoạt. Không chỉ vậy, mỗi cái phần thưởng giống như phần thưởng lần trước, đều là thứ có tác dụng rất lớn đối với hắn. Nói làm 1 được 1000, quả thực không thể chê vào đâu được.

Nếu bất kì cường giả nào nghe được ý nghĩ của hắn, chắc chắn sẽ không nhìn được mà bóp chết hắn mất. Mà nó, vượt cấp khiêu chiến một cái đại cảnh giới, chính là vạn cô tột nay siêu cấp thiên tài mới có thể làm được, chính là điều mà bất kì người nào thiết tha mơ ước. Vậy mà người thậm chí không cần dùng toàn lực, đều đã có thể làm được, quả gian lận, thật sự quá gian lận, thượng thiên người bắt công a.

Tất nhiên Triệu Minh Long không biết sức mạnh quả mình đã thuộc về loại hình siêu cấp thiên tài, hiện tại hắn chỉ nghĩ đến việc mình hiện tại có nên " đi dạo " quanh Hàng Thiên Sơn Mạch hay không đây.

"Nếu đúng như Triệu gia thông tin, đầu này Hắc U Ngưu chắc sẽ không chỉ có một, nó sẽ đi theo bầy, mà đồng dạng còn có Ngưu Vương nữa, chắc là chỉ ở gần đây thôi " - Hắn nhớ lại thông tin tìm được, một ý định trong đầu nảy ra.

Quả thực hắn đúng là cầu được ước thấy, ngay lúc này, một tiếng hét chói tai vang lên, phụ cận gần đó lần lượt xuất hiện rất nhiều yêu thú thân ảnh, khi nhìn rõ lại, tất cả đều giống như Hắc U Ngưu mà hắn vừa giết. Từng đàn xuất hiện, số lượng lúc đầu chỉ có khoảng 10 con mà thôi, nhưng một khắc sau, toàn bộ đều đã vây quanh Triệu Minh Long, số lượng chắc cũng đã đạt đến gần 100 con rồi.

Mà lúc này, trong đám giống nhau như đúc Hắc U Ngưu đó, có một yêu thú khổng lồ hơn tất cả những con còn lại, 2 cái sừng nó là gấp đôi, thân thể bành trướng che hết những con phía sau, mà dường như tất cả Hắc U Ngưu đều nhận nó làm thống lĩnh, đều lấy nó làm trung tâm.

Đối diện với hàng trăm con yêu thú như vậy, cho dù là Vô Hình cảnh võ giả cũng phải cẩn thận không thôi, nhưng Triệu Minh Long hắn không có cảm giác như vậy, lúc này hắn chỉ có cảm giác thân thể đang nóng lên, cái tay tùy thời đều muốn bạo phát ra cường đại lực lượng.

Hắn hưng phấn a, từ khi bước vào thế giới này đến thời điểm hiện tại, hắn rốt cuộc mới lần đầu cảm nhận được mạch máu đang sôi sục, thật giống như tại thời điểm kiếp trước, lấy sức một hình hắn, đối đầu với hàng trăm hàng ngàn người, những trận chiến ác liệt xảy ra như một cái gì đó bình thường việc trong cuộc đời hắn.

Đã có lúc hắn nghĩ rằng, chỉ có nơi như thế này, hắn mới có thể bộc phát hết toàn bộ cảm xúc của mình, không lo không nghĩ về bất cứ điều gì, tự do mà đối diện với tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Tôi Luyện

Gần 100 con Hắc U Ngu, đại đa số đều tại trung kỳ cấp độ, chỉ có một số ít là hậu kỳ. Lúc này, đám yêu thú đều hung hãn nhìn chằm chằm vào Triệu Minh Long, cái miệng nước dãi rơi xuống mặt đất liên tục, dường như bọn nó đang nhìn thấy một món ăn tuyệt hảo trên đời.

Đối mặt với hàng trăm ánh mắt dữ tợn đó, Triệu Minh Long thậm chí còn không thèm liếc nhìn bọn nó một cái. Tâm trí hắn hiện tại chỉ đang dò xét thông tin của con đầu đàn phía xa kia thôi.

"Hắc U Ngu Vương: Nhất giai đỉnh phong yêu thú, tiếp cận trường thành giai đoạn, chiến đấu lực 189 điểm."

Nhìn vào cái này số liệu, khuôn mặt hắn ửng đỏ thở dài, không phải vì tuyệt vọng, mà là thất vọng, quá thất vọng.

Nhiệm vụ tân thủ cần vượt qua 1 cái đại cảnh giới khiêu chiến mới có thể hoàn thành, nghĩa là phải vượt qua 10 cái tiểu cảnh giới mới có thể thực hiện được.

Yêu thú đẳng cấp phân chia khác biệt nhân loại, bắt đầu từ sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ và cuối cùng là đỉnh phong. Nhị giai sơ kỳ yêu thú, mới đúng là thứ hắn cần lúc này, nó tương đương với Vô Hình Cảnh tam trọng, đã đủ thoả mãn điều kiện nhiệm vụ rồi.

Đáng tiếc, thượng thiên lại lần nữa khiến hắn thất vọng, cái này Ngu Vương chỉ là Nhất giai đỉnh phong yêu thú mà thôi, tuy rằng trong Thoái Hình Cảnh thuộc về mạnh nhất tồn tại, nhưng là không thể đáp ứng được nhu cầu của hắn, đáng buồn, quá đáng buồn.

Đương nhiên, nỗi thất vọng vẫn là nhanh chóng qua mau, hắn trở lại hiện thực, liếc nhìn đám này Hắc U Ngu mà cười nói:

"Tuy hiện tại không thể hoàn thành nhiệm vụ, nhưng như vậy cũng không sao, mục đích của ta đến đây cũng chỉ là quen thuộc với thân thể này, tôi luyện bản thân mà thôi."

Hắn nhìn xung quanh gần 100 con Hắc U Ngu, trên mặt không hề có vẻ nào hoảng sợ, giống như trước mặt hắn đám này yêu thú giống như không khí vậy, cho hắn nhìn cũng như không.

Mà lúc này, con đầu đàn Ngu Vương đã động, nó không báo trước hét lên một tiếng, tiếng hét dài chói tai khiến những con Hắc U Ngu kia như vừa nghe đã hiểu. Bọn nó ánh mắt đối với Triệu Minh Long càng đỏ rực hơn, tất cả đều gào lên một tiếng, tạo thành một tiếng sóng thanh âm dài dằng dặc, có khi đủ để một ít Thoái Hình Cảnh yếu đuối võ giả vì nó mà thủng màng nhĩ.

Sau tiếng hét dài đó là đầu của những con Hắc U Ngu trung kỳ cấp độ, hàng chục con đều hướng về phía Triệu Minh Long mà lao lên, tất cả đều tạo thành một vòng tròn xung quanh hắn, giống như một hình tròn nhận hắn làm trung tâm, không kẽ hở, không lối nào có thể thoát ra được.

Đối mặt với hàng chục đầu Hắc U Ngu này, Triệu Minh Long nhắm mắt đứng bất động nơi đó. Nếu có bất kì Vô Hình Cảnh võ giả nào ở đây, đều sẽ nhìn ra được, hắn không phải không động đậy, là thể nội của hắn đang chuyển động, nhưng không phải là tăng lên sức mạnh, mà lại giảm đi.

6060 điểm chiến lực.

5050 điểm chiến lực.

2020 điểm chiến lực.

550 điểm chiến lực.

189 điểm chiến lực.

Chỉ trong một giây đồng hồ, chiến lực của hắn cấp tốc giảm mạnh, mãi cho đến khi chỉ còn 189 điểm chiến lực mới dừng lại.

Tại thời điểm chiến lực dừng lại, đám yêu thú đã gần như tiếp cận đến Triệu Minh Long. Tưởng như đã bị đắm vào thời điểm, thân hình Triệu Minh Long

đột nhiên nhảy lên cao, rồi nhẹ nhàng đáp xuống trên lưng của một con Hắc U Ngu cạnh đó.

Không giống như lần trước có được tốc độ điên cuồng, tốc độ này đã chậm hơn gấp mấy lần, chỉ nhanh hơn những con yêu thú này một chút mà thôi. Đứng trên lưng Hắc U Ngu, Triệu Minh Long bàn tay hoá nắm đấm, hướng phía dưới chân mà đập mạnh xuống.

Quả đấm vừa chạm vào lưng Hắc U Ngu, nó kêu lên đau đớn một tiếng, hai chân trước lập tức ngã quỵ xuống, gần như không thể cử động được nữa. Hoàn thành thao tác, Triệu Minh Long cảm nhận được còn lại Hắc U Ngu tại 4 phía bắt đầu lao về phía hắn.

Tốc độ ngay lập tức gia tăng, hắn nhảy lên cao thoát khỏi sự bao vây của đám yêu thú rồi đáp xuống phía mặt đất trống rỗng gần đó.

Hắn nhìn về vị trí Hắc U Ngu lúc này, hiện tại thân thể nó đã không còn nguyên vẹn nữa. Toàn bộ xác thịt nó đã bị đập lên bởi vô số bàn chân của đám Hắc U Ngu còn lại.

Chỉ là nhìn đồng bạn của mình bị chính mình giết hại, bọn nó ánh mắt đều không có cảm xúc gì, chỉ nhìn về hướng Triệu Minh Long mà tiếp tục lao lên, dường như cái chết vừa này không hề tồn tại.

"Quả thực quá khó giải quyết, yêu thú tự thân lực lượng so với nhân loại đều cường đại hơn không ít a" - Nhìn lấy đám này Hắc U Ngu, đôi mắt bình thản của Triệu Minh Long cũng hiện lên vẻ thận trọng.

1 quyền vừa này tuy không dùng toàn lực, nhưng nếu là bị một Thoái Hình Cảnh thất trọng tiếp nhận, chắc chắn thể nội cũng bị thương nặng vô cùng. Nhưng khi hắn dùng lên một con Hắc U Ngu trung kỳ, thân thể nó tuy rằng cũng đồng dạng bị thương nặng, nhưng so với bình thường Thoái Hình Cảnh thất trọng còn tốt hơn 1 ít.

Hơn nữa đây cũng chỉ là trung kỳ yêu thú mà thôi, mà Thoái Hình Cảnh thất trọng, đã thuộc về hậu kỳ tăng thứ rồi. Điều này cũng đủ để nói lên, nếu là dưới tình huống đồng cấp bậc khiêu chiến, tỉ lệ bại trận của nhân loại gần như là 100%.

Tại hắn cảm thán thời điểm, đám Hắc U Ngu khí tức đã tiếp cận hắn, khiến hắn khôi phục lại hiện thực, nhanh như thoát mà né sang một bên, nhẹ nhàng tránh khỏi đòn tấn công của đám yêu thú.

"Nhưng thế này mới gọi là chiến đấu a, để cho ta xem, cực hạn của ta là như thế nào" - Cảm thán thuộc về cảm thán, Triệu Minh Long trở về với nụ cười hưng phấn như trước.

Đây mới là thứ hắn cần, đối diện với hàng loạt lực lượng, dùng nó để tôi luyện bản thân, để tìm ra ranh giới cuối cùng của mình.

Bàn chân hắn đáp nhẹ xuống đất, thân thể theo hướng đám yêu thú mà phi, tốc độ không nhanh không chậm mà tiếp cận đến gần đó.

Ngay khi chỉ còn 1 mét khoảng cách, hắn giơ quyền lên đấm về phía 1 con Hắc U Ngu, một quyền này là hắn vận dụng toàn bộ sức mạnh mà thành. Nắm đấm vừa chạm vào đầu Hắc U Ngu, cả người nó như bị một cây búa bổ xuống, cái đầu vỡ nát ra, thân thể càng là bị ném về phía sau, khiến đám yêu thú đằng sau cũng vì thế mà bị cản lại.

Nhưng đó chỉ là một phần nhỏ mà thôi, đám yêu thú bên cạnh vẫn không hề dừng lại, lao lên húc về phía Triệu Minh Long.

Đòn đánh vừa ra, hắn nhanh chóng thu về mà che đỡ trước ngực, nhưng cú húc đó cũng khiến cho hắn bị lui lại phía sau vài bước. Đám yêu thú làm sao lại cho hắn cơ hội nghỉ ngơi, ngay lập tức thừa thắng xông lên, lao mạnh về phía trước.

Khoảng cách càng ngày càng gần, Triệu Minh Long chỉ có thể một bên ngánh kháng, một bên liên tục công kích. Mỗi lần hắn đấm ra, lại là một vết thương từ 1 con Hắc U Ngu mà thành. Cho dù hắn đã liên tục né tránh, nhưng số lượng vết thương vẫn ngày một tăng cao, lam y càng là bị xé rách một cách thâm trầm.

Hắn đấm mạnh một quyền, một con hậu kỳ Hắc U Ngu ngay lập tức thân thể vỡ nát mà chết, bàn tay hắn nhưng cũng vì thế mà vết máu hình thành một mạch, từ từ chảy xuống ngày một nhiều.

Triệu Minh Long cứ tiếp tục chiến đấu như vậy, mãi cho đến khi đám Hắc U Ngu chỉ còn lại 10 con thời điểm, hắn mới nhảy sang một bên ổn định lại thân thể một lần nữa.

Giờ khắc này, lam y trên người hắn đã không còn, chỉ để lại một thân hình đầm máu đỏ chót khắp người, hắn gầy đến nỗi đôi khi còn có thể nhìn thấy xương sườn lòi ra, vết thương càng là chằng chịt mọi nơi.

Nếu bất kỳ kẻ nào ở trong hoàn cảnh của hắn, cho dù chưa ngất đi thì cũng không thể đứng vững nổi vì đã mất quá nhiều máu rồi.

Nhưng Triệu Minh Long không như vậy, hắn vẫn đứng nơi đó, vết thương khắp người nhưng không hiện lên vẻ gì yếu đuối, đôi mắt lấp lánh ánh quang, thân thể vẫn hiên ngang đứng vững như không hề có chuyện gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đối Chiến Boss

Ngoài mặt đứng là kiên định như vậy, nhưng bên trong gần như đã cạn kiệt sinh cơ, nếu không phải hắn có một ý chí mạnh mẽ, ngã xuống mà chết đi là điều chắc chắn.

Đối lập với thân thể yếu đuối, khuôn mặt hắn lại hiện lên nụ cười thoả mãn mà nói:

"Ừm, đúng là loại cảm giác này, loại cảm giác thân thể như đã cạn kiệt năng lượng, không thể tiến thêm được nữa, đây mới chính là điều mà ta mong muốn"

Nhìn vào thân hình gầy gò của mình, đôi tay đầm máu liên tục nắm lại thả ra, hắn nói:

"Không thể phủ nhận, đây chính là một trong những cách tôi luyện địa ngục nhất, cái cảm giác như đã chạm tới cực hạn, không thể tiến thêm bước nào nữa, tuy thời đều có thể gục xuống, mới là cách để thân thể cảm nhận được áp bách không ngừng, từ đó mà không ngừng rèn luyện ý chí mạnh mẽ mà đột phá lên"

Nhìn xung quanh hình thành biển máu, xác thịt yêu thú tràn đầy trên đó, hắn không khỏi nghĩ lại những lần khắc khổ tu luyện của mình.

Tại kiếp trước, hắn không phải tu luyện giả có thể khai thiên độn địa, mà là một phạm nhân. Một phạm nhân, vậy mà lại phải đối đầu với toàn bộ giới tu luyện, cố gắng của hắn không cần nói cũng biết, phải nỗ lực hơn bất kì kẻ nào trăm ngàn lần.

Ngày qua ngày, hắn đều dùng cách chen ép thân thể mà tôi luyện, chỉ dùng thân thể mà đối chọi lại mọi thứ. Cách ma luyện này chia làm số lượng và chất lượng mà thực hiện.

Số lượng là đánh với hàng trăm, hàng ngàn lực lượng cùng một lúc, từ đó kiểm tra và tôi luyện sức chịu đựng của bản thân. Chất lượng chính là đấu với 1 lực lượng mạnh hơn giới hạn cuối cùng của mình 1 bậc, từ đó vận dụng cực hạn thân thể mà chiến đấu.

Cả 2 tuy rằng khác nhau về cách làm, nhưng đều có chung 1 kết quả, đó chính là rèn luyện ý chí và đạo tâm, tìm ra ranh giới cuối cùng của chính mình rồi đột phá nó.

Cách tôi luyện địa ngục này, cho dù ở bất cứ trường hợp nào đều là loại khó khăn nhất tồn tại, nếu không có một khoả đạo tâm và ý chí mạnh mẽ, thực hiện nó chỉ làm huỷ hoại tiền đồ mà thôi.

Hắn mỗi ngày đều phải trải qua cực hạn tôi luyện, điều đó cũng đủ để nói lên đạo tâm của hắn kiên đã kiên định mà mạnh mẽ đến mức nào.

Chính nhờ loại ma luyện này mà kiếp trước mặc dù hắn chỉ là phạm nhân, nhưng lại có một ý chí và đạo tâm có thể khiến cho hệ thống cũng phải biến dị vì nó.

Hoàn cảnh hiện tại của hắn giống như cách tôi luyện này. Số lượng, chính là đám Hắc U Nguư đại quân mà hắn đã giết rất nhiều. Chất lượng, chính là con Hắc U Nguư Vương cuối cùng kia.

Đây cũng là lý do vì sao sức mạnh của hắn lại giảm xuống, không phải vì bị bắt buộc, mà là vì hắn muốn dùng đám yêu thú này để tôi luyện bản thân mà thôi.

Vào thời điểm Triệu Minh Long ổn định lại thân thể, hắn cảm nhận được luồng sát khí lạnh lẽo đang nhắm vào hắn. Nhìn về phía đó, hắn thấy được ánh mắt Nguư Vương tràn đầy hàn quang mà áp vào.

Đôi mắt đó không hề giống như lúc trước, trong đó còn chứa thêm sự hận thù càng mãnh liệt, sát ý đủ để bao phủ toàn bộ nơi đây.

Nó hận, hận Triệu Minh Long, còn là hận chính mình, nó không bao giờ nghĩ rằng, một tên nhân loại chỉ là Thoái Hình Cảnh nhị trọng nho nhỏ, vậy mà lại có thể giết chết nhiều như vậy thù hạ của nó.

Khi Triệu Minh Long giết chết con Hắc U Nguư đầu tiên, nó chỉ nghĩ do sơ suất mà thôi. Một tên Thoái Hình Cảnh nhị trọng, cho dù nghịch thiên đến đâu cũng không thể làm gì được đám thù hạ này.

Đáng tiếc, chính vì cái suy nghĩ này mà nó đã bị mất đi gần như toàn bộ thù hạ, chỉ còn để lại một vài tên sống sót.

Nó hét lên thê lương một tiếng rồi lao thẳng về phía Triệu Minh Long, hận không thể đem hắn ăn tươi nuốt sống ngay lập tức.

Hắc U Nguư Vương quả nhiên là đỉnh phong trong Nhất giai, tốc độ so với hậu kỳ phải nhanh hơn nhiều lắm. Chỉ trong chớp mắt, thân thể nó đã đâm vào Triệu Minh Long, hắn mặc dù đã ra sức dùng lực chống đỡ, nhưng đòn này mạnh đến mức khiến hắn bị bay ra phía sau mà học máu.

Mà con Nguư Vương kia không có chút nào dừng lại ý tứ, chạy đến hắn rồi đạp hai chân lên trước, muốn dùng nó làm vật kết liễu Triệu Minh Long.

Hắn tuy rằng bị thương nặng một nặng, nhưng tinh thần vẫn giữ vững như trước, ngay lập tức tránh sang một bên né khỏi đòn đánh.

Mà đôi chân của Nguru Vương, vì đập mạnh xuống đất mà thụt xuống, nhìn thấy cảnh này, Triệu Minh Long biết thời cơ đã đến, hấn lập tức lao lên một quyền vào lưng nó.

Vết thương từ tay bong ra, nhưng hấn không dừng lại, vì hấn biết, nếu dừng lại, kẻ chết chính là mình. Đôi tay liên tục đâm vào phần lưng Nguru Vương, khiến nó hét lên đau đớn một tiếng, cố gắng rút mạnh chân trước rồi đập về phía Triệu Minh Long.

Dường như đoán trước được tình huống, hấn né nhẹ nhàng sang một bên, con mắt chăm chú vào vị trí vết thương mà hấn đã gây lên.

" Vẫn còn quá nông, thật sự đủ cứng rắn a "

Nhìn vết thương như có như không kia, hấn ngay cả sức than vãn cũng còn rất ít. Hấn biết nếu chính diện đối kháng, tỉ lệ thất bại chính là 100%.

Thân thể Triệu Minh Long lập tức xoay lại, dùng hết tốc lực mà chạy thoát Nguru Vương. Cái kia Nguru Vương nhìn thấy hành động của hấn, đôi mắt càng thêm sát khí, không phải lúc này người còn bình thản lắm mà, sao giờ đây lại chạy thế kia, nhân loại toàn những kẻ thất bại như vậy sao.

Nó đập mạnh mà đuổi theo Triệu Minh Long, tốc độ ngày càng tiến đến gần hơn. Triệu Minh Long không vì thế mà quay đầu lại, hấn tiếp tục chạy, nhưng không phải đường thẳng, mà là lắt léo qua các cây cỏ thụ to. Mà Hắc U Nguru vẫn thuộc về cấp thấp yêu thú, linh trí có thể cao được bao nhiêu, ngay lập tức dùng thân thể mình mà xuyên qua đám cây đó.

Nhìn thấy cảnh này, Triệu Minh Long mỉm cười, sau khi Nguru Vương đã đập đổ hàng chục cây, hấn nhanh như cắt đập mạnh vào thân một cây to lớn, dùng nó làm bàn đạp mà bay về phía Nguru Vương.

Mà nó thấy vậy, nhìn Triệu Minh Long như một kẻ ngu ngốc giống nhau, lập tức đồng dạng lao mạnh về phía hấn.

Tưởng rằng Triệu Minh Long cùng nó sẽ va chạm thời điểm, một nhánh cây lập tức cản đường ở giữa, khiến Triệu Minh Long như đã dự được trước, lần nữa đập vào thân cây mà nhảy lên, còn Nguru Vương thì không may mắn như vậy mà phi về phía thân cây đó.

Tận dụng cơ hội này, hấn nhảy lên phía lưng Nguru Vương, nụ cười bình thản lần nữa hiện ra:

" Một kẻ không não, thì chỉ cần mạnh trong phạm vi kiểm soát, kẻ chiến thắng chính là ta "

Hấn giơ tay lên đâm xuyên qua thân thể Nguru Vương, một quyền này như đã vận dụng quá cực hạn thân thể hấn, da tay ngay lập tức bị rách ra, hiện lên cả một mạch máu chảy phía dưới, máu càng là chảy ra nhiều tràn trên thân thể Nguru Vương.

Nó đau đớn kêu lên, chỉ là lần này trong tiếng kêu còn là sự tuyệt vọng, nó lần nữa không nghĩ tới, nó đã đánh giá thấp Triệu Minh Long đến nhường nào.

Cánh tay Triệu Minh Long xuyên qua thân thể nó nhưng không hề dừng lại, hấn còn dùng sức lao mình vào trong, khiến thân thể Nguru Vương bị xé nát ra, triệt để ngã gục xuống mà chết đi.

Nhưng làm xong việc, Triệu Minh Long không hề hiện lên vẻ mặt vui sướng, chỉ là hiện lên vẻ cạn kiệt như bị hút khô, cứ như vậy đứng đấy như kẻ mất hồn.

Ngay khi hấn muốn ngã xuống thời điểm, hệ thống thanh âm đã hiện lên:

" Đỉnh, chúc mừng Chương Không Già thành công đánh giết Nhất giai đỉnh phong yêu thú và 90 Nhất giai yêu thú cùng loại, nhận được 5800 điểm kinh nghiệm, 580 nguyên bảo "

" Đỉnh, chúc mừng Chương Không Già tăng lên Thoái Hình Cảnh tam trọng "

" Đỉnh, chúc mừng Chương Không Già tăng lên Thoái Hình Cảnh tứ trọng "

Tại trong trạng thái chiến đấu khi này, hấn đã ngăn không cho hệ thống kích hoạt khen thưởng đánh giết, chỉ khi nào kết thúc mới có khen thưởng, vì vậy trong quá trình chiến đấu dù hấn đã giết rất nhiều, nhưng không hề có thanh âm nào vang lên.

Nếu trong quá trình chiến đấu mà được khôi phục lại, thì bài tập luyện của hấn chẳng còn ý nghĩa gì nữa.

Cấp độ tăng lên, khiến hấn ngay lập tức trở lại trạng thái đỉnh phong, thân thể như được cường hoá, càng trở nên rắn chắc hơn, các vết thương dù là sâu đến như thế nào, đều cấp tốc khôi phục lại, lành lặn như chưa có gì xảy ra.

Ý chí sắp ngất đi của hấn cũng đã vững lại, không còn bộ dáng uể oải như trước nữa, nhìn lại thân thể mình hấn cười nói:

" Thật là sáng khoái, không hổ là ta thiết tha mơ ước có được hệ thống, thật sự quá kinh khủng a "

Kiểm tra thân thể lại một chút, hấn nhìn về phía đang nằm Nguru Vương mà cười:

" Có lẽ ta nên cảm ơn người đi, nhờ có người mà ta mới có thể quen thuộc thân thể này, đáng tiếc chính là, người đã chết rồi, ta không thể báo đáp được "

ngươi a "

Hắn lắc đầu tỏ vẻ thất vọng, lúc này thanh âm hệ thống lại vang lên:

"Đình, chúc mừng Chương Không Giả thành công đánh giết Hắc U Ngu Vương, nhận được Hắc U Ngu trứng "

"Đình, thành công nhận được Hắc U Ngu trứng x1010 "

Nghe được hệ thống thanh âm, khuôn mặt thất vọng lại chuyển thành vui sướng:

"Trứng yêu thú, hơn nữa là hơn 1000 quả "

"Quá hay a, được rồi, nếu như ta không thể báo đáp ngươi, ta sẽ nuôi dạy đám này yêu thú hộ ngươi vậy " - Hắn nhìn về phía Ngu Vương mà nói.

Chỉ là ngẫm lại một chút, khuôn mặt hắn như nhận ra điều gì nói:

"Khoan đã, hình như có điều gì đó sai sai a "

"Đây là trâu a, trâu làm sao lại sinh ra trứng được, hệ thống ngươi quá thiếu kiến thức đi "

Hắn lăm bắm trong đầu nói, mà hệ thống nghe vậy, thanh âm phát ra thậm chí còn chứa tức giận ý tứ:

"Uy, đây là siêu cấp hoàn mỹ hệ thống, không phải bình thường quy tắc thế giới này có thể tạo nên, vì thế mọi thứ đều có thể xảy ra, một con trâu có thể đẻ ra trứng là một điều bình thường a, Chương Không Giả ngươi quá coi thường người đi "

Nghe được hệ thống thanh âm, hắn nở ra nụ cười, hệ thống hôm nay sao lại có phản ứng gay gắt như vậy, mọi hôm thường lạnh lùng lắm mà.

"Không sao, chỉ cần có yêu thú là được, hơn 1000 quả, ta có thể tạo nên một siêu cấp đội hình rồi "

Triệu Minh Long vui sướng nói ra, mà lúc tâm tình đang bay bổng thời điểm, một đạo thanh âm từ phương xa vọng tới:

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Không Nguyên Tin Tưởng

"Tiếng động dừng lại tại đây, mọi người chuẩn bị vào trạng thái chiến đấu " - Một đạo thanh âm từ xa vọng đến, bên trong còn ẩn chứa uy nghiêm cùng thận trọng cảm giác.

Mà Triệu Minh Long cũng giật mình tỉnh lại, nhìn theo phương hướng thanh âm. Từ xa, một đoàn binh lính bước đến, toàn thân mặc bộ giáp dày đặc, trên tay cầm đủ loại vũ khí như cung, giáo, kiếm... Mà trên mặt bọn hắn, đều hiện lên vẻ cẩn thận từng li từng tí, giống như lao vào hang cọp đồng dạng.

Chỉ là khi bọn hắn nhìn thấy rõ hình ảnh trước mặt, tất cả đều hiện lên vẻ sửng sốt, càng nhiều hơn là cổ quái, con người dui cả chục lần, một bộ không thể nào chấp nhận được.

Trước mặt bọn hắn, một thiếu niên 16 17 tuổi đang ở trần bộ dáng, toàn thân đầy máu là máu, thân thể cang là đứng trên một cái cự đại xác thịt. Đám binh lính toàn bộ đều chuyển mắt về phía dưới chân gần hắn mà nhìn, ngay lập tức, bọn hắn lộ ra hoảng sợ chi sắc, Hắc U Ngu Vương, Nhị giai yêu thú.

Tuy rằng nó chỉ là một Nhị giai yêu thú, đối với cường đại nhất Ngũ giai kém quá xa, nhưng đối với đám này binh lính cùng với những cái tầm trung mạo hiểm giả, lại là một vật vô cùng đáng sợ, khiến bọn hắn chỉ nhìn mà muốn chạy.

Bọn hắn không hề nghĩ rằng đó là Nhất giai đình phong yêu thú, đơn giản là vì cái này Ngu Vương gần như tiếp cận trưởng thành giai đoạn, thân thể cùng Nhị giai Hắc U Ngu giống nhau như đúc, sao lại có thể là một con Nhất giai được.

Hơn nữa chính là, con Ngu Vương này đã chết, bọn hắn không thể cảm nhận được khí tức từ nó, khiến bọn hắn không thể nào phán đoán chính xác được.

Trong bọn hắn, một cái cao to trung niên cũng một bộ không tin đáng về mà nhìn, hắn chính là tiểu đội trưởng của nhóm này, là một Vô Hình cảnh nhất trọng võ giả, cũng là người đã phát ra thanh âm kia.

Nhìn một lúc, hắn mới sực nhớ trước mặt còn có một cái thiếu niên, ngay lập tức, hắn chạy ngay đến trước mặt Triệu Minh Long, dáng vẻ dò hỏi:

" Vị này tiểu huynh đệ, không biết ở đây vừa xảy ra chuyện gì, cái này Nguru Vương tại sao lại nằm đây a? "

Hắn không hề hỏi rằng có đúng là Triệu Minh Long đã giết nó không, bởi vì hắn gần như không thể tin tưởng, một cái 16 17 tuổi thiếu niên, lại có sức lực diệt sát một con Nhị giai yêu thú.

Đâu chỉ vậy, thực lực là một chuyện, kinh nghiệm đồng dạng là một chuyện, không có kinh nghiệm chiến đấu, cái kia chính là mất đi một nửa sức mạnh rồi. Mà vị này thiếu niên, kinh nghiệm chiến đấu có thể phong phú được bao nhiêu đây.

Mà Triệu Minh Long không ngay lập tức trả lời hắn, bởi vì hắn đang suy nghĩ có nên nói ra hay không.

Hắn ngay từ lúc đầu, liền quan sát xung quanh, khi thấy không bóng người, mới lập tức lao thẳng vào chỗ sâu trong sơn mạch, hiện tại lại từ đâu ra đám người này đây.

Ngấm lại một chút, hắn lập tức bừng tỉnh, khi này hắn mới chạy trốn con Nguru Vương này, không để ý rằng mình đang hướng phía ngoài sơn mạch mà chạy, càng không để ý rằng nó gây ra tiếng động lớn bao nhiêu.

Đám người này khẳng định không phải vì theo dõi mình mà đến, chắc là vì nghe thấy thanh âm lớn như vậy, đám này binh lính từ đó nảy sinh hiếu kỳ, không nhìn được mà đi vào trong đây. Mà đây chỉ là một đám binh lính mà thôi, không thể gây nổi sóng gió gì.

Nghĩ tới đây, hắn thở ra không ít, hắn hiện tại không muốn lộ ra quá nhiều, thông tin của tiền thân quá ít, mà cái kia Tàng Thư Các thông tin, chỉ là từ xưa thông tin mà thôi, tuy rằng nhiều, nhưng chắc chắn hiện tại vẫn là chưa có. Mà cái kia Tề Tôn Vương Quốc sơ cấp thông tin, hắn lại chưa kịp sử dụng đây.

Nghĩ thông suốt, hắn lạnh nhạt đối với trung niên nam tử nói:

" Đây Nguru Vương là ta giết chết, có vấn đề gì sao? "

Nghe được giọng điệu của Triệu Minh Long, trung niên nam tử lông mày nhíu lại, bên trong cũng có chút không vui, dù gì ta cũng là trưởng bối, thái độ cung kính thì không cần, nhưng lễ phép chắc chắn phải có chứ.

Trung niên nam tử chưa kịp nói tiếp, một binh lính đằng sau đã lên tiếng, thanh âm lộ ra vẻ khó chịu:

" Hừ, ngươi giết, nói đùa gì vậy, ngươi một cái Thoái Hình Cảnh tứ trọng, vậy mà dám nói giết chết một con Nhị giai yêu thú, ngươi cho rằng chúng ta là đứa trẻ lên ba sao "

Thanh âm hắn nói ra, khiến trung niên nam tử giật mình nhìn kỹ lại, lúc trước hắn chỉ tập trung dò hỏi Triệu Minh Long mà quên mất điều đó đây. Cảm nhận Triệu Minh Long khí tức, hắn lập tức lộ ra vẻ khó chịu, đúng là Thoái Hình Cảnh tứ trọng, vậy mà dám nói đánh giết Nguru Vương, đây chính là khoác lác xuyên thủng tầng mây a.

Nhìn lấy ánh mắt khó chịu của trung niên nam tử, Triệu Minh Long vẫn lạnh nhạt nói tiếp:

" Vậy ngươi nói xem, thanh âm các ngươi nghe được là của cái gì, còn có, những vũng máu này, chẳng lẽ đều là thân thể ta mà ra hay sao "

Nghe vậy, cái kia chất vấn binh lính đúng là không biết nói cái gì, thanh âm lúc này bọn hắn nghe, đúng là rất giống với Hắc U Nguru Vương. Hơn nữa, những vũng máu này, đều là máu tươi, mà một người không thể có được nhiều máu như vậy, đáp án chỉ có thể là cái này Nguru Vương vừa mới chết mà ra.

" Nói như vậy, không có nghĩa là ngươi giết nó, nhờ đâu là một yêu thú khác thì sao " - Nghĩ như vậy, nhưng hắn vẫn kiên quyết phủ nhận, một thiếu niên làm sao có thể đánh giết được một con Nguru Vương đây.

Mà nghe được câu nói đấy, Triệu Minh Long nhìn hắn như người ngu đồng dạng, nói:

" Ngươi chẳng lẽ chưa già đã lú lẫn rồi sao, thanh âm các ngươi nghe được, chẳng lẽ có thanh âm của yêu thú khác sao "

" Kể cả nếu có, tại sao lại không có bất kì dấu hiệu gì tại đây, tại sao nó lại tự dung không để lại dấu vết gì mà biến mất "

Hắn không khách khí nhìn tên kia nói, mà tên kia nghe vậy, nội tâm càng là tức giận không thôi, nhưng thấy mình càng nói càng cảm giác không đúng, lập tức im miệng lại.

Mà trung niên nam tử thấy thù hạ của mình bị chịu uất ức, định ra tay nói đỡ, chỉ là khi hắn chuẩn bị nói ra, một tiếng thét dài khiến bọn đám người lập tức che tai lại, ngoại trừ Triệu Minh Long cùng trung niên nam tử đỡ hơn một chút.

Nhìn về phía tiếng thét, một đàn khoảng 10 con yêu thú, toàn thân màu hắc từ xa lao đến, đây chính là đám Hắc U Nguru còn sót lại sau trận đồ sát vừa nãy. Lúc này bọn nó cũng đuổi sát theo Nguru Vương và Triệu Minh Long, chỉ là trên đường đồng dạng còn rất nhiều cây to chặn, mà bọn nó tốc độ cũng không như 2 người nhanh, vì vậy bị bỏ lại xa phía sau, bây giờ mới có thể chạy đến.

Đáng tiếc khi bọn hắn chưa đến, Triệu Minh Long đã làm xong việc rồi.

Nhìn thấy 10 con Hắc U Ngu chạy lại, đám binh lính chỉ hiện lên một chút lo lắng, ngay lập tức vào trạng thái chiến đấu, mà thủ lĩnh cũng hiện lên vẻ thận trọng nói:

" Có vẻ tình hình không tốt lắm, 10 con hậu kỳ Hắc U Ngu, mọi người chuẩn bị chiến đấu "

Hắn tuy rằng là Vô Hình Cảnh, nhưng chỉ là nhất trọng mà thôi, nếu đơn độc đả đấu 10 con Nhất giai hậu kỳ, hắn cũng không có nắm chắc giết hết được, mà đám thủ hạ cũng chỉ có hơn 10 người, đa phần đều tập trung tại Thoái Hình Cảnh thất trọng, chỉ có 3 4 người thuộc về đỉnh phong cấp độ mà thôi.

Mà đám Hắc U Ngu kia nếu so ra, đều thuộc về tiếp thuộc tiếp cận Thoái Hình Cảnh đỉnh phong cấp độ rồi.

Nhìn thấy động tác của đám người, Triệu Minh Long cũng gật gật cái đầu, tâm lý đích xác được huấn luyện rất tốt, không vì kẻ địch mạnh mà sinh ra hoảng loạn, đây mới đúng là yếu tố cần thiết trong những trận chiến số lượng đông. Đương nhiên hắn cũng chỉ khen ngợi một chút thôi, hắn còn phải về nhà đây, làm sao có thời gian chơi cùng đám người này được.

Triệu Minh Long quay mặt người về phía Hắc U Ngu, đang chuẩn bị xông lên, lại được trung niên nam tử nhắc nhở một tiếng:

" Vị huynh đệ này, không bằng chúng ta liên thủ một chút, đây là 10 con Nhất giai hậu kỳ a, nếu không cẩn thận người chết sẽ là chúng ta đây "

Hắn vẫn khẳng định rằng Triệu Minh Long không thể nào giết chết một con Hắc U Ngu Vương được, nhưng nếu nói Triệu Minh Long có năng lực, chắc chắn vẫn là có đó, nếu không không thể một mình tồn tại trong cái sơn mạch rộng lớn này được, vì thế hắn mới nảy sinh ý định liên thủ.

Nào ngờ được rằng Triệu Minh Long thậm chí còn không thèm liếc nhìn bọn hắn một cái, chỉ nhàn nhàn nói một câu:

" Không cần, một mình ta giải quyết là được "

Nói xong, hắn lập tức hướng Hắc U Ngu phóng đi, mà đám người kia nghe vậy, lộ ra vẻ khó tin, một trong đám người thậm chí còn cười gằn:

" Hừ, lại khoác lác a, cho rằng mình thật sự giải quyết được Hắc U Ngu Vương, dám đối đầu yêu thú này ra tay sao "

" Cần gì quản hắn sống chết, chúng ta thừa cơ đám Hắc U Ngu ăn thịt hắn, vẫn là chạy đi, dù sao bọn nó cũng không thể thoát ra khỏi Hàng Thiên Sơn Mạch được "

" Đúng vậy, chúng ta có lòng muốn giúp, hắn lại không quan tâm, hiện tại cho dù hắn cầu xin cũng không được "

Bọn hắn đều khó chịu thái độ của Triệu Minh Long, một cái tiểu bối mà dám nói như vậy, luôn nhận định rằng Triệu Minh Long chỉ là một cái mới ra được công tử, không biết trời cao đất rộng là gì mà thôi. Nếu hắn đã không cần trợ giúp, vậy thì quản hắn cái gì sống chết, trực tiếp bỏ lại là được.

Trung niên nam tử nghe vậy, cũng lắc lắc cái đầu, dù gì mình cũng là binh lính của Tề Tôn Vương Quốc, giúp đỡ người là việc nên làm, làm sao có thể nhìn người lao vào chỗ chết đây.

Chỉ là ngay tại lúc bọn hắn khó chịu Triệu Minh Long, bên kia tiếng động khiến bọn hắn chú ý lại, ngay lập tức, khuôn mặt bọn hắn lộ vẻ khó tin, mà cái kia trung niên nam tử, cũng đồng dạng há hốc mồm mà dụi mắt.

Bên kia, tại Triệu Minh Long lao đến thời điểm, đám Hắc U Ngu dường như đã nhận ra hắn, hận không thể ngay lập tức nuốt hắn vào bụng, đây chính là kẻ đã giết thủ lĩnh cùng rất nhiều bọn nó đồng bọn a.

Đáng tiếc là bọn nó vẫn là linh trí quá thấp, không thể phân biệt được đâu là kẻ không thể địch, đều chỉ lao lên với mục đích cắn xé Triệu Minh Long mà không để ý sức mạnh của hắn.

Cả đám đều hiện vẻ hung tàn mà lao về phía Triệu Minh Long, mà hắn cũng không hề hiện lên vẻ lo lắng gì, hiện tại quá trình tôi luyện đã hoàn tất, không cần giữ sức làm gì, còn phải về nhà nữa.

Ngay lập tức, hắn dùng sức mình thôi động thể nội lực lượng, theo nắm đấm tuôn ra một luồng sức mạnh, lao về phía Hắc U Ngu.

Hai bên chạm vào nhau thời điểm, cách biệt lập tức hiện ra, Triệu Minh Long nắm đấm, mỗi phát đều xuyên thủng thân thể một con Hắc U Ngu, vền vẹn 10 quyền, đám Hắc U Ngu xác thịt vỡ tan ra mà bắn tung toé trên mặt đất

Lần nữa, chỉ vài giây thời gian, toàn bộ đám Hắc U Ngu lập tức bị giết chết, tiếng kêu gào thậm chí còn không thể vang lên, bọn nó đã nằm trên mặt đất mãi mãi.

Mà bên này, con người trung niên tử mở đến mức không thể nào to hơn, cái miệng há hốc vẫn không kịp đóng lại, hắn nhìn lấy trước mắt, nhưng trong lòng vẫn không thể tin. Một người, vền vẹn một cái tiểu niên, vậy mà lại có thể đánh giết được đám Nhất giai hậu kỳ yêu thú này này, hơn nữa lại còn là nhất kích tất sát, đây là điều mà ngay cả hắn cũng không thể làm được.

Hoàn thành xong việc, Triệu Minh Long không hề có cảm giác gì, lập tức hướng bên ngoài Hàng Thiên Sơn Mạch lao đi với tốc độ nhanh nhất.

Thấy Triệu Minh Long sắp bỏ đi, trung niên nam tử lập tức cuống lên, muốn gọi hắn lại một tiếng, dù sao hắn cũng coi như là giúp bọn hắn thoát khỏi

một trận ác chiến, phải cảm tạ một phen. Đáng tiếc, bọn hắn chưa kịp gọi, thân ảnh Triệu Minh Long đã biến mất nơi nào không biết rồi.

Mãi một lúc sau, khi không hề cảm giác được Triệu Minh Long khí tức, đám binh lính mới hoàn hồn lại được, cái kia binh lính lúc đầu chệch bại Triệu Minh Long, giọng nói thậm chí có chút run rẩy mà nói:

"Hắn, hắn vậy mà làm được, hắn vậy mà tiêu diệt toàn bộ đám yêu thú này, chẳng lẽ những điều hắn nói là sự thực?"

Câu hỏi của hắn, cũng chính là câu trả lời, đây là điều mà bọn hắn mặc dù không thể tin tưởng, nhưng cảnh tượng trước mắt khiến bọn hắn dù không tin vẫn phải tin. Nhớ lại lúc trước trào phúng Triệu Minh Long, bọn hắn hiện tại hận không thể tìm cái lỗ nào chui xuống mà ở nguyên đây.

May mắn là thiếu niên đó không tính toán bọn hắn a, nếu không cho dù trăm cái mạng bọn hắn cũng không xong.

Một kẻ khác lại nói:

"Hắn rốt cuộc là ai, trong thế hệ thiên tài trẻ tuổi tại Tề Tôn Vương Quốc, không hề có kẻ nào giống hắn a."

"Hơn nữa, nhìn bộ dáng kia, chắc chắn chưa đến 20 tuổi đây."

Một loạt câu hỏi lần nữa hiện ra, khiến bọn hắn cẩn thận hồi tưởng lại, đáng tiếc cho dù bọn hắn nhớ thế nào, cũng không thể tìm ra Triệu Minh Long là ai.

Mà cái kia trung niên nam tử, cũng cười khò mà nói:

"Hận chúng ta éch ngồi đây giềng, cơ hội giao tiếp với thiên tài như vậy, nếu có thể giao thiệp với hắn, đối chúng ta trăm lợi vô hại, đáng tiếc lại bị bỏ lỡ mất a."

Hận nổi lòng, cũng là của đám thù hận nổi lòng, cẩn thận nhớ lại, nếu có thể giao hảo một chút, cái kia chính là không thể tốt hơn đây.

"Trước 20 tuổi, lại có năng lực trăm sát Nhị giai yêu thú, trong thế hệ trẻ tuổi, dường như chỉ có cái kia đệ nhất thiên tài hoàng thất mới làm được đi."

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi cảm thán, đây chính là thời đại của người trẻ tuổi a, thiên tài xuất hiện tầng tầng lớp lớp, có đôi khi, bên cạnh người vẫn là một đầu chân long mà người lại chẳng hay biết đây.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Trở Lại Triệu Gia

Triệu gia.

Lúc này, một đạo thân ảnh nhanh chóng tiếp cận đến Triệu gia cổng chính, hắn y phục giống như đã bị rách nát như trải qua trận khổ chiến, chỉ để lại một thân gầy gò ốm yếu tiêu sệt. Người này chính là Triệu Minh Long, hắn đã hoàn thành mục đích tối luyện của mình, hiện tại đã trở lại Triệu gia.

Từ Hàng Thiên Sơn Mạch đến Triệu gia, hắn chỉ cần 10 phút là đủ, lúc đi, hắn phải quen thuộc với khung cảnh nơi đây, nên sẽ chậm lại một chút, nhưng tốc độ lúc đó gần như đã là đỉnh phong trong Thoái Hình Cảnh cấp bậc.

Bây giờ, hắn mặc dù y nguyên sử dụng năng lượng như lúc trước, nhưng tốc độ so với trước phải nhanh nhiều lắm, đây chính là thành quả của tứ trọng tạo thành.

Người khác tăng 1 cái tiểu cảnh giới, chỉ tăng nho nhỏ một chút mà thôi, cho dù là thiên tài cũng hơn không được bao nhiêu, nhưng hắn thì khác, với sự gia tăng của hệ thống, chân nguyên cùng tinh thần lực của hắn đều nhiều so với bình thường cảnh giới hơn 1000 lần, thời động lực lượng cũng so với cùng cảnh giới mạnh hơn nhiều lắm.

"Cuối cùng cũng về đến, thời gian ta ra khỏi nhà chắc cũng được vài tiếng rồi, hi vọng đại thẩm cùng muội muội không nhanh như vậy quay lại phòng ta, nếu không thật phiền phức giải thích a" - Đang nhanh nhay bước chân, Triệu Minh Long không nhịn được suy nghĩ, miệng lộ ra vẻ cười khổ.

Hắn lúc trước vẫn còn nằm tại phòng đây, trải qua vài tiếng đồng hồ đã biến thành cái bộ dạng nửa chết nửa sống thế này, đám người kia làm sao không suy nghĩ lung tung được.

Mà tiếp tục đi được một đoạn, hắn đột nhiên nhớ tới cái gì, dừng lại lăm bằm:

"Còn nữa, hiện tại ta đã là Thoái Hình Cảnh tứ trọng, mà vài tiếng trước, vẫn còn mới là nhất trọng mà thôi, điểm này chắc chắn nghi ngờ, nếu không giải thích hợp lý, bọn họ sẽ coi ta vì tu luyện nhanh chóng mà tự hủy tiền đồ đây."

Con đường tu luyện, thập phần gian nan, mỗi cảnh giới tăng lên, đều cần cù cố vững chắc, nếu không sẽ để lại hậu hoạn, huy đi tiền đồ sau này. Mà Triệu Minh Long, lại trong vài tiếng lại có thể tăng 3 cảnh giới mà không hề gì, bọn hắn sẽ tin sao, không, không bao giờ tin.

Bọn họ chắc chắn sẽ nghĩ rằng hắn đã tìm ra cái gì đó không biết cảm kỳ lực lượng, từ đó sử dụng gia tăng nhanh chóng cảnh giới của mình, nhưng lại không biết hậu quả mà nó gây ra.

Hắn đương nhiên sẽ không quan tâm người khác nghĩ gì, nhưng hắn quan tâm là thân nhân hắn nghĩ gì, bọn họ chắc sẽ không tin tưởng hắn như vậy đơn giản. Tương phản, họ còn có thể cố tìm mọi biện pháp giúp hắn khôi phục lại tiền đồ đây. Nếu làm như vậy, quả thật chính là tổn thời gian, mà lại không đạt được gì.

Nhưng Triệu Minh Long hiện tại đã là Thoái Hình Cảnh tứ trọng, làm sao có thể ẩn giấu khí tức của hắn được, giống như tại Hàng Thiên Sơn Mạch, đám binh lính kia liếc mắt là có thể nhìn ra cảnh giới của hắn.

"Đội đã, ẩn giấu khí tức, không phải trong phần thưởng nhận được của ta có đồ như vậy sao" - Triệu Minh Long đột nhiên nhớ ra cái gì, nét mặt vui sướng mà nói ra, ngay lập tức, trước mặt hắn hiện lên hệ thống vật phẩm.

"Vật Phẩm: Tề Tôn Vương Quốc sơ cấp thông tin, Tịch Diệt Thiên Hoả x1, Ngẫu nhiên Cửu giai tiềm lực yêu thú trứng x1, kỹ năng Ẩn khí thuật sơ cấp x1, Hắc U Ngưu trứng x1010"

Liếc qua vài vật phẩm, hắn trực tiếp nói:

"Sử dụng kỹ năng Ẩn khí thuật sơ cấp"

Hắn hiện tại còn phải trở về nhà đây, nếu không sẽ bị nghi ngờ mất, vì thế không có thời gian mà tìm hiểu những vật phẩm kia nữa.

"Đình, chúc mừng Chương Khổng Già thành công sử dụng Ẩn khí thuật (sơ cấp), dưới một đại cảnh giới, không người không thể nhìn ra, hơn nữa, còn có thể điều khiển khí tức tùy theo ý thích"

Thanh âm vang lên, một đạo tinh quang không biết từ đâu xuất hiện nhập vào trong Triệu Minh Long trán, mà hắn, cũng nhắm mắt lại tiếp nhận cái này tinh quang.

Vài giây sau, hắn con ngươi mở ra, khuôn mặt hiện lên nụ cười. Đạo tinh quang lúc này, chính là cách sử dụng kỹ năng kia, toàn bộ đều đã được truyền vào trong não Triệu Minh Long, giúp hắn nắm vững chắc kỹ năng này.

Lúc này, hắn cảm nhận thân thể mình mà nói:

"Thật đúng là như vậy, dưới một đại cảnh giới tình huống, ta hoàn toàn có thể kiểm soát tùy theo ý thích, thậm chí, cho dù vượt lên trên một ít, chỉ cần không phải quá thận trọng kiểm tra, ta chắc chắn cũng sẽ lừa gạt được"

Ngay lập tức, hắn thể nội bắt đầu vận chuyển, khí tức quanh người cũng theo đó mà giảm xuống.

Thoái Hình Cảnh tứ trọng.

Thoái Hình Cảnh tam trọng.

Thoái Hình Cảnh nhất trọng.

Ngay khi tiến vào cảnh giới thấp nhất, hắn mới dừng kiểm soát lại mà nói:

"Ân, Thoái Hình Cảnh nhất trọng, vậy là đủ rồi, dù sao ta cũng đã khôi phục kinh mạch, không thể hiện là phạm nhân được nữa"

Nói xong, hắn tiếp tục đạp chân mà hướng phía Triệu gia chạy đi.

Ngay tại tiến đến Triệu gia thời điểm, vì hình ảnh y phục rách nát, hắn lập tức khiến đám người xung quanh chú ý:

"Uy, cái này trông giống ăn mày tiểu tử sao lại đến Triệu gia đây, chẳng lẽ hắn không biết Triệu gia là thế lực nào sao"

"A, đây không giống ăn mày a, làn da trắng trẻo như vậy, khuôn mặt cũng như vậy tinh xảo, đều giống tiểu công tử nhà giàu mà"

"Đứng đứng, tiểu suất ca người tên gì, nếu người không có quần áo ta có thể cho người mượn a"

Tiếng nghị luận vang đến tai của Triệu gia thị vệ, bọn hắn lập tức nhìn về phía Triệu Minh Long, đối hắn nói:

"Tiểu huynh đệ, đây là Triệu gia phủ đệ, người nếu đến ăn xin, thì phiền nên ra chỗ khác, ta sẽ cho người chút tiền đây"

Đám thị vệ đối hắn lạnh nhạt nói, dường như đối với hắn không quen biết, còn tưởng rằng hắn đến ăn xin đây. Đối với đám thị vệ tỏ ra không quen biết mình, Triệu Minh Long cũng không ngạc nhiên, bởi vì hắn đồng dạng chưa bao giờ nhìn thấy bọn họ trong gia tộc.

Tại hắn bị phá kinh mạch thời điểm, mỗi ngày hắn đều lui thủi trong phòng, trừ khi có chuyện khẩn cấp, hắn đều chưa ra khỏi nhà, tính từ thời điểm đó đến giờ, chắc cũng được gần 5 năm rồi.

Mà đám này thị vệ chắc cũng mới tuyển về, mà cho dù có ở lâu, thì cũng khó có thể biết được hắn, một là vì cấp bậc quá thấp, hai là hắn đã ẩn náu quá lâu rồi.

Vì vậy, hắn cũng không chút nào khó chịu, bọn hắn còn biết cho mình chút tiền, đủ để thấy được tính cách bọn họ như thế nào. Ân, xem ra Triệu gia cũng không phải toàn bộ đều là trong kíp ức của tiền thân như vậy xấu, ít ra cách đối nhân xử thế vẫn là hiểu chút cũng có.

Đáng lẽ mục đích ban đầu của Triệu Minh Long, đúng là vậy trực tiếp nhảy vào hắn phủ đệ, nhưng ngẫm lại hiện tại cũng đã khôi phục kinh mạch rồi, không cần phải lui thủi góc nhà như trước nữa, nên hắn quyết định ra mặt một chút, cũng là để cho đám người biết tin tức này mà thôi.

Triệu Minh Long bình thần đối đám thị vệ nói:

"Ta chính là Triệu gia thiếu chủ, chẳng lẽ phải đến nhà mình ăn xin sao?"

Mà nghe được Triệu Minh Long thanh âm, khuôn mặt đám thị vệ lập tức phát lạnh, cái này thiếu niên đây là không biết nói dối, vẫn là có ý khiêu khích bọn họ Triệu gia đây. Mà nhìn thấy vẻ mặt khó chịu, Triệu Minh Long cũng cảm thấy bình thường nói:

"Các ngươi đương nhiên không biết, bởi vì ta lâu rồi chưa xuất hiện mà thôi, chẳng lẽ các ngươi chưa từng nghe nói, trong Triệu gia có tộc trưởng con trai sao?"

Triệu Minh Long đối bọn hắn giải thích, dù sao đây cũng là nhà mình, không cần giấu võ giương oai nơi đây. Mà đám thị vệ nghe vậy, đột nhiên như nhô ra điều gì, hai mặt nhìn nhau lộ vẻ dò hỏi.

Bọn hắn đúng là đến Triệu gia được vài năm, làm thị vệ nơi đây từ lúc mới vào, nhưng vấn đề bình thường trong tộc, bọn hắn đương nhiên biết một ít, tí như tộc trưởng con trai, vì kinh mạch bị phá hủy mà mất đi tiền đồ tu luyện, cuối cùng nhốt mình trong phòng, cả ngày không dám gặp người.

Tại Triệu gia hay thậm chí bất kỳ gia tộc nào, đều biết được điều đó, ngay cả bọn hắn cũng vậy, tuy nhiên bọn hắn cũng chỉ nghe được tin tức mà thôi, nhưng đối với thiếu chủ hình ảnh, bọn hắn hoàn toàn không biết gì cả.

Ngay lúc bọn hắn mở miệng muốn nói, một đạo thanh âm giọng âm trầm vang lên, khiến đám người chú ý đến:

"Hừ, cái gì tộc trưởng con trai, ngươi cái này ăn xin bộ dáng. vậy mà dám đối Triệu gia như vậy khiêu khích, còn dám chạm đến cảm kị Triệu gia, nếu ngươi hôm nay không cho ta một cái giải thích hợp lý, đừng mong thoát khỏi được đây."

Người đến chính là một lão trung niên, tuy rằng chưa đến tuổi cồng lưng, nhưng chòm râu đen nâu khiến cho hắn như già nua thêm vài tuổi. Lúc này, hắn tiến đến, nhìn chăm chăm vào Triệu Minh Long mà nói, có khi nếu không phải vì thân phận đặc thù, hắn chắc đã lao lên cho người trẻ tuổi này một quyền rồi.

Mà Triệu Minh Long nhìn lấy lão trung niên, trong lòng hiện lên vẻ khổ sở, tiền thân a tiền thân, ngươi trí nhớ kiến thức quá ít đã thiệt thòi ta rồi, lại còn như vậy thích lui thủi trong phòng, khiến ngay cả người nhà cũng không nhận ra ta đây.

Hắn đây về oán trách mà nghĩ, đối với cái này tiền thân, nếu không phải còn chút gì đó lý tưởng tốt đẹp giúp hắn hoàn thiện hệ thống, hắn chắc đã một cước đạp vào mộ địa của hắn tiền thân rồi.

Đáng tiếc, tiền thân hiện tại không còn, mà Triệu Minh Long lại phải là người giải quyết cái của nợ này đây, hắn đối trước mặt lão trung niên mà nói:

"Ta cần giải thích gì? Ta chính là Triệu gia thiếu chủ, ngươi không tin chắc chắn rằng ngươi chưa từng nhìn thấy ta, mà ta, cũng chưa bao giờ nhìn thấy ngươi, phải không?"

Thanh âm Triệu Minh Long hiện lên bình thản, nhưng đối mặt với câu trả lời, nét mặt lão trung niên càng hiện lên vẻ âm trầm, hắn nói:

"Nếu vậy, ngươi giải thích cho ta, Triệu gia thiếu chủ, chính là không thể tu luyện, kinh mạch bị phá, mà ngươi, nếu là thiếu chủ, tại sao lại có thể tu luyện, vẫn là Thoái Hình Cảnh nhất trọng đây?"

Hắn nhìn chăm chăm vào thân thể vẫn còn vẫn không có y phục của Triệu Minh Long, dám chắc nếu Triệu Minh Long không thể giải thích, hắn chắc chắn sẽ lao lên đánh hắn một cái.

Thiếu chủ không thể tu luyện, đây là điều ai cũng biết, mà giờ đây, lại có một cái thiếu niên tu luyện giả, dám đối bọn hắn nói mình là thiếu chủ, đây chính là khiêu khích bọn hắn, động chạm vào bọn hắn nỗi đau đây. Mà cái này vẫn đề, cũng là đám thị vệ kia định nói, bọn hắn cũng nhìn ra được cảnh giới của Triệu Minh Long, định nói ra thì đã thấy lão trung niên tiến đến rồi.

Nghe lão trung niên nói vậy, hắn lập tức nhớ lại đại thẩm, xem ra nàng vẫn chưa công bố chuyện hắn khôi phục kinh mạch ra, nếu không, cái này lão nhân gia sao có thể không biết đây.

Mà ngay tại hắn định nói thời điểm, một đạo thanh âm trong trẻo vang lên:

Chương 17: Tỷ tỷ triệu linh nhi

"Đệ đệ, đệ đệ, thật là nguoi sao" - Thanh âm vang lên dịu dàng vang lên, như khuấy động không gian mà thành, khiến người ta không nhìn được mà nhìn về phía phát ra nó.

Mà Triệu Minh Long lại cảm giác được giọng nói có chút quen thuộc, cũng quay người lại mà nhìn.

Phía đối diện hắn, một thiếu nữ khuôn mặt trái xoan, hai bên má hiện lên vẻ hồng hào, khiến người người không thể dời mắt khỏi nó, nàng thân hình cao ráo, dáng người đẹp đến mức không thể che vào đâu được, chỗ lồi cần lồi, chỗ lõm cần lõm, đảm bảo chỉ cần là chân chính nam nhân, đều vì đó mà động xuân tình ái.

Mà lúc này, trên khuôn mặt nàng lại hiện lên một thanh xuân tươi mát, đôi mắt sáng như sao mà nhìn về phía Triệu Minh Long, giống như lâu ngày mới gặp vợ chồng.

Thế có chưa, nếu Triệu Minh Long không phải là một người sống 50 tuổi được coi là lão già tại Trái Đất, mà là một cái thiếu niên khoẻ mạnh, chắc chắn hắn sẽ không cảm cự được mà lao lên ôm trầm lấy nàng.

Đáng tiếc, hắn lại không phải thế, nhìn lấy thiếu nữ như đoá hồng vào xuân này, hắn ngay lập tức nhận biết thân phận nàng.

Đây chính là đứa con thứ 2 của đại trưởng lão Triệu gia, cũng chính là đại thúc của hắn, chính là trong trí nhớ một trong những cái kia thân nhân mà hắn trân trọng nhất, Triệu Linh Nhi.

Nguyên bản nàng cùng đại ca đều đã vào một cái tông môn tu luyện, nhưng cũng chỉ là ngoại môn đệ tử mà thôi, vì thế có thể không hạn chế về ra ngoài tông môn, nhưng điều kiện tiên quyết vẫn là phải trong thời gian ngắn trở về, nếu không sẽ ngay lập tức đuổi khỏi tông môn.

Mà mỗi lần về thăm nhà, nàng cùng đại ca đều mang một chút có công dụng chữa thương đan dược về nhà, mục đích cũng chính là muốn Triệu Minh Long khôi phục kinh mạch, chỉ dựa vào điều này, cũng đủ để nói tình cảm giữa bọn hắn sâu đậm đến đâu.

Vì thế, khi nhìn thấy Triệu Linh Nhi, Triệu Minh Long đột nhiên không hiểu có cảm giác quen thuộc, gần gũi đến bất ngờ, có lẽ, là do trí nhớ của tiền thân đi.

Mà lúc này, Triệu Linh Nhi cũng đã đến trước mặt hắn, khuôn mặt càng hiện lên vẻ vui sướng không thể diễn tả được, nàng nói:

"Thật đúng là nguoi, lúc đầu ta còn tưởng nhìn lầm đây" - Tại thời điểm nhìn rõ khuôn mặt Triệu Minh Long, nàng không nhìn được ôm trầm lấy hắn.

Hắn cao tầm 1m7, nhưng nàng cũng không hề yếu thế hơn, khi ôm Triệu Minh Long thời điểm, nàng đã có thể nói là cùng hắn ngang hàng. Cảm nhận được một thiếu nữ tuổi thanh xuân, mùi hương từ người nàng toả ra, thơm như đào-ni 1 lần xả, cùng với đôi tay mịn màng ôm chặt lấy, ngay cả Triệu Minh Long cái này đã từng là lão già cũng cảm thấy như trẻ lại, phần dưới thậm chí ần ần hiện hiện có chút động đậy.

Đại tỷ a, ta tuy rằng là Triệu Minh Long, nhưng cũng không phải hắn a, nguoi nếu còn tiếp tục ôm, chắc ta sẽ không nhìn được nữa mặt, hắn trong lòng cười nghĩ. Đương nhiên, Triệu Linh Nhi cũng không hề đọc được suy nghĩ của hắn, mà nàng cũng không hề cảm nhận được Triệu Minh Long phần dưới động đậy.

Dường như thấy được nàng không có cảm giác gì, hắn không biết nên cười hay nên khóc đây, tiền thân, nguoi cái này khuyết điểm cũng quá nhiều đi, tổ chất tâm lý không được, tiềm lực không được, ngay cả nguoi cái này khẩu súng cũng không được, ta thật hối hận, quá hối hận.

Nghĩ đến đây, hắn không biết có nên tìm rocket 10 tỷ giờ cho mình sử dụng không, dù sao hiện tại mặc dù không cần, nhưng tương lai chắc chắn sẽ cần, bởi vì hiện tại hắn vẫn còn tò-ring đây này.

Đáng tiếc, cái này tỷ tỷ vẫn như cũ không đọc được suy nghĩ của hắn, nếu nàng biết, chắc chắn sẽ cùng tiền thân suy nghĩ, hắn đã bị một cái biến thái người chiếm đoạt rồi, quá buồn a.

Mà một khắc sau, nàng mới buông lỏng Triệu Minh Long, mà lần này, dường như nhìn rõ Triệu Minh Long toàn thân thể, nàng mới ý thức được một cái mà mọi người đều thấy vắn vè, trên mặt lập tức hiện lên hoảng sợ cùng lo lắng chi sắc:

"Triệu Minh Long, nguoi... y phục nguoi tại sao lại rách rưới như vậy, nhanh nói cho ta có chuyện gì xảy ra"

Nhìn lấy phần thân gầy gò trần truồng của Triệu Minh Long, nàng không hề xấu hổ, chỉ có quan tâm về mặt mà nhìn hắn, sợ hắn phải chăng làm việc gì quá mức, từ đó tổn thương chính mình.

Mà hắn nghe vậy, cũng cười khổ, hắn đúng là không muốn gặp người quen, chỉ là muốn công khai một chút thôi, nào ngờ lại gặp đúng cái này tỷ tỷ tại đây, thế này chẳng khác nào giống như gặp đại thẩm cùng muội muội.

"Ta phải ra ngoài làm chút việc, nhưng không sao, người nhìn a, thân thể ta không hề tổn hại một chút nào mà" - Hắn tìm đại cho mình một lý do, chỉ hi vọng nàng không hỏi quá nhiều.

Mà Triệu Linh Nhi nhìn kĩ lại thân thể, đúng là giống như hắn nói, không hề có tổn tại chút nào, chỉ là y phục rách nát mà thôi, không có vấn đề nghiêm trọng gì.

Nhưng là, nàng vẫn như cũ có chút lo lắng, đối hắn ân cần nói:

"Mặc dù vậy, người hiện tại nên ở nguyên một chỗ đi, thân thể người chỉ sợ vẫn chưa thể khỏe lại, lần này ta về còn mang một chút dược liệu, người phục dụng nó chắc chắn sẽ khá hơn đây"

Như những lần trước, mỗi lần nàng về, nàng không hề quên hỏi han về Triệu Minh Long tình hình, càng không bao giờ quên mang những cái chữa trị dược liệu mà nàng khổ công tìm được về cho hắn. Mỗi lần gặp Triệu Linh Nhi, câu đầu tiên nhận được từ nàng, chính là sự ân cần hỏi han, phía sau là sự an ủi cùng món quà mà nàng mang về.

Lần nào cũng như vậy, dường như nó đã trở thành một cái thói quen trong cuộc đời nàng cùng hắn vậy. Nhưng cũng chính bởi vì sự ân cần đó, càng làm tiền thân có cảm giác như mình trở thành gánh nặng, một thứ cản đường bất kì thân nhân nào mà hắn quý trọng.

Chính bởi vì hắn, Triệu Linh Nhi đã tốn vô số tiền của, vô số thời gian, vì hắn mà làm rất nhiều việc, thật ra, nếu nàng cố gắng, nàng thậm chí có cơ hội tiến vào nội môn cánh cửa của cái kia tông môn, nhưng, nàng lại dùng rất nhiều thời gian để giúp hắn, vì lẽ đó mà đã bỏ đi rất nhiều cơ hội.

Nàng càng ân cần bao nhiêu, tổn thương trong lòng hắn càng nặng bấy nhiêu, hắn không muốn làm gánh nặng của người khác, nhưng hắn có thể làm gì, nếu hắn tỏ ra chán ghét nàng, chắc chắn hắn sẽ mất đi một cái quan trọng thân nhân, cả hắn và nàng đều sẽ tổn thương, đây là điều mà hắn không làm được.

Nhưng nếu hắn cùng nàng thân cận, nàng có thể sẽ làm rất nhiều thứ vì hắn, từ đó bỏ lỡ rất nhiều cơ hội của chính mình, đây cũng đồng dạng là điều hắn không thể làm, bởi làm vậy, hắn chính là gián tiếp huỷ đi tiền đồ của nàng.

Hắn không hề nghĩ được cách giải quyết, bởi vậy, hắn chỉ có thể tận lực khuyên bảo, tận lực nói rằng nàng không cần cố gắng vì hắn mà thôi.

Nhìn vào khuôn mặt thanh xuân tươi đẹp kia, Triệu Minh Long đối nàng cười nói:

"Tỷ tỷ, người nhìn thân thể ta một chút, ta có bất ngờ cho người đây"

Triệu Linh Nhi đã từng vì khôi phục kinh mạch cho mình mà hao phí rất nhiều, hiện tại chính là lúc nàng hoàn thành tâm nguyện rồi, phần này bất ngờ, hắn tất nhiên muốn nàng cảm nhận mà nở nụ cười.

Nghe được Triệu Minh Long nói, nàng có chút nghi hoặc, nhưng vẫn như cũ làm theo hắn nói. Chỉ là sau khi kiểm tra kĩ thân thể, con người nàng lập tức co vào, cái miệng nhỏ nhắn che lại, dường như không thể tin được cảnh trước mắt.

Mà khi đã nhìn đi nhìn lại vài chục lần thân thể Triệu Minh Long, giống như đã chắc chắn không bỏ qua chi tiết nào, lúc này, nàng nhìn lại Triệu Minh Long khuôn mặt, trong đôi mắt ẩn ẩn có chút giọt nước tinh khiết, cái miệng nửa cười nửa khóc, giống như không thể diễn tả được cảm xúc mình hiện tại, nàng có chút run rẩy mà nói với hắn:

"Người... Người khôi phục kinh mạch rồi, người thật khôi phục kinh mạch rồi, đây là sự thật, là sự thật sao?"

Mỗi tiếng nói ra, âm thanh càng trầm thấp, nhưng vẫn cố gắng vững chắc mà nói, dường như đang muốn tìm kiếm sự công nhận trong đó.

Nhìn lấy ánh mắt sắp oà khóc kia, Triệu Minh Long có chút buồn cười mà động lòng thương nói:

"Tỷ tỷ, người không nhìn lầm đâu, điều người vừa nói, ta xác nhận sự thật 100%, ta đã khôi phục lại kinh mạch rồi"

Người này tỷ tỷ, đã chiếm một vị trí quan trọng trong lòng của tiền thân, ngay cả khi Triệu Minh Long tiến nhập chiếm lấy phần này thân thể, cảm giác đó như cũ vẫn tồn tại. Nó giống như một nửa trái tim của mình vậy, không có nó, hắn chẳng khác nào một kẻ đã chết.

Mà nàng, nghe được sự chắc chắn kia, dường như cái cảm giác đau thương trong lòng đã được giải thoát, giọt nước mắt không nhịn được từ đôi mắt sáng trong của nàng mà chảy xuống. Ngay lập tức, nàng ôm trầm lấy hắn, dựa vào vai hắn khóc thút thít nói:

"Là thật, người thật khôi phục rồi, thượng thiên có mắt, ước nguyện của chúng ta thật hoàn thành rồi"

Nàng ôm chặt lấy hắn, nước mắt từ từ xuôi theo thân thể Triệu Minh Long mà đi. Từ khi Triệu Minh Long bị huỷ tiền đồ, nàng cùng thân nhân hắn mỗi ngày đều cố gắng tìm lấy đại sư chữa trị, cố gắng tìm lấy bất kì thiên địa tài bảo nào có thể giúp đỡ hắn.

Cho dù ở trong tông môn cũng vậy, nàng cùng ca ca đều cố gắng rất nhiều vì hắn, mỗi ngày đều vì hắn mà không ngại hiểm nguy. Tuy rằng điều đó đã

làm mất rất nhiều thời gian, nhưng không ai đều có vẻ hối hận, họ vẫn như vậy, vẫn cố gắng vì hân mà không quan tâm bất cứ khó khăn gì.

Bây giờ, phần này tâm nguyện đã được hoàn thành rồi nàng sao có thể không vui mừng được đây. Thậm chí, nàng còn tưởng rằng đây chỉ là một giấc mơ, nhưng nếu thật là giấc mơ, vậy nàng muốn không bao giờ tỉnh lại mà chìm vào trong nó mãi mãi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Toàn bộ đều thông suốt

Đội nửa ngày thời gian, cái ôm của Triệu Linh Nhi vẫn không chút nào rời đi, dường như nàng đã dính chặt vào Triệu Minh Long vậy. Mà nhìn thấy vậy, hân nghĩ cũng có chút tiếc nuối, nhưng vẫn đành phải nói ra:

" Tỳ tỳ a, nếu không chúng ta vào trong nhà lại tiếp tục, ở ngoài có vẻ không tốt lắm đâu "

Giọng điệu của hân tuy nhỏ, nhưng đủ lọt vào tai Triệu Linh Nhi, khiến nàng không nhịn được giật mình một cái, khuôn mặt nét hồng càng hiện rõ lên, ngay lập tức đẩy mạnh Triệu Minh Long ra phía sau, khiến hân suýt chút nữa không đứng vững nổi.

Ngay lập tức nàng cố gắng ổn định với chính mình, có chút ngượng ngùng mà nói:

" Thật xin lỗi, ta chỉ là hơi kích động mà thôi, chúng ta mau vào trong nhà đi "

Nhìn đôi má hồng thiếu nữ này, Triệu Minh Long chỉ cười nhẹ một cái, quay về một hướng nói:

" Hiện tại ta có thể vào đi? "

Triệu Linh Nhi dường như cũng cảm nhận được hân đang ám chỉ ai đó, liền ngẩng mặt mà hướng Triệu Minh Long nhìn lại, đó đúng là vị trí của đám thủ vệ cùng lão trung niên lúc trước.

Lúc này, đám thủ vệ đã cúi thấp đầu xuống tỏ vẻ cung kính, mà lão trung niên kia, khuôn mặt hiện lên vẻ sùng sờ, nhưng vẫn cung kính hướng về phía hai người.

Nhìn đám lão trung niên, Triệu Linh Nhi lộ ra vẻ ngạc nhiên nói:

" Dương thúc, người tại sao lại ở đây? "

Nàng lúc trước chỉ chú ý đến Triệu Minh Long mà không hề quan tâm đến hoàn cảnh xung quanh, còn tưởng rằng lão trung niên này vừa mới đến mà thôi.

Lão trung niên nghe vậy, bất đắc dĩ mà cười khổ một cái, đám người của mình đã đứng đây bao lâu rồi, chính mình còn không biết đây, vậy mà tiểu thư lại coi bọn hân như vô hình tồn tại a. Đương nhiên hân cũng biết lý do vì sao nàng lại như vậy, cũng không có vẻ khó chịu đối Triệu Linh Nhi cười nói:

" Ta chỉ mới đến được một lúc mà thôi, người quá không cần để ý đâu "

Nói xong, hân nhìn về phía Triệu Minh Long, khuôn mặt không còn như trước giận dữ, chỉ có thật sâu cúi người nhận lỗi:

" Thiếu chủ, thứ lỗi cho ta không nhận ra người, lão hủ tại đây xin nhận mọi hình phạt, chỉ mong thiếu chủ không cần ra tay với đám thủ vệ này "

Quá trình hai người Triệu Linh Nhi trò chuyện, lão trung niên đã nghe toàn bộ, cuối cùng cũng chắc chắn được, người trẻ tuổi này đúng là Triệu gia thiếu chủ Triệu Minh Long.

Mà khi biết được điều đó, hân cũng không có vẻ sợ sệt, thậm chí nhẹ nhàng thở ra, không hề lo lắng việc mình sẽ bị hình phạt gì.

Nhìn thấy giữa Triệu Minh Long và Dương thúc dường như có khúc mắc, Triệu Linh Nhi đã hiểu ra chút ít, ngay lập tức ghé vào tai Triệu Minh Long thì thầm.

Nghe xong, hân cũng thông suốt một điểm, người này, là một quân gia tại Dương gia tộc, thường phụ trách những việc bình thường tại Dương gia, đồng thời làm người cùng phi thường đáng tin cậy, không vì ý lại gia tộc mà khinh thường bất kì kẻ nào. Mà chính vì như vậy mà được đại thẩm Dương Minh Châu coi trọng, mang về Triệu gia làm y nguyên công việc như vậy.

Lúc đầu Triệu gia cũng có chút bài xích, nhưng dần dần cũng đã chấp nhận hân, đây cũng được coi là một mối liên kết chặt chẽ giữa hai nhà.

Dương thúc người này, không vì khác gia tộc mà thay đổi cách làm, vẫn giữ nguyên phong thái như vậy, đối với mọi việc trong Triệu gia đều làm hết

mình, cho dù việc vừa này cũng như vậy, đối Triệu Minh Long hiện ra hận ý, cũng vì hắn cảm thấy Triệu Minh Long có mục đích xấu mà thôi.

Nghĩ ra điểm này, hắn bình thần đối lão trung niên nói:

" Dương thúc không cần phải như vậy, ta biết ngươi cũng vì muốn tốt cho Triệu gia mà thôi, xin lỗi là ta mới phải, hi vọng sau này ngươi có thể chiếu cố ta một chút "

Mà lão trung niên nghe xong, khuôn mặt có chút ngạc nhiên, nhưng ngay lập tức cười ôn hoà nói:

" Vậy lão hủ cung kính không bằng tuân mệnh, nếu có việc không hiểu, ngươi có thể hỏi ta, mặc dù ta không tinh thông vạn vật, nhưng cũng quen thuộc vài thứ, chắc có thể giúp thiếu chủ một chút "

" Đa tạ Dương thúc, nếu có việc gì, ta nhất định sẽ tìm ngươi giúp đỡ " - Nhìn vẻ nhã nhặn của lão trung niên, Triệu Minh Long cũng cảm giác gần gũi hiện lên, đối hắn cười nói.

Nói xong, hắn cùng Triệu Linh Nhi đi vào trong đình viện, mà đám thủ vệ kia, cũng không còn cản đường nữa, cung kính mặc cho bọn hắn đi qua.

Đợi khi Triệu Minh Long hai người đi xa, lão trung niên nghỉ hoặc lẩm bẩm:

" Điều nghe người trong tộc nói, thiếu chủ là một cái tự ti nhút nhát người, người này đâu có giống vậy a "

Hắn đích xác chưa từng gặp qua thiếu chủ, nhưng vẫn nghe được một chút chuyện trong đó. Một vài Triệu gia đám người thường nói, thiếu chủ rất ít khi gặp người khác, cả ngày đều ru rú trong phòng mà trốn. Nhưng mà hắn gặp cái này thiếu chủ, lại hoàn toàn trái ngược, giọng điệu lần khí chất, dường như đều so với cùng tuổi thiếu niên đều phải mạnh mẽ hơn nhiều lắm.

" Kệ vậy, dù sao ta cũng không thể quản hết việc trong gia tộc được, việc nào xảy đến thì cứ để nó tiến đến đi thôi " - Nói xong, hắn khoát tay một cái, đám thủ vệ cũng trở lại việc canh gác, mà hắn cũng đi làm việc của mình.

Lúc này, Triệu Minh Long phủ đệ, cả hai người Triệu Linh Nhi đều hướng về phía đó mà đến, mà trên đường đi, nàng khuôn mặt chỉ có tươi cười cùng tươi mát đáng yêu, để bất cứ nam nhân nào cũng vì đó mà cảm thấy như được đứng dưới hoa đào lá rơi, vì đó mà thư giãn, vì đó mà yên tĩnh hưởng thụ.

Triệu Minh Long nhìn nàng, cũng bị cảm xúc của nàng lây sang, trên đường cũng vui vẻ không ít.

Chạy lên một đoạn, Triệu Linh Nhi quay lại đối Triệu Minh Long hỏi:

" Đệ đệ, chuyện ngươi khôi phục, đã có ai biết chưa? "

" Mới có đại thẩm cùng Triệu Tiên Kiên huynh muội mà thôi, giờ này chắc đại thẩm đang đi tìm đại thúc nói rồi " - Triệu Minh Long đáp.

Mà nàng nghe vậy, cũng không có vẻ gì ngạc nhiên, cười nói:

" Hi hi, vậy là tiểu muội ngươi chưa biết, cũng đúng a, nếu mà nàng biết rồi, ta chỉ sợ giờ này khắp nơi đều nghe thấy tiểu muội tiếng vang mất "

Triệu Linh Nhi lắc đầu tỏ vẻ bất đắc dĩ, mà Triệu Minh Long nghe vậy, cũng cười thầm, đúng thật là như vậy, muội muội tính tình, hắn đương nhiên biết rõ, luôn hoạt bát đáng yêu, thiên chân vô tà, nếu biết được rằng hắn đã khôi phục kinh mạch, sợ là không giống như Linh Nhi tỷ tỷ đơn giản như vậy, chắc nàng sẽ hét to vang vọng cái Tề Tôn Thành này mất.

Hai người trên đường đi, đều nói chuyện rất nhiều, không chỉ vì Triệu Minh Long khôi phục kinh mạch, còn là vì Triệu Linh Nhi cũng mới về nhà được vài ngày, đương nhiên là có chuyện để kể, vì thế muốn đến hắn phủ đệ chậm hơn không ít thời gian.

Nhưng khi đến Triệu Minh Long phủ đệ thời điểm, một tiếng nói vọng ra, khiến hai người ngừng lại mà nhìn về phía thanh âm nhìn lấy.

" Triệu Tiên Kiên, nếu ngươi hiện tại không tránh ra, đừng trách chúng ta Chấp Pháp Đội ra tay tàn nhẫn, ngươi chỉ là Triệu gia nô tài mà thôi, cho dù chết đi cũng không thể gây ra ảnh hưởng gì " - Đứng tại Triệu Minh Long phủ đệ bên trong, một thanh niên 20 21 tuổi khuôn mặt lạnh lùng đang nhìn về phía trước.

Hắn mặc dù không mặc áo giáp như những binh sĩ hay đám thủ vệ ngoài kia, nhưng thân hình rắn chắc cùng dáng người cao to đã tỏ đậm thêm vẻ cường tráng của hắn, đặc biệt bên hông hắn còn có một thanh kiếm sắc bén, kết hợp lại tạo lên hình ảnh một cái hoàn hảo chính nhân quân tử, để người ta vì đó mà thần phục.

Nhưng là, cái này " chính nhân quân tử ", hắn hiện tại lại đang lạnh nhìn về phía trước, đôi mắt hiện lên vẻ khinh thường, để hình ảnh đó cũng vì thế mà biến mất.

Trước mặt, 5 6 thanh niên y phục đều giống như hắn, bên hông đồng dạng có thanh kiếm, chỉ là khí chất có chút thua kém cái này ngụy quân tử. Mà bọn hắn, hiện tại lại đang xoay vòng quanh, liên tiếp đánh vào trung tâm, bên trong đó, có một cái thiếu niên quần áo rách rưới, thân thể đầy máu me, đang ôm đầu mà nằm xuống, tuy tiện cho bọn hắn chà đạp.

Hắn cứ như vậy bị chà đạp không biết bao lâu, nhưng khuôn mặt vẫn hiện lên vẻ bất khuất không chịu cúi đầu, dù bị đánh lâu như vậy vẫn cố cắn răng

chịu đựng, không thêm nói câu nào, càng không để lời nói tên kia vào trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Các người muốn chết thế nào?

"Dừng lại, đừng đánh ca ca ta, hấn sẽ chết mất" - Lúc này, một thanh âm bi thương vang lên, âm thanh ngọt ngào khiến người ta không nhịn được chua xót.

Người phát ra thanh âm đó chính là Triệu Lan Mai, bên cạnh nàng thế nhưng bị một tên thanh niên đáng vẻ giống đám người kia chặn lại, cho dù cố gắng thế nào, đều không thể làm gì được hấn.

"Triệu Lan Mai, ngươi nếu không im miệng lại, đừng trách ta đem ngươi kéo vào cùng, dù sao thêm 1 kẻ cũng không khác gì nhau đâu" - Cái kia nguy quân tử dường như đối với nàng có hận ý, quay về phía nàng trừng mắt.

Ánh mắt đó thực sự là đáng sợ, đặc biệt đối với Triệu Lan Mai là như vậy, nhưng nàng dường như không quan tâm tới ánh mắt đó, càng không quan tâm hận ý của tên kia, nhìn về phía 1 người bên cạnh nguy quân tử hết lớn:

"Triệu Khương Minh, tên khốn khiếp nhà ngươi, mau bảo bọn hấn dừng tay lại, nếu không đợi Long ca trở về, hấn nhất định sẽ đánh chết ngươi." "

Bên cạnh nguy quân tử, đứng là đã từng đi cùng Võ gia đám người, Triệu Khương Minh. Mà nghe được Triệu Lan Mai lời nói, khuôn mặt hấn lại hiện lên vẻ dữ tợn:

"Hừ, nếu tên đó dám đến, hấn cũng sẽ bị bắt luôn, hấn đã gây tai họa cho Triệu gia thì nhất định phải nhận trừng phạt"

Tại thời điểm thiếu gia của Võ gia Võ Thế Chính bị đánh, hấn chỉ có thể đứng đó mà không thể làm gì, bởi vì Triệu Minh Long không phải hấn có thể đắc tội được. Mà sau khi Võ Thế Chính bị ném ra ngoài cửa, hấn thậm chí còn không thèm ngó tới Triệu Khương Minh, còn đe dọa sẽ mang Võ gia đám người đến hỏi tội, quyết đòi bằng được một công đạo.

Triệu Khương Minh hấn chỉ là một cái bình thường dòng thứ Triệu gia, thiên phú tầm thường, vì muốn có được quyền lợi cao hơn mà đeo bám Võ gia, mất đi Võ Thế Chính rồi, hấn chẳng khác nào mất đi nửa cái mạng sống.

Dưới con tức giận, hấn gọi Cháp Pháp Điện đến, nói đủ thứ xấu về Triệu Minh Long đám người, để bọn hấn đem bắt lại, bởi vì trong lòng hấn, Cháp Pháp Điện là một cái không coi ai ra gì, cho dù là đồng tộc cũng đều bị đánh đập đã man nếu không có địa vị.

Quả đúng là như vậy, Cháp Pháp Điện vừa đến, liền bắt Triệu Tiên Kiên đánh đập chỉ vì nói vài câu xấu về bọn hấn.

Mà lúc này, nguy quân tử thanh niên nhìn chăm chăm về phía Triệu Lan Mai nói:

"Ta cho ngươi cơ hội cuối cùng, làm thị nữ của ta, ta còn có thể tha chết cho tên này, nếu không đừng trách ta ra tay độc ác"

Một nguyên nhân khiến Cháp Pháp Điện đến nhanh như vậy, cũng là vì tên nguy quân tử này đã từng truy cầu Triệu Lan Mai, nhưng không biết bị từ chối bao nhiêu lần, hấn mặc dù giận dữ nhưng không dám manh động, bởi vì hấn chỉ là một tiểu đội trưởng của Cháp Pháp Điện mà thôi, mà nàng vẫn là thị nữ của thiếu chủ Triệu gia, không phải hấn có thể đắc tội được.

Nhưng lần này thì khác, thiếu chủ Triệu gia có tội lớn, đám người này không thể không liên quan, vì thế hấn có đầy đủ lý do để không ngại gì mà bắt về.

Cuối cùng, Lan Mai muối từ đã thuộc về ta, đây là điều hấn đang nghĩ.

Nghe hấn nói như vậy, Triệu Lan Mai không những không thoả thuận, còn suýt khóc ra mà nói:

"Hừ, cho dù ta chết cũng sẽ không phục tùng ngươi, ngươi chỉ là chó săn của người khác mà thôi, gặp những kẻ mạnh hơn mình lại nhẫn nhục cúi đầu, thật là một kẻ thảm hại"

Mà nguy quân tử thanh niên nghe vậy, đôi mắt càng thêm âm trầm, cười gằn nói:

"Tốt, tốt một cái Triệu Lan Mai, ngươi dám không nghe lời ta, vậy ta sẽ biến hôm nay thành ngày ác mộng nhất cuộc đời ngươi, để cho ngươi ghi nhớ nó suốt phần đời còn lại"

"Người đâu, đánh tên mạnh hết sức cho ta, cho dù chết cũng không vấn đề gì cả" - Hấn khoát tay ra hiệu cho đám người kia, mà bọn hấn nghe được, cũng cười xấu xí một cái.

Ngay lúc bọn hắc chuẩn bị đánh đập Triệu Tiên Kiên, một thanh âm đáng sợ vang lên:

"Ta thật muốn xem xem, kẻ nào dám ở ta phủ đệ giết người"

Thanh âm từ xa vọng lại, khiến bọn hắc quay mặt nhìn về phía phát ra nó. Từ xa, hai đạo thân ảnh tiến đến, mang theo đôi mắt muốn ăn thịt bọn hắc mà đi, hai người này đúng là Triệu Minh Long và Triệu Linh Nhi.

Mà nguy quân tử thanh niên khi nhìn thấy hai người, trong lòng chợt dạ, đôi chân có chút lẩy bẩy, lập tức quay người, giọng run run mà nói:

"Gặp qua Linh Nhi tiểu thư, chúc tiểu thư một ngày tốt lành"

Lung hắc còn xuống tỏ vẻ cung kính, mà đám người kia, cũng biết được thân phận của người trước mặt, lập tức không dám làm gì, đồng thanh nói:

"Gặp qua Linh Nhi tiểu thư, chúc tiểu thư một ngày tốt lành"

Bọn hắc cung kính, chỉ là đối với Triệu Linh Nhi, còn người bên cạnh, trực tiếp bị bọn hắc bỏ qua, không hề biết rằng đó là người phát ra thanh âm, cũng là thiếu chủ bọn hắc.

Nhìn lấy đám người cúi đầu, Triệu Minh Long chưa hề nói tiếp, Triệu Linh Nhi đã ngắt lời mà nói:

"Triệu Bá Đông, ngươi thật to gan, dám công nhiên tại Triệu gia giết người, nếu không phải ta hiện tại đến, có phải hay không Triệu Tiên đã là một kẻ đã chết"

Đôi mắt nàng mang theo uy hiếp khí tức, khiến bọn hắc không nhịn được run một cái, mà nguy quân tử tên Triệu Bá Đông kia, cũng sợ sệt mà nói:

"Bẩm tiểu thư, ta nào dám làm như vậy, chỉ là bọn hắc đã phạm phải sai lầm, nên phải bắt về điều tra, nhưng Triệu Tiên Kiên hắc lại nhất quyết không theo, ta cũng chỉ xử sự theo quy tắc mà thôi"

Kế hoạch lúc đầu của hắc, đúng là giết chết Triệu Tiên Kiên cũng được, nhưng cho hắc một trăm cái lá gan, hắc cũng không dám nói như vậy, bởi vì người trước mặt hắc đây chính là con của đại trưởng lão, chỉ riêng thân phận đây, cũng đủ để hắc sợ sệt không thôi rồi.

"Ồ, vậy là ngươi đang nói, tại ta có vấn đề sao?" - Đáp lại hắc chính là nụ cười trêu tức của Triệu Linh Nhi.

Hôm nay, đáng lẽ là ngày vui của nàng, Long đệ khôi phục kinh mạch, nàng muốn báo cho càng nhiều người biết càng tốt. Ai ngờ rằng khi đến Triệu Minh Long phủ đệ, lại gặp phải cảnh này.

Triệu Tiên Kiên huynh muội, đồng dạng đều là người mà nàng thân thiết, đều đối xử bọn họ như thân thích của mình, vậy mà hôm nay, một tên nho nhỏ tiểu đội trưởng lại dám công nhiên tại thiếu chủ phủ đệ giết người của nàng, khiến nàng từ chín tầng mây trở về nhân gian, loại cảm giác này, khiến nàng không giận sao được.

Triệu Bá Đông nghe thanh âm phát ra, trong lòng biết rõ hôm nay mình đã đá phải thiết bản, đáng người càng cúi sâu xuống nói:

"Ta thật không có ý như vậy, nếu tiểu thư không tin, ta có thể mời đội trưởng Chấp Pháp Điện đến đây, nhất định sẽ cho tiểu thư một cái công đạo"

Nói xong, hắc không đợi Triệu Linh Nhi trả lời, lập tức xoay người chạy đi, bởi vì hắc biết, nếu ở lại lâu thêm nữa, kẻ chịu phạt nặng nhất chắc chắn sẽ là mình, thậm chí chức vị cũng vì thế mà bị hủy.

Chỉ là hắc chưa kịp chạy đi một bước, Triệu Minh Long thanh âm đã vang lên:

"Ta đã cho ngươi đi rồi sao?"

Thanh âm giống như chuyển di đến những vị trí khác nhau, sau một giây, nơi phát ra thanh âm đã chuyển đến trước mặt Triệu Bá Đông, khiến hắc dừng lại nhìn.

Đội khi hắc nhìn rõ thời điểm, con ngươi co rụt lại, cẩn thận nói:

"Long thiếu chủ, không biết ngươi tìm ta có việc gì?"

Không giống như đám thủ hạ kia, bọn hắc là không biết được thân phận của Triệu Minh Long, hắc đương nhiên biết, nhưng vậy thì sao, trong mắt hắc, tên thiếu chủ này chỉ còn trên danh nghĩa mà thôi, không có phụ thân hắc ở đây, Triệu Minh Long quyền lực cũng chỉ là cái gì.

Vì thế cho dù nhìn rõ Triệu Minh Long bên cạnh Triệu Linh Nhi, hắc cũng khinh thường không thèm chào, bởi vì hắc nghĩ rằng, kẻ này chỉ biết bám váy nữ nhân mà thôi, không đáng được hắc để vào mắt.

Triệu Minh Long đương nhiên biết ý nghĩ của Triệu Bá Đông, nhưng hắc cũng không quan tâm, chỉ có đôi mắt chứa đầy hàn quang, giọng điệu lạnh buốt đối Triệu Bá Đông mà nói:

"Ngươi muốn chết thế nào?"

Chương 20: Đánh chấp pháp đội đám người

" Cái... " - Triệu Bá Đông chưa kịp hiểu điều gì, một bàn chân đã đạp vào ngực của hắn. Ngay lập tức, hắn như bị một viên gạch ném thẳng vào ngực, miệng học máu, áo trên người cũng bị một vết chân xé rách ra, một đạo huyết sắc cũng từ đây bắn ra ngoài.

Thân thể hắn chấn động thật mạnh, toàn thân vô lực chấn động mà đáp mạnh xuống đất, mà khi đáp xuống đất thời điểm, một tiếng " răng rắc " phát ra khiến hắn khuôn mặt lộ đau đớn tột cùng.

" AAAAAAAAA " - Triệu Bá Đông miệng chưa hề phun ra máu, nhưng tiếng hét hắn chói tai đủ để người ta tận hưởng chung cái cảm giác đau đớn vừa rồi.

Mà lúc này, Triệu Minh Long cũng từ từ xuất hiện trước mặt hắn, đôi mắt vẫn như vậy tràn đầy lãnh khốc, để hắn không nhận được run rẩy một cái.

Hắn cố kiềm nén sự đau đớn, mặt có chút máu mếu gần:

" Thiếu chủ, người đây là có ý gì, dám công nhiên đã thương Chấp Pháp Đội người, nếu người không cho ta một lời giải thích, thì đừng trách ta ra tay độc ác "

Đối mặt với ánh mắt độc ác của hắn, Triệu Minh Long không nói gì, chỉ nhìn hắn rồi lập tức giơ tay lên, không chút chần chờ đánh về phía Triệu Bá Đông. Nhưng hắn cũng đã đề phòng từ trước, thấy Triệu Minh Long như vậy, sự phẫn nộ như đã bạo phát ra:

" Được, được, quân người hôm nay cái gì chó má thiếu chủ, người dám ra tay với ta, vậy hôm nay ta sẽ cho người sống không bằng chết "

" Các người đâu, mau đem tên phế vật này đánh cho ta "

Hắn gào thét lên, đối những thù hạ kia ra hiệu. Chỉ là, đáp lại sự ra lệnh của Triệu Bá Đông, bọn hắn, hai mặt nhìn nhau, không biết có nên tiến lên hay không. Bởi vì, bọn hắn cũng nghe được đoạn nói chuyện vừa này. Kể trước mặt bọn hắn đây, chính là thiếu chủ của Triệu gia, không phải là bọn hắn một đám thù hạ có thể đắc tội được.

Mà nhìn đám thù hạ phản ứng, Triệu Bá Đông tức giận hét lên:

" Các người còn đứng đó làm gì, mau làm theo lệnh ta, nếu không đợi khi ta ra khỏi đây, nhất định sẽ cho các người sống không bằng chết "

Đối diện với sự đe dọa của Triệu Bá Đông, bọn hắn không nhận được rùng mình một cái, ngay lập tức hướng về phía Triệu Minh Long mà đánh.

Triệu Bá Đông, chung quy vẫn là nỗi sợ của bọn hắn, vì bọn hắn đã từng cùng Triệu Bá Đông hành hung biết bao nhiêu người, cách hành động của hắn, để đám thù hạ khắc sâu vào trong lòng, đối hắn sinh ra một loại sợ hãi.

Vì vậy, nghe được âm thanh giận dữ kia, mặc dù bọn hắn không tình nguyện, nhưng vẫn phải làm theo. Mà bọn hắn cũng nghe nói, Triệu Minh Long hiện tại chẳng khác gì phạm nhân, bọn hắn hoàn toàn có thể không giết chết hắn, cũng sẽ không bị trách phạt quá nặng.

Chỉ là khi bọn hắn tiến đến trước mặt Triệu Minh Long thời điểm, một cái bạt tai không biết từ đâu tiến đến, nhanh đến mức bọn hắn còn không kịp phản ứng, đã đập vào mặt đám người.

" Bốp, Bốp, Bốp "

Thanh âm liên tục vang lên, chỉ trong vài giây ngắn ngủi, tất cả đám người như bị sét đánh giống nhau, thân thể như mềm nhũn ra, theo từng phương hướng mà bay ra đằng sau, thậm chí còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra, đã lập tức bị ngất đi.

Một cái bạt tai này, nhìn bề ngoài phổ thông, nhưng nó ẩn chứa sức mạnh thừa sức phá nát một viên đá nhỏ, mặc dù bọn hắn đều tại Thoái Hình Cảnh nhị trọng cấp độ, cũng gần không nổi đòn này.

Nhìn thấy cảnh này, Triệu Bá Đông đằng xa ngốc trệ một lúc, con người bên trong lộ ra không hiểu chi sắc, Triệu Minh Long, vậy mà một cái bạt tai, đem toàn bộ đám thù hạ của hắn đánh ngất đi không còn cái nào.

Một khắc sau, hắn như nhận ra điều gì, ngón tay giơ lên chỉ vào Triệu Minh Long, giọng điệu sùng sột mà nói:

" Sức mạnh này... Người vậy mà khôi phục kinh mạch! "

Vừa nãy khi Triệu Minh Long đánh hấn một cái, hấn lập tức nghĩ đến trường hợp này, chỉ là, hấn không nguyện ý tin tưởng mà thôi, dù sao đám trưởng lão đã nói, kinh mạch của Triệu Minh Long, cũng khó mà khôi phục lại được.

Nhưng hiện tại, hấn đã hoàn toàn xác nhận, tên thiếu chủ này, chắc chắn đã khôi phục kinh mạch, nếu không sẽ không thể có sức mạnh lớn như vậy được.

"Hừ, coi như là khôi phục kinh mạch thì thế nào, ngươi cũng chỉ là một cái Thoái Hình Cảnh nhất trọng nhỏ mà thôi, để ta hôm nay thay mặt trưởng lão cho ngươi biết, trời cao đất rộng là cái gì"

Nói xong, hấn cũng nhanh chóng giơ quyền lên, nắm đấm chứa đầy uy lực từ đó cũng được phóng suất. Một cú đấm này, dường như không phải toàn lực của hấn, bởi vì hấn biết rằng, nếu là giết chết Triệu Minh Long, cái mạng hấn cũng khó mà giữ được.

Mà hấn cũng nghĩ rằng, một quyền này, cũng đủ cho Triệu Minh Long một bài học nhớ đời.

Chỉ là đáng tiếc mọi thứ không theo hấn dự kiến. Triệu Bá Đông giơ nắm quyền lên, Triệu Minh Long cũng đồng dạng như vậy, khi hai quyền chạm nhau, một lần nữa áp lực xuất hiện ở cánh tay của hấn. Cảm nhận được nó, sắc mặt hấn đại biến, không còn như vậy phần nộ, chỉ còn sự hoảng sợ không thôi.

Lúc này, bàn tay đột nhiên còng lại, xương sống trong cánh tay phát ra tiếng rắc, hấn còn chưa kịp lui tay lại, phần nắm đấm đã trực tiếp bị vỡ ra thành trăm mảnh, huyết sắc mạch máu cũng bị bắn tung toé trên mặt đất, để ai yếu tim nhìn vào cũng thấy ghê rợn.

Hấn kêu thảm thiết lên một tiếng, cánh tay tưởng như vô lực đã cố gắng rút lại, mà một quyền của Triệu Minh Long, sau khi phá nát cánh tay của hấn cũng thu hồi về.

Nhìn về phía Triệu Minh Long, Triệu Bá Đông vẻ mặt không thể tin được mà gào lên:

"Không thể nào, cho dù ngươi đã khôi phục kinh mạch, nhưng cũng chỉ là Thoái Hình Cảnh nhất trọng mà thôi, ngươi vừa rồi dám dùng tà công với ta, ta nhất định sẽ báo lên trưởng lão, để bọn hấn trừng phạt ngươi"

Hấn không thể tin được, một quyền này, kẻ nhận đau đớn lại chính là hấn. Triệu Bá Đông hấn năm nay 21 tuổi, thiên phú phải nói là bình thường nhất trong tầm thường, bây giờ mới là Thoái Hình Cảnh ngũ trọng mà thôi.

Nhưng dù vậy, vẫn là hàng thật giá thật ngũ trọng cấp độ, không phải Thoái Hình Cảnh nhất trọng có thể so sánh. Vì thế, hấn tất nghĩ rằng Triệu Minh Long đã sử dụng một loại tà công nào đó, nên mới có được thực lực mạnh như vậy.

Nhưng Triệu Bá Đông đâu biết rằng, cảnh giới thật sự của Triệu Minh Long, lại là Thoái Hình Cảnh tứ trọng, nhưng bởi vì có Âm Khí Thuật hỗ trợ, ngoại trừ khi cảnh giới vượt qua giới hạn cho phép, thì ngay cả khi chiến đấu, bất cứ ai đều không thể nhìn ra sự thật trong đó.

Mà nghe thấy vậy, Triệu Minh Long híp mắt cười nói:

"Nhưng nếu ngươi chết ở đây, có kẻ nào lại biết là do ta làm"

Âm thanh của hấn phi thường nhỏ bé cùng ngân ngui, nhưng khi nghe được từng chữ trong câu đó, Triệu Bá Đông không hiểu hiện lên cảm giác sợ hãi, sắc mặt càng thêm tái nhợt mà nói:

"Ngươi dám, đại ca ta chính là đội trưởng Chấp Pháp Đội, ngươi dám động chạm đến ta, đại ca ta sẽ không bỏ qua cho ngươi"

Chỉ là hấn vừa nói hết câu, một bàn chân từ phía Triệu Minh Long bay đến với tốc độ chóng mặt, chớp mắt đã đập trúng ngực hấn. Mà Triệu Bá Đông lúc này, sắc mặt hiện rõ vẻ trắng bệch, miệng đột nhiên phọt ra ngụm máu tươi, thuận theo hướng chân của Triệu Minh Long mà bay đi.

Một cú đá này, có thể để bất kì một Thoái Hình Cảnh nhất trọng nào mất mạng tại chỗ, không hề có sức phản kháng. Cho dù Triệu Bá Đông là Thoái Hình Cảnh ngũ trọng, nhưng dưới tình huống không chuẩn bị, cộng thêm bản thân vừa bị trọng thương xong, đã không còn đủ sức chống lại cú đá đó nữa.

Đội hấn bay xa vài mét, thân thể ngã bịch một cái xuống mặt đất thoi điềm, Triệu Minh Long đã ngay lập tức đến trước mặt hấn, vẫn cười híp mắt mà nói:

"Vậy ngươi nói thử xem, ta có dám hay không?"

Nhìn vào khuôn mặt tươi cười kia, Triệu Bá Đông không còn như lúc trước khinh thường cùng miệt thị bộ dạng nữa, chỉ còn lại nỗi sợ hãi không hiểu từ đâu tiến nhập vào trong linh hồn hấn, để cho hấn vĩnh viễn không dám nhìn thẳng Triệu Minh Long thêm một lần nào nữa.

Hấn cố gắng vịn vẹo thân mình một cái, ngay lập tức quỳ xuống dưới chân Triệu Minh Long, âm thanh phát ra phi thường nhỏ bé:

"Cầu ngươi... Cầu thiếu chủ tha cho ta, ta có mắt không thấy thái son, chỉ cần thiếu chủ tha cho ta, việc gì ta cũng làm được, cho dù làm trâu làm ngựa ta cũng không oán trách"

Giọng điệu của Triệu Bá Đông không còn bình thản nữa, chỉ còn run rẩy mà cố gắng nói ra, mong rằng Triệu Minh Long có thể tha cho hấn một mạng.

Chỉ là sâu trong lòng hắn đã quyết, chỉ cần hắn sống sót qua lần này, chắc chắn sẽ bẩm báo lên trưởng lão, nói đủ thứ xấu về Triệu Minh Long, để hắn tận hưởng cảm giác khôn khổ không thôi.

Hắn không dám diện trực tiếp với Triệu Minh Long, nhưng hắn cũng không thể quên được lần nhục nhã này, chỉ cần có cơ hội làm nhục Triệu Minh Long, hắn nhất định tận dụng nó. Về phần Triệu Minh Long trả thù, hắn cũng không sợ, bởi vì chỉ cần có Triệu gia cao tăng bên cạnh, chắc chắn Triệu Minh Long không thể làm gì hắn được.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Diện Tối Cao Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.